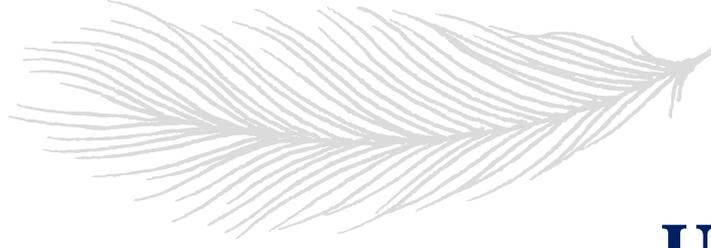

Yumuşak ve Sert Güç İkileminde Çin'in Yükselişi

ULİSA12

2021 | Aralık

Genel Koordinatör

İbrahim Aydınlı, Ph. D.
Rektör ve Prof. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Editör

İbrahim Demir, Ph. D.
Doç. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Sayı Editörü

İbrahim Demir, Ph. D.
Doç. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Katkıda Bulunanlar

Song Jian
Türkiye Çin Büyükelçiliği
Md. Nazmul Islam, Ph. D.
Dr. Öğr. Üyesi., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Sinan Caner Yamak
Waseda University

Öznur Albayrak
Arş. Gör., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Giray Sadık, Ph. D.
Prof. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

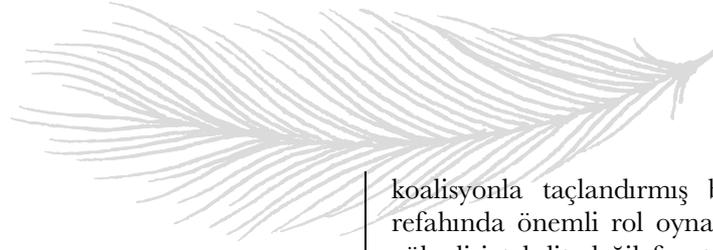
Serdar Altun
Arş. Gör., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler ve Stratejik Araştırmalar (ULİSA) Enstitüsü
Institute for International Relations and Strategic Research (IRSR)

Kapak Fotoğrafı: Pixabay. Kapak Dizaynı: Öznur Albayrak, ULİSA.
©2021 ULİSA | Online versiyon.

Editörden

Çin, günümüzün en dikkat çeken ekonomik ve siyasi aktörlerinden biri haline gelmiştir. Yıllar süren istikrarlı ekonomik büyümenin bir sonucu olarak Çin'in yükselişi, küresel ve bölgesel yansımaları bakımından merak konusudur. Çin, dünya milletlerinin geleceği ve maddi/manevi refahı için ne anlama gelmektedir? Çin, ekonomik gücünü yüksek insani değerlerle birleştirebilecek ve bir sempati ve yumuşak güç inşa edebilecek midir? Çin, üretim kapasitesinin verdiği ekonomik gücü yayılcı, empoze edici, borçlandırıcı, sömürücü ya da baskılayıcı tek-tarafli stratejiler için mi kullanacaktır? Bu sorular, Çin'in yükselişini veri alan konumlanmalı/yeniden konumlanmalar bağlamında merak edilen önemli sorulardan sadece birkaçıdır.

Toplumların sempatiklik ve çekiciliği, ekonomik ve askeri güçten ziyade bu toplumların adalet, yaşam hakkı (can güvenliği), mülkiyet hakkı, katılım, şeffaflık ve dini/siyasi özgürlük gibi üstün insani değerleri samimi bir şekilde benimseyip benimsememelerine bağlıdır. Bu değerleri benimsemeyen toplumlar, büyük bir üretim kapasitesine sahip olsalar da kâmil bir medeniyet inşa edememişlerdir. Yakın tarih, ekonomik ve askeri bakımdan güçlü olup yüksek insani değerler konusundaki hipokrasileri nedeniyle düşüşe geçmiş ve sempatisini kaybetmiş toplumlara sahne olmuştur/olmaktadır. Bu manada Çin'in stratejik olarak yapabileceği en büyük hata iç ve dış politikada İslam'ı ve Müslümanları karşısına almak ve bu yönde yeni bir çatışma alanı açmak olacaktır. Çin, zihinlere ve kalplere hitap etmek ve dünya milletleri ile adalete dayalı 'ortak bir kaderi' paylaşmak istiyor ise, çoklarıncı 'sert güç' olarak kabul edilen ekonomik gücünü tamamlayıcı yumuşak güç unsurları ile donatmalıdır. Bu manada -mevcut durumda çok zor ya da aşırı idealize görünse de- Çin'in atabileceği en önemli stratejik adım, ekonomik gücünü sahipsiz İslami değerler ve uygulamalarla taçlandırarak muazzam ve muhteşem bir medeniyet inşa etmek olabilir. Aksi takdirde; içeride ve dışarda çatışmayı seçecek bir Çin, ne kadar büyük bir ekonomik ve askeri güce sahip olursa olsun maddi/manevi ya da sert/yumuşak güçler bakımından kâmil bir medeniyet asla kuramayacaktır. Çin'i çevreleyen coğrafya ve bu coğrafyalarda Çin'in yaşadığı sorunlar (örneğin Doğu Türkistan Uygur Türkleri sorunu) buna müsait değildir.

Kuşak ve Yol İnisiyatifi'nin çıktıkları ile hissedilmesi daha da muhtemel ekonomik gücünü İslam ile barışık bir

koalisyonla taçlandırmış bir Çin, dünya milletlerinin refahında önemli rol oynayabilir. Bu olduğunda Çin'in yükselişi tehdit değil fırsat olarak görülecek ve sempati kazanacaktır. Ancak; Çin ekonomik gücünü yüksek insani değerleri yok sayan, tek yönlü, empoze edici, yayılcı, asimile edici, borçlandırıcı ve sömürücü bir ajanda için harcaacaksa bundan hem Çin'in hem de bütün dünya milletlerinin zararlı çıkacağına şüphe yoktur.

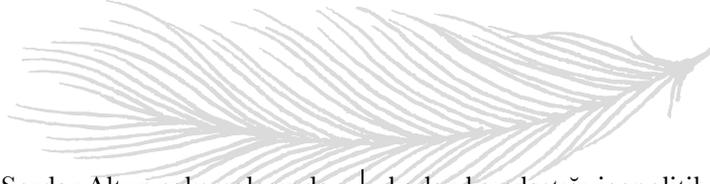
Bu düşüncelerle ULİSA12'nin bu sayısı Çin'in ekonomik ve siyasi yükselişini anlamlandırma konusuna ayrıldı. Konu, mikrodan makroya farklı boyutlarıyla değerli yazarlar tarafından ele alındı. Türkiye Çin Büyükelçiliğinden Büyükelçilik Kâtibi Sayın Song Jian "İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu İnşa Etmek: Çin ve Dünya İlişkilerinin Geniş Açıdan Değerlendirilmesi" başlıklı yazısında Çin'in küresel gelişmenin önemli motor gücü haline gelmesinden ve dünya ekonomisinin büyümesine %30 civarında katkısına değinmekte ve "İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu", "Kuşak ve Yol İnisiyatifi" gibi konseptlerin önemine yer vermektedir. Ayrıca, yaşanan Covid-19 salgınının, insanların dünyadaki tüm ülkelerin birbirine çok yakın olduğunu ve kaderlerinin birbirine bağlı olduğunu fark etmelerini sağladığının altını çizerek dünyanın daha adil ve makul bir uluslararası sistem ve uluslararası düzen inşa etmeye olan ihtiyacını vurgulamaktadır.

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi (AYBÜ) Uluslararası İlişkiler ve Stratejik Araştırmalar (ULİSA) Enstitüsü'nden Md. Nazmul İslam çalışmasında Çin'in yumuşak güç kavramının nasıl ayrıştığını, batı tarzı yumuşak güç kavramının nasıl sınırlara sahip olduğunu ortaya koymaya çalışmıştır. Çin'in Batı ile karşılaştırıldığında güç kavramını tanımlamak için yeni bir paradigmaya sahip olup olmadığını incelemiştir.

Japonya Waseda Üniversitesi'nden Sinan Caner Yamak "From "Chernobyl Moment" to an International Success Story? Reviewing Authoritarianism in China Over Crisis Response to Covid-19" başlıklı yazısında 2002 SARS salgını ve COVID-19 pandemisi sırasındaki gelişmeler üzerinden Çin rejimindeki otoriterlik özelliklerini incelemektedir. Ayrıca çalışmasında, alanyazındaki tartışmalara atıfta bulunularak, rejimin dayanıklılığını destekleyebilecek bir kurumsallaşma türünün varlığının izlerini sürmektedir.

AYBÜ ULİSA Enstitüsü'nden Öznur Albayrak, "ABD-Çin Rekabetinde Huawei ve 5G" başlıklı çalışmada istihbarat faaliyetlerinde gün geçtikçe önemi artan teknolojik gelişmeleri inceleyerek ABD-Çin rekabetine bu perspektiften bakmaktadır.

AYBÜ'den Giray Sadık ve Serdar Altun çalışmalarında, bu yeni yaklaşımın NATO için mevcut ve gelecekteki olası zorluklarını araştırmayı amaçlamaktadır. İlk olarak, Çin faktörü dışında, organizasyonun yaşadığı dönüşümlere ve zorluklara odaklanılmaktadır. İttifak kuruluşundan bu yana birçok değişiklik ve zorlukla karşı karşıya kalmasına rağmen, makale yalnızca NATO ile ilgili güncel literatürden ve resmi metinlerden yararlanarak bugüne

kadar karşılaştığı jeopolitik, siyasi (hem iç hem de dış) ve fikrîsel değişiklikler ve zorluklarla ilgilidir.

ULİSA 12'nin bu sayısının Çin'in yükselişi konusundaki tartışmalara ışık tutması ve bu konuda daha ileri araştırmaları özendirilmesi dileğiyle.

Sayı Editörü

Özet

- Dışa açılım, reform ve modernizasyon inşa sürecini başlatan Çin, gelişmiş ülkelerin yüzlerce yılı aşkın sürede gerçekleştirdikleri sanayileşme sürecini onlarca yıl içerisinde tamamlamış ve dünya çapında dikkat çeken muazzam başarılarla imza atmıştır.
 - Çin'in gelişimi, dünyada tek bir kalkınma modeli olmadığını, ulusal şartlara uygun bir sistemin iyi bir sistem olacağını kanıtlamıştır.
 - Uzun vadeli mücadele sayesinde Çin halkı açlıktan kurtulup orta seviyeli refah toplumuna kavuşmuş, mevcut standartlar altında yaklaşık 800 milyon insan mutlak yoksulluktan kurtarılmış ve Birleşmiş Milletler 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi'nin yoksulluğu azaltma hedefine planlanandan 10 yıl önce ulaşılmıştır.
 - Son yıllarda Çin'in öne sürdüğü başta "İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu", "Kuşak ve Yol İnisiyatifi" gibi kavramlar BM'nin birçok kararına dahil olmuş, uluslararası toplumdan geniş bir kabul ve takdir görmüştür.
 - Tüm ülkeler açık, hoşgörülü, kapsayıcı, dengeli ve kazan-kazan temelinde bir ekonomik küreselleşmeyi teşvik etmeli; kalkınmanın meyvelerinin tüm ülkelere fayda sağlaması ve herkesin refahtan yararlanabilmesini ve dünyadaki tüm ülkelerin kalkınmasını ve refahını ortaklaşa teşvik etmelidir.
 - Bir ülkenin egemenliğindeki meseleler ancak kendi hükümeti ve halkı tarafından yönetilebilir ve dünyadaki meseleler ancak tüm ülkelerin hükümetleri ve halkları tarafından istişare yoluyla ele alınabilir. Bu, uluslararası meseleleri ele almak için demokratik bir ilkedir ve uluslararası toplum buna birlikte uygulamalıdır.
- ∞
- Büyük gerilimlere rağmen, Çin son zamanlarda dünyaya dış ilişkilerdeki liderlik stratejisinin kalıcılığını ve yirmi birinci yüzyılda çok iyi sürdürülen sağlam bir politikaya sahip olduğunu göstermektedir. Çin, Batı tarzı uluslararası ilişkiler modelinde, batının üstünlüğünü aşmak üzere yumuşak güç modelini kullanmaktadır. Bu noktada Çin, "iş birliği politikasını" ön plana çıkarmış ve kendini "güçlü" bir devlet yapmak üzere, "barbarları, barbarları kontrol etmek için kullanın" sloganıyla modernleşme için

kademeli olarak dış ilişkilerinde yumuşak gücü uygulamayı hedeflemiştir.

- Çin'in yumuşak güç modeli yeni dünya düzenini şekillendirilmesinde kendine has stratejileri içermektedir. Eğitim kaynakları, Konfüçyüs Enstitüsü, Kuşak-Yol girişimi, Covid 19 ve Sağlık İpek Yolu, uluslararası medya, siyasi iletişim ve resmi olmayan kanalları Çin'in yumuşak güç stratejisinin araçları olarak görülmektedir.
- Soğuk Savaş sonrası dönemde Çin diplomasisinin beş ana hedefi bulunmaktadır: "Çin'i dış dünyaya tanıtmak, Çin hakkında çarpıtılmış denizası raporlara çürütücüler yayınlayan devletin arzu edilen bir imajını oluşturmak, Çin'i çevreleyen uluslararası ortamı iyileştirmek ve yabancı ülkelerin politika kararlarını etkilemek"
- Çin hükümetinin son on yılda izlediği barış ve kalkınma stratejisi, sadece ekonominin yurt içinde ve yurt dışında büyümesine dayalı değil daha ziyade, yabancı güçlerle karşı karşıya gelmekten kaçınmasına dayanmaktadır. Çin'in politikası, yurt dışında 'barışçıl yükselişi' ve yurt içinde ise 'uyumlu toplum'u içermektedir. Çin'in stratejisi, ABD'nin sıklıkla hakim olduğu küresel ve bölgesel güç ve etki dengesine hakim olarak statükoyu elde etmeye çalışmaktadır.
- Çin, ülkeyi dışa açmayı amaçlayan temel ulusal politika çerçevelerine uygun büyük reformlar gerçekleştirmiştir. Bu reform süreci, Çin devleti için sosyal, ekonomik ve politik faydalar sağlamış, aynı zamanda diğer devletler Çin'in dünya ekonomisine entegrasyonundan daha fazla yararlanma fırsatına sahip olmuştur. Pekin, dışa açılma politikası aracılığıyla, özellikle hiper-küreselleşme çağında serbest ticaret sistemlerinin çok taraflı ekonomik düzenine olan desteğine inanmaktadır. Bu nedenle Kuşak ve Yol Girişimi (BRI), küresel ticaret sistemi kalıplarının merkezinde yer alan bir projedir.
- İddialı Kuşak ve Yol Girişimi'nin (BRI) kurulması, Çin'in dünya siyasetindeki etkisini genişletmeye çalışan Çin'in yumuşak güç dış politika aracının bir parçası olarak görülmektedir. Ayrıca, Çin'in COVID salgınına verdiği yanıt, insani yardım sağlamak da dahil olmak üzere küresel felaketler ve krizlerle mücadelede çevikliğinin ve hazırlığının bir göstergesi olarak görülmekte ve bu bağlamda Çin dış yardımı, Pekin'in dış politikasının siyasi ve temel bileşenlerinden biridir.

- Çin'in yumuşak güç modeli ve etkisi hakkındaki tartışmalar Çin dış politikasına yön veren ticari kararların alınmasında ve üretimin kontrol edilmesinde özel teşebbüsler ve bankaların değil, Çin devletinin etkili olduğu kontrol mekanizmasına odaklanmıştır. Çin'e has yumuşak güç modeli farklı bir yönden daha da yıkıcı etkiye sahip olmuştur. Sorunlarına düzenleyici ve politik çözümler bulmak, Çin için acil bir görevdir. Dünya, Çin egemenliğindeki uluslararası politikanın, yumuşak ve akıllı güç modelinin ilk aşamalarına şimdiden tanık oluyor. Çin'in yalnızca kendi çıkarlarını önemsemesi nedeniyle dünyaya sunduğu evrensel fikrinden bahsetmek için henüz çok erkendir.
- Çin, Orta Asya ve Akdeniz üzerinden Avrupa'ya ulaşan Çin Kuşağı ve Yol Girişimi ile Washington ve Batı'nın vizyonuna teorik ve ampirik olarak örtük bir ideolojik meydan okuma içeren çok net bir mesaj göndermektedir. Batı'nın pozisyonunun amaçlarını tam olarak destekleyip desteklemediği ve Çin'in meydan okumasına cevap vermeye tam olarak yeterli olup olmadığı konusunda sistematik olarak düşünmesi gerekmektedir.

- The Chinese Government's fatal mistakes and despotism in handling the COVID-19 crisis in the initial period of the disease led to rise of a severe public dissent over the Chinese internet.
- Fearing from another future epidemic crisis, the government started to pursue institutional reforms and upgrade public health system.
- During SARS crisis, the institutional weakness of the public health and emergency systems and over fragmentation can be considered as the reason of to be manipulated by different level of actors and the causal immobility for a coordinative action.
- Compared with the SARS, the period between detection of the disease and central authority's action appears to be much shorter in COVID-19 case, because the spread speed of COVID-19 is far faster than SARS
- The merits of increased technical capacity are helping the party to conduct mobilization more efficiently, and in the end enables the regime to present itself as more powerful.

- Teknolojik güç devletlerin sahip olduğu toplam gücün çok önemli bir parçası haline gelmiş, dolayısıyla özellikle büyük güç olarak adlandırılan

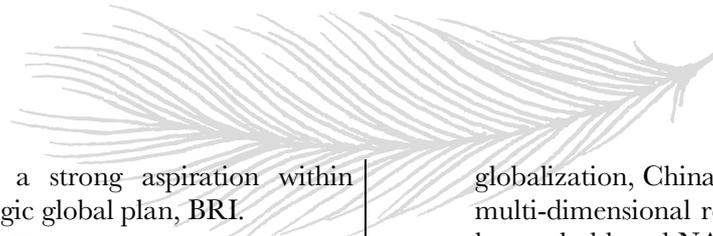
devletler arasındaki yarışta da önemli bir yer kaplamaya başlamıştır.

- Albay Li Minghai 18. yüzyılda denizleri kontrol etmek, 20. yüzyılda gökyüzünü kontrol etmek ne anlama geliyorsa 21. yüzyılda siber alanı kontrol etmek de aynı anlama geliyor diyerek siber alanın önemini vurgulamıştır.
- Çin, siber alanı ve faaliyetleri milli savunma hedeflerini gerçekleştirebilmek için önemli bir araç olarak görmektedir.
- Çin kanunlarına göre Çinli şirketler, bireyler ve örgütler, devletin talep etmesi halinde istihbarat faaliyetlerine yardım etmekle, istihbaratla işbirliği yapmakla yükümlüdür.
- Teknolojinin hayatımıza giderek daha fazla nüfuz etmesiyle siber casusluk faaliyetlerinin hareket alanı da genişlemektedir.
- Huawei'in, milli güvenliği ihlal ettiğine dair kanıt olmaksızın, ABD'de yasaklanması siyasi bir karar olduğunun öne sürülmesine neden olmuştur.

- Following the end of the Cold War, China has long been one of the most heated debates over the future of international relations and the world order in part.
- China's growing global ambitions and influence all around the world has been listed in NATO's agenda among novel challenges, as it can first be seen from Secretary General Stoltenberg's insistent highlights on the topic, beginning to emerge in 2019.
- China relies more on softer tools of foreign policy like surging diplomatic and financial engagement. By employing this way, China proceeds its presence and influence in significant geostrategic lands and seas of Euroatlantic zone without holding on any traditional tool of geopolitical competition which are mainly concerned with hard power measures.
- In its relations with two NATO members, China utilizes foreign direct investment tools in various sectors in Greece and Turkey to also increase its political alignment with them.
- Chinese investments in Turkey have appeared both as a solution for Turkey to the trade imbalance and as a policy leverage for China against Turkey's loudly vocalized and discontent Uyghur stance.
- Today, Turkey retains its multidimensional relations with China, in part economically and

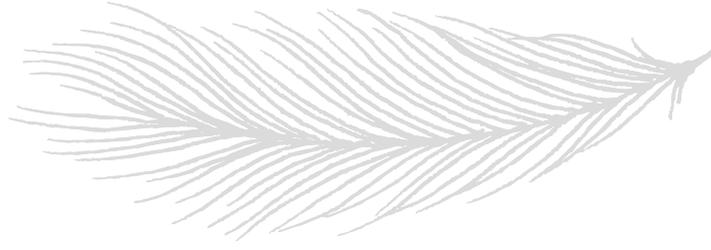
politically, through a strong aspiration within China's grand strategic global plan, BRI.

- When the Secretary General Stoltenberg recently made a call on European countries to unite more against growing Chinese power, the pillars of his warnings were built upon the traditional understanding of balance of power, pointing out to China's ever-increasing military capabilities both in conventional and innovative senses.
- In addition to the more flexible global politics enabled by the end of the Cold War and

globalization, China's emergence as an alternative multi-dimensional resource provider great power has emboldened NATO's difficulties for retaining within the organizations belief in and need for shared alliance identity and values.

- The Chinese challenge is not just about a new great power joining the race as does Russia, because the nature and result of its conduct for influence within NATO sphere is very different from that adopted by Moscow.

İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu İnşa Etmek: Çin ve Dünya İlişkilerinin Geniş Açıdan Değerlendirilmesi

Song Jian

Büyükelçilik Katibi

Türkiye Çin Büyükelçiliği

Ankara, Türkiye

Çin Komünist Partisi'nin Yüz Yıllık Mücadelesinin Muhteşem Kazanımları

Çin, 5000 yıllık tarihi geçmişe sahip büyük bir uygarlıktır. Çin milleti muhteşem Çin medeniyetini yaratmıştır. Ancak yakın geçmişte Çin çeşitli sebeplerle geri kalmıştır. 1840'lı yıllarda meydana gelen Afyon Savaşları'nın ardından Çin giderek yarı sömürge ve yarı feodal bir toplum niteliği kazanmış ve Çin halkı daha önce hiç karşılaşmadığı felaketlerle yüz yüze gelmiştir. Ondan sonra Çin milletinin yeniden canlandırılması Çin milletinin en büyük beklentisi haline gelmiştir.

100 yıl önce Çin Komünist Partisi (ÇKP) kurulmuştur. 1921 ile 1949 yılları arasında ÇKP'nin liderliğinde Çin halkı dayanışma içerisinde canla başla dış müdahalelerle mücadele ederek, Yeni Demokrasi Devrimi'ni tamamlamış, milli bağımsızlığı ve halk kurtuluşunu gerçekleştirmiştir. 1949 yılında Çin Halk Cumhuriyeti'nin ilan edilmesi ile birlikte ÇKP halka dayanarak sosyalizm sistemini belirlemiş, Dışa Açılım ve Reform ve modernizasyon inşa sürecini başlatmıştır. Çin, gelişmiş ülkelerin yüzlerce yılı aşkın sürede gerçekleştirdikleri sanayileşme sürecini onlarca yıl içerisinde tamamlamış ve dünya çapında dikkat çeken muazzam başarılarla imza atmıştır.

(1) Çin kendi ulusal koşullarına uygun bir kalkınma yolu benimsemiştir. ÇKP oligulardan hareket etmekte ısrar göstererek Çin halkı ile birlikte Çin'e özgü sosyalizm

yolunu başarıyla açmıştır. Çin'in gelişimi, dünyada tek bir kalkınma modeli olmadığını, ulusal şartlara uygun bir sistemin iyi bir sistem olacağını kanıtlamıştır. Xi Jinping'in Yeni Çağda Çin'e Özgü Sosyalizm Düşüncesi'nin rehberliğinde Çin, reformların kapsamlı bir şekilde derinleştirilmesi, ulusal yönetim sisteminin ve yönetim kabiliyetinin modernizasyonunun ilerletilmesi, yeni kalkınma kavramlarına bağlı kalarak yeni bir kalkınma modelinin inşa edilmesi ve hukukun üstünlüğünün kapsamlı olarak korunması, kalkınırken insanların refahının artırılması, insan ve doğanın uyumlu bir şekilde bir arada yaşamasının sağlanmasında ısrar etmektedir.

(2) Çin'in ekonomik kapasitesi gözle görülebilir bir şekilde gelişmiştir. Bugün Çin, dünyanın en büyük ikinci ekonomisi, en büyük imalatçı ülkesi, en çok ticaret yapan ülkesi ve en çok döviz rezervine sahip ülkesi haline gelmiştir. Birleşmiş Milletler Endüstriyel Sınıflandırma Kataloğu'ndaki tüm sanayii kategorilerine sahip tek ülke olan Çin'in birçok sanayii ürününün üretim kapasitesi dünyada ilk sıralarda yer almaktadır. Atom bombaları, füzeler ve uydular, insanlı uzay uçuşu, süper hibrit pirinç, yüksek performanslı bilgisayarlar, sentetik sığır insülini, artemisinin, yüksek hızlı demiryolları, 5G iletişim ağı, üçüncü nesil nükleer güç, insanlı derin dalış ve diğer önemli konularda bilimsel ve teknolojik başarılar, ekonomik ve sosyal kalkınmaya güçlü destek vermektedir.

(3) Halkın yaşam standardı büyük ölçüde yükselmiştir. Uzun vadeli mücadele sayesinde Çin halkı açlıktan kurtulup orta seviyeli refah toplumuna kavuşmuş, mevcut standartlar altında yaklaşık 800 milyon insan mutlak yoksulluktan kurtarılmış ve Birleşmiş Milletler 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi'nin yoksulluğu azaltma hedefine planlanandan 10 yıl önce ulaşılmıştır. Çin, dünyanın en büyük sosyal güvenlik sistemini kurmuştur. Temel emeklilik sigortası 900 milyondan fazla insanı ve sağlık sigortası temelde 1,3 milyardan fazla insanı kapsamaktadır; temel olarak evrensel sağlık sigortası gerçekleştirilmiştir. Dokuz yıllık zorunlu eğitimin kapsamı %95,2'ye ulaşmıştır. 2020'de Çin, Covid-19 salgınına hızla kontrol ederek insanların güvenliğini

sağlarken pozitif ekonomik büyüme elde etmiş, kişi başına düşen GSYİH'sı 10.000 doları aşmıştır.

(4) Çin'in uluslararası arenadaki konumu ve etkisi artmıştır. 1971 yılında Çin BM'deki haklı yerini yeniden almış, uluslararası toplumda daha aktif rol oynamaya başlamıştır. 1980 yılının nisan ve mayıs aylarında Çin art arda Uluslararası Para Fonu ve Dünya Bankası'ndaki haklı yerini tekrar almıştır. 2001'de Çin Dünya Ticaret Örgütü'ne katılmış, kapsamlı bir şekilde uluslararası ticari işbirlikleri gerçekleştirmeye başlamıştır. Son yıllarda Çin'in öne sürdüğü başta İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu, Kuşak ve Yol İnisiyatifi gibi kavramlar BM'nin birçok kararına dahil olmuş, uluslararası toplumdaki geniş bir kabul ve takdir görmüştür.

İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu inşa etmek: Çin'in misyonu ve sorumlulukları

Günümüz dünyasında barış, kalkınma, iş birliği ve kazan-kazan trendi daha güçlü olmakla birlikte birçok yeni sorun ve zorlukla da karşı karşıya bulunmaktadır. Özellikle tek taraflılık, korumacılık, hegemonyacılık ve güç siyaseti dünyanın barış ve istikrarını etkileyen faktörlerin başında gelmektedir. Yaşadığımız Covid-19 salgını, insanların dünyadaki tüm ülkelerin birbirine çok yakın olduğunu ve kaderlerinin birbirine bağlı olduğunu fark etmelerini sağlamıştır. Dünyanın daha adil ve makul bir uluslararası sistem ve uluslararası düzen inşa etmeye ihtiyacı vardır.

Çin Devlet Başkanı Sayın Xi Jinping, son derece önemli 'İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu inşa etme' kavramını ortaya koymuştur. İnsanlık aynı küresel köyde, tarih ve gerçekliğin bulunduğu aynı zaman ve mekanda yaşamakta ve giderek artan bir şekilde 'ben de sen, sen de ben var' olan bir kader topluluğu haline gelmektedir. Xi, "İfadeden de anlaşılacağı gibi, İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu, her milletin ve her ülkenin geleceğinin ve kaderinin birbiriyle yakından bağlantılı olması demektir. Aynı gemide yol alma bilinciyle refah ve kederi paylaşmalı ve doğup büyüdüğümüz bu gezegeni uyumlu bir büyük aile haline getirmek ve dünyanın her yerindeki insanların daha iyi bir yaşam özlemini gerçeğe dönüştürmek için çaba göstermeliyiz." şeklinde açıklamıştır.

(1) Kalıcı barış, evrensel güvenlik, ortak refah, açıklık, hoşgörü, temizlik ve güzellikten oluşan bir dünya inşa etmek.

Kalıcı bir barış dünyası inşa etmek için diyalogda ısrar etmeliyiz. Ülkeler arasında 'çatışma yerine diyalog ve müttefiklik yerine ortaklık' olan bir ilişki kurulmalıdır. Bütün ülkeler birbirine saygı duymalı, eşit şartlarda

müzakerelere katılmalı ve Soğuk Savaş zihniyetinden ve güç siyasetinden kararlılıkla vazgeçmelidir. Büyük ülkeler, anlaşmazlıkları ve farklılıkları karşılıklı saygı temelinde kontrol etmeli, küçük ülkelere eşit davranmalı, hegemonyadan kaçınmalıdır. Hiçbir ülke istediği zaman savaş başlatamaz, uluslararası hukukun üstünlüğünü baltalayamaz ve barışa zarar verecek eylemlerde bulunamaz.

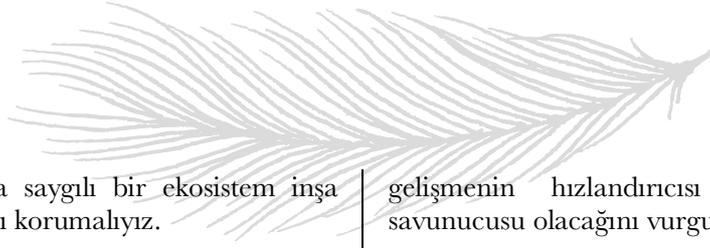
Ortaklaşa inşa etme ve paylaşma konusunda ısrar ederek evrensel olarak güvenli bir dünya inşa etmeliyiz. Tüm taraflar ortak, kapsamlı, işbirlikçi ve sürdürülebilir bir güvenlik değeri oluşturmalı, geleneksel ve geleneksel olmayan güvenlik tehditlerine karşı tedbirleri koordine etmeli ve her türlü terörizme karşı durmalıdır. Ülkeler, küresel sağlık yönetimi, salgın önleme ve kontrolünü iyileştirmede merkezi rol oynamaları için Birleşmiş Milletler ve Dünya Sağlık Örgütü'nü desteklemeli, Afrika ülkeleri gibi gelişmekte olan ülkelerin sağlık hizmetlerine verilen desteği ve yardımı artırmalı ve insanlık için ortak bir sağlık topluluğu oluşturmalıdır.

Kazan-kazan işbirliğine bağlı kalarak ortak refaha sahip bir dünya inşa etmeliyiz. Kalkınma bir numaralı öncelikdir ve tüm ülkeler için geçerlidir. Ekonomik küreselleşme, ticaretin genel akışına, yatırımın genel kolaylığına, insanın genel refahına ve teknolojinin genel gelişmesine katkıda bulunan tarihi bir eğilimdir. Tüm ülkeler açık, hoşgörülü, kapsayıcı, dengeli ve kazan-kazan temelinde bir ekonomik küreselleşmeyi teşvik etmeli; kalkınmanın meyvelerinin tüm ülkelere fayda sağlaması ve herkesin refahından yararlanabilmesini ve dünyadaki tüm ülkelerin kalkınmasını ve refahını ortaklaşa teşvik etmelidir.

Değişim ve karşılıklı öğrenme konusunda ısrar ederek açık ve kapsayıcı bir dünya inşa edebiliriz. Dünyada 200'den fazla ülke ve bölge, 2500'den fazla etnik grup ve birden fazla din vardır. Medeniyet farklılıkları dünyadaki çatışmaların kaynağı olmamalı, insan uygarlığının ilerlemesi için itici güç olmalıdır. İnsanoğlunun yarattığı çeşitli uygarlıkların birbirini tamamlamasına izin verilmelidir ki, tüm uygarlıklar uyum içinde bir arada yaşayabilsin, böylece herkes kültürel beslenmeden yararlanabilsin.

Yeşile ve düşük karbona bağlı kalarak temiz ve güzel bir dünya inşa edebiliriz. İnsan ve doğa arasındaki uyum kavramını takip ederek sürdürülebilir kalkınma yolunu aramak gerekmektedir. Yeşil, düşük karbonlu, dögüsel ve sürdürülebilir üretim ve yaşam tarzlarını savunarak, 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemini dengeli bir şekilde tanıtarak, iklim değişikliğine karşı tedbirler olarak

doğaya ve yeşil kalkınmaya saygılı bir ekosistem inşa ederek dünyanın anavatanını korumalıyız.

(2) Karşılıklı saygı, hakkaniyet, adalet ve kazan-kazan işbirliğini içeren yeni bir tür uluslararası ilişkilerin tesisini teşvik etmek.

Tüm ülkeler ve tüm ülkelerin halkları bir arada onurlu bir şekilde yaşamalıdır. Büyük ya da küçük, güçlü ya da zayıf, zengin ya da fakir, tüm ülkelerin eşitliğini desteklemeli, tüm ülkelerin insanların kendi kalkınma yollarını bağımsız olarak seçme haklarına saygı göstermeli, diğer ülkelerin iç işlerine müdahaleye karşı çıkmalı ve uluslararası eşitlik ve adaleti korumalıyız. Tüm ülkeler ve tüm ülkelerin halkları kalkınmanın meyvelerini paylaşmalıdır.

Tüm ülkeler ve tüm ülkelerin halkları güvenlik garantilerinden birlikte yararlanmalıdır. Tüm ülkeler, çeşitli sorunlar ve zorlukların üstesinden gelmek için birlikte çalışmalıdır. Karmaşık uluslararası güvenlik tehditleri karşısında, tek başına mücadele etmek ya da kuvvet kullanmak doğru değildir. İşbirlikçi güvenlik, toplu güvenlik ve ortak güvenlik, sorunu çözmek için doğru seçimlerdir.

Dünyanın kaderi, tüm ülkelerin insanları tarafından kontrol edilmelidir. Bir ülkenin egemenliğindeki meseleler ancak kendi hükümeti ve halkı tarafından yönetilebilir ve dünyadaki meseleler ancak tüm ülkelerin hükümetleri ve halkları tarafından istişare yoluyla ele alınabilir. Bu, uluslararası meseleleri ele almak için demokratik bir ilkedir ve uluslararası toplum buna birlikte uymalıdır.

Çin Devlet Başkanı Sayın Xi Jinping, İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu inşa etme konusunda defalarca önemli açıklamalar yapmıştır. İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu kavramının öneri ve tanıtımı, zamanın gelişme ve ilerleme trendlerine uygundur, bu tüm ülke halklarının ortak özlemlerini yansıtmakta ve giderek daha yaygın bir anlayış ve destek kazanmaktadır. İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu inşa etme pratiği, sürekli ilerleme kaydetmektedir.

İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu anlayışını yerine getirmek: Çin'in yeni gelişmeleri dünya için fırsatlar sunmaktadır

Çin her zaman kendi gelişmesini insanoğlunun gelişmesinin büyük konjonktürü içinde konumlandırmakta, her zaman kendi kaderini ve çıkarlarını dünya ülkelerinin halklarının kaderlerine ve çıkarlarına sıkı sıkıya bağlamaktadır. Devlet Başkanı Sayın XI Jinping, Çin'in her zaman barışın inşacı,

gelişmenin hızlandırıcısı ve uluslararası düzenin savunucusu olacağını vurgulamıştır.

(1) Çin, dünya ekonomisinin büyümesi için ana stabilizatör ve motivasyon kaynağıdır. Son yıllarda Çin dünya ekonomisinin büyümesine %30 civarında katkı yaparak küresel gelişmenin önemli motor gücü haline gelmiştir. 2008 yılında dünya çok ciddi bir finans kriziyle çalkalanırken Çin aldığı bir dizi etkili önlemlerle krizle başarıyla başa çıkmış ve dünya ekonomisinin hızlı bir şekilde düzelmesine katkı yapmıştır. Yapılan hesaplamalara göre 2013 ile 2016 yılları arasında Çin'in katkısının olmaması halinde dünya ekonomisinin yıllık büyüme hızı %0,6 oranında yavaşlayabilecek ve dalgalanma derecesi %5,2 oranında yükselebilecekti.

(2) Çin'in teknolojik inovasyonu dünya ekonomisinin büyümesi için yeni itici güç olmuştur. Son yıllarda Çin'in bilim ve teknoloji alanında yaptığı yatırımlar her geçen gün artmaktadır. Kuantum iletişim, süper bilgisayar, havacılık ve uzay, yapay zeka, 5G mobil iletişim, mobil ödeme, yeni enerji araba, yüksek hızlı tren ve finans teknolojisi gibi alanlarda Çin dünyanın başını çekmektedir.

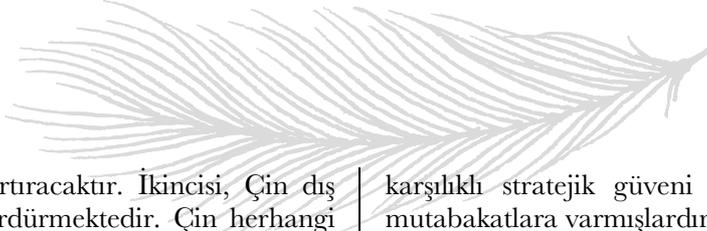
Çin'in teknoloji ve inovasyon konusunda ilerlemelerinin sonuçları geniş kapsamlı olarak hayata geçirilerek uygulanmaktadır; diğer ülkelerin halklarının üretim ve yaşamlarına çok büyük kolaylıklar getirirken dünya ekonomisinin büyümesi için yeni itici güç oluşturmaktadır.

(3) Tam kapsamlı dışa açılma dünya ülkelere "Çin fırsatları"ni paylaşma imkanı sunmaktadır. Güvenli ve istikrarlı siyasi ortamı, kalabalık ve sürekli artan taleplere sahip tüketici kitlesi, nitelikli ve çalışkan işçileri, geliştirilmiş ve mükemmelleştirilmiş altyapısı, adil rekabeti ve hukuka dayalı, uluslararasılaştırılmış ve kolaylaştırılmış ticaret ortamı, dünya ülkelere daha geniş bir piyasa, daha yeterli sermaye, daha bol ürün çeşidi ve daha fazla işbirliği fırsatı sağlamaktadır.

(4) Çin uluslararası toplum için daha fazla kamu malı temin etmektedir. Çin de gelişmek için uluslararası toplumdan yararlanmaktadır, bu yüzden Çin uluslararası topluma minnettar olmayı hiçbir zaman bırakmamıştır.

Birincisi, Çin yüksek kalitede Kuşak Yol'un ortak inşasını hızlandırmaktadır. Dünya Bankası'nın araştırma raporlarına göre Çin'in Kuşak Yol girişimi ilgili ülkelerdeki 7,6 milyon kişiyi aşırı fakirlikten kurtaracak, 32 milyon kişiyi orta derece fakirlikten kurtaracak, katılımcı ülkelerin ticaretini %2.8 ila %9.7 oranında, küresel ticareti %1.7 ila %6.2 oranında, küresel geliri

%0.9 ila %2.9 oranında artıracaktır. İkincisi, Çin dış yardımları etkin biçimde sürdürmektedir. Çin herhangi bir siyasi şart koşmadan gelişmekte olan ülkeler için fon, teknoloji, personel ve fikir gibi konularda yardımlar sağlayarak onların kendi güçlerine göre gelişme kapasitelerini yükseltmeye yardımcı olmaktadır. Üçüncüsü, Çin COVID-19'a karşı küresel mücadeleye büyük emek sarfederek katılmaktadır. Bu süreçte Çin 150'den fazla ülkeye malzeme ve aşı yardımında bulunarak aşılarda gelişmekte olan ülkelere erişebilirliği, satın alınabilirliği ve dünya çapında adil ve makul bir şekilde dağıtılabilirliği için katkılarda bulunmaktadır.

(5) Çin barışçıl bir gelişme yolunda ısrar etmektedir. Çin milletinin kanında işgal ve hegemonya DNA'sı yoktur. Çin'in barışçıl bir gelişme yolu izlemesi diplomatik bir söylem veya geçici bir taviz değildir, değişmeyecek bir stratejik seçim ve ciddi bir taahhüttür. Çin çok taraflılığı kararlı biçimde desteklemekte, uluslararası meselelerin farklı ülkeler tarafından istişare yoluyla ele alınması gerektiğini savunmakta ve siyaset, ekonomi, güvenlik ve kültür gibi alanlarda çok taraflı bir diyalog ve işbirliği platformu inşa etmektedir. Çin, BM Güvenlik Konseyi'nin daimi üyesi olarak bölgesel ve uluslararası sıcak konulara çözüm bulunmasına zeka ve güç katmaktadır. Çin, etkin çabalarla Kore Yarımadası, İran Nükleer Sorunu, Suriye, Filistin ve Afganistan gibi bölgesel konuların siyasi çözüme kavuşturulmasını hızlandırmakta, BM ve diğer çok taraflı platformlardaki iklim yönetim süreçlerine ve uluslararası terörle mücadele işbirliğine katılmaktadır.

Çin-Türkiye İlişkileri: Kazanım ve Vizyon

Çin ve Türkiye, kadim bir dostluğu paylaşan uzun tarihe ve büyük medeniyetlere sahip ülkelerdir. Çin, öteden beri Çin-Türkiye ilişkilerine stratejik düzeyde ve uzun dönemli bir bakış açısıyla yaklaşmaktadır. Bu yıl Çin ile Türkiye arasında diplomatik ilişkilerin kuruluşunun 50. yıldönümüdür. Geçmiş 50 yıl içerisinde ikili ilişkilerimiz kayda değer kazanımlar elde etmiştir.

(1) Çin ile Türkiye arasındaki karşılıklı siyasi güven sürekli olarak pekiştirilmiştir. 2010 yılında İkili Stratejik İşbirliği İlişkisi tesis edilmiş, 2015'te Kuşak ve Yol İnisiyatifi ile Orta Koridor Projesi'nin uyumlaştırılması ile ilgili mutabakat zaptı imzalanmıştır. Son yıllarda, Devlet Başkan Xi Jinping ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın bizzat önderliğinde iki ülke, birbirlerinin ulusal egemenliği, bağımsızlığı ve toprak bütünlüğünü koruma çabalarını tam olarak desteklemek, kendi ulusal koşullarına uygun kalkınma yollarında ilerlemesine destek vermek ve birbirlerinin temel kaygılarına saygı duymak ve

karşılıklı stratejik güveni artırmak konusunda önemli mutabakatlara varmışlardır.

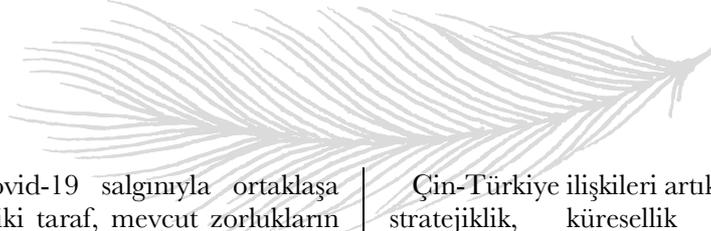
(2) Çin ile Türkiye arasındaki ekonomik ve ticari işbirliğinde verimli sonuçlar elde edilmiştir. Çin, Türkiye'nin en büyük ikinci ticaret ortağıdır. 2020'de ikili ticaret hacmi, Covid-19 salgınına rağmen %15,6 artarak 24,08 milyar dolara ulaşmıştır. 2020 sonuna kadar, Çin'in Türkiye'nin tüm sektörlerine yaptığı toplam doğrudan yatırım 1,92 milyar doları bulurken, Çin'in Türkiye'deki inşaat mühendisliği sözleşmelerinin toplam değeri 25,94 milyar dolara ulaşmıştır. Çinli akıllı telefon markaları Huawei, Xiaomi ve Vivo art arda Türkiye'de yatırım yaparak fabrikalar kurmuşlardır. Bank of China, Industrial and Commercial Bank of China gibi bankalar ikili işbirliği projeleri ve yerel projeler için on milyarlarca dolarlık finansman desteği sağlamışlardır.

(3) Çin ile Türkiye arasındaki kültürel bağlar giderek daha sıkılaştırılmıştır. Şu anda Çin, Türkiye'nin 25 şehri ile Kardeş Şehir ilişkisi kurmuştur. Çin'in Türkiye'de 4 tane Konfüçyüs Enstitüsü bulunmaktadır. İki ülkenin her birinde ondan fazla üniversitede Türkçe veya Çince bölüm açılmıştır. Yunus Emre Türk Kültür Merkezi Pekin'de resmen hizmete girmiştir. 2019'da Türkiye'ye gelen Çinli turist sayısı 420 bini aşmıştır. İstanbul, Çin'de 6 şehirle direkt uçuşlara başlamış, salgın öncesinde iki ülke arasındaki direkt uçuşlar haftada 30'u aşmıştır.

(4) Çin ile Türkiye arasındaki kalkınma stratejilerinin uyumlaştırılması giderek derinleşmektedir. İki ülkenin 'Kuşak ve Yol' girişimi kapsamındaki işbirliğinde önemli bir başarı olan ve Xi'an'ı İstanbul'a bağlayan Çin-Avrupa Ekspresi 'Chang'an', çift yönlü trafığe açılmış ve düzenli seferlere başlamıştır. Ankara-İstanbul Yüksek Hızlı Tren Projesi 2. Faz, Ankara'da 500MW Fotovoltaik Endüstri Park gibi Çinli şirketler tarafından üstlenilen büyük ölçekli projeler Türkiye'de başarılı bir şekilde yerine getirilmiş, çok sayıda yerel istihdam olanağı yaratılarak Türk halkına somut faydalar sağlanmıştır.

(5) Çin ve Türkiye arasındaki çok taraflı işbirliği daha verimli hale gelmiştir. İki ülke de küresel kutuplaşmaya karşı ve uluslararası ilişkilerin demokratikleşmesini desteklemeye karardır. Son yıllarda, iki taraf, koordinasyon içerisinde küresel ve bölgesel zorluklarla mücadele etmiş, Birleşmiş Milletler, Asya'da İşbirliği ve Güven Arttırıcı Önlemler Konferansı ve Şanghay İşbirliği Örgütü gibi çok taraflı platformlarda koordinasyon ve işbirliğini sürdürmüş, küresel yönetimi güçlendirmek, çok taraflılığı korumak ve bölgesel istikrar, gelişme ve refahı artırmak için ortaklaşa çaba göstermiştir.

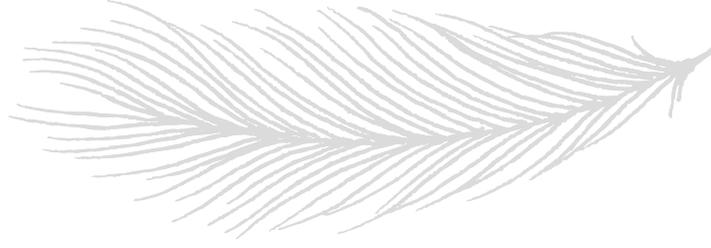

(6) Çin ve Türkiye Covid-19 salgınıyla ortaklaşa mücadele etmektedir. Her iki taraf, mevcut zorlukların üstesinden gelmek için birbirlerine yardımlarda bulunmuş, tıbbi malzeme, anti-salgın deneyimlerinin paylaşımı ve aşı işbirliği konularında verimli işbirlikleri gerçekleştirmiş, İnsanlık için Ortak Kader Topluluğu ruhuyla salgına karşı bir 'güvenlik duvarı' oluşturmuşlardır. Çin, Türkiye'ye toplam 50 milyon doz Covid-19 aşısı sağlamıştır.

Çin-Türkiye ilişkileri artık ikili ilişkilerin ötesine geçerek stratejiliklik, küresellik ve çağdaşlık nitelikleri kazanmaktadır. İki ülke arasındaki işbirlikleri geniş potansiyele sahiptir. Çin-Türkiye işbirliğinin derinleşmesi, sadece iki ülkenin kalkınmasının ve iki ülke halkının yararına değil, aynı zamanda bölgesel ve küresel barış, istikrar ve kalkınmaya da yararlı olacaktır.

Çin, Batı Kökenli Olmayan Yumuşak Güç Stratejisini Nasıl Yeniden Şekillendiriyor?

Md. Nazmul Islam, Ph. D.

Dr. Öğretim Üyesi,

ULISA Enstitüsü & Siyasal Bilgiler Fakültesi

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Giriş

Büyük gerilimlere rağmen, Çin son zamanlarda dünyaya Çin'in dış ilişkilerdeki liderlik stratejisinin kalıcılığını ve yirmi birinci yüzyılda çok iyi sürdürülen sağlam bir politikaya sahip olduğunu göstermektedir (Goldstein, 2005; Gill, 2007; Islam 2019a; 2019b; Islam 2020b; Islam ve Cansu 2020; Nyadera ve Islam, 2020a; 2020b).

Nitekim Çin'in yükselişi ve dış ilişkiler stratejisi, öngörülemez bir şekilde farklı yöntemlere ve eylemlere sahip olabilir (Shirk, 2007; Sutter, 2012). Maocu dönemde (1949-1976), Çin küresel gündemdeki iki öncelikli konu olan ekonomik büyüme ve iç istikrar konularını çözmeye yönelmiştir. Bununla birlikte, Çin hükümetinin son on yılda izlediği barış ve kalkınma stratejisi, sadece ekonominin yurt içinde ve yurt dışında büyümesine dayalı değil daha ziyade, yabancı güçlerle karşı karşıya gelmekten kaçınmasına dayanmaktadır. Çin'in politikası, yurt dışında 'barışçıl yükselişi' ve yurt içinde ise 'uyumlu toplum'u içermektedir. Bu anlamda Çin diplomasisinin temel amaçları, çok daha fazla küresel ortaklık, işbirliği, güvence ve yükümlülükler katkıda bulunarak Çin'in uluslararası sistemdeki hak ve ayrıcalıklarını koruyacak olan küresel güçte Çin'in varlığını ve sorumluluğunu korumaktır. Bu çerçevede, Çin'in stratejisi, ABD'nin sıklıkla hakim olduğu küresel ve bölgesel güç ve etki dengesine hakim olarak statükoyu elde etmeye çalışmaktadır.

2005 yılında, Çin Devlet Konseyi, Çin'in uluslararası konumunu barış ve işbirliği yoluyla korumak istediğini vurgulayan Çin'in Barışçıl Kalkınma Yolu adlı bir beyaz

kitap oluşturdu. Bu metinde Çin'in dış politika stratejisinin yeni modelinin ana hatlarını yeniden tanıtmayı, Çin halkının ve yönetiminin yaklaşımının bu modele ana aktör olacağını ifade etti. Bu metinde Çin, çağdaş dünyanın sorunlarını ve krizlerini yeniden değerlendirdi. Ancak Çin, dünya meselelerinin iyimser tarafında, mevcut dünyada "zorluklardan daha fazla fırsat olduğunu" vurguladı. Orada, Çin, "kalkınmanın asla kimse için tehdit oluşturmayacağını" öne sürerek uluslararası fırsatlarda başarılı bir ülke olarak en sessiz ve en önde gelen aktör olarak kendini gösterdi (People's Daily Online, 22 Aralık 2005; Sutter, 2012, s. 4).

Strateji Ögesi	Açıklaması
Stratejik caydırıcılık	Çin topraklarına ve Tayvan, Hongkong, Aksai Çene, Doka La ve Güney Çin Denizi gibi yönetilen bölgelere saldırının önlenmesi
Bölgesel egemenlik	Hindistan, Rusya ve Japonya dışındaki Güneydoğu ve Güney Asya Ülkeleri de dahil olmak üzere, yakın yurtdışında hızla yanıt verme hükmetme
Seferberlik yetenekleri	Terörizm, istikrarsızlık ve insani felaketlere cevap vermek için alan dışı kampanyalar yürütme
Büyük savaşa hazırlık	Savaş sırasında büyük ölçekli kuvvetleri harekete geçirme
İç güvenlik	Rejimin hayatta kalmasını sağlama; iç suç ve teröre karşı savunma

Tablo 01: Çin'in Stratejik Öncelikleri

Kaynak: Islam (2019)

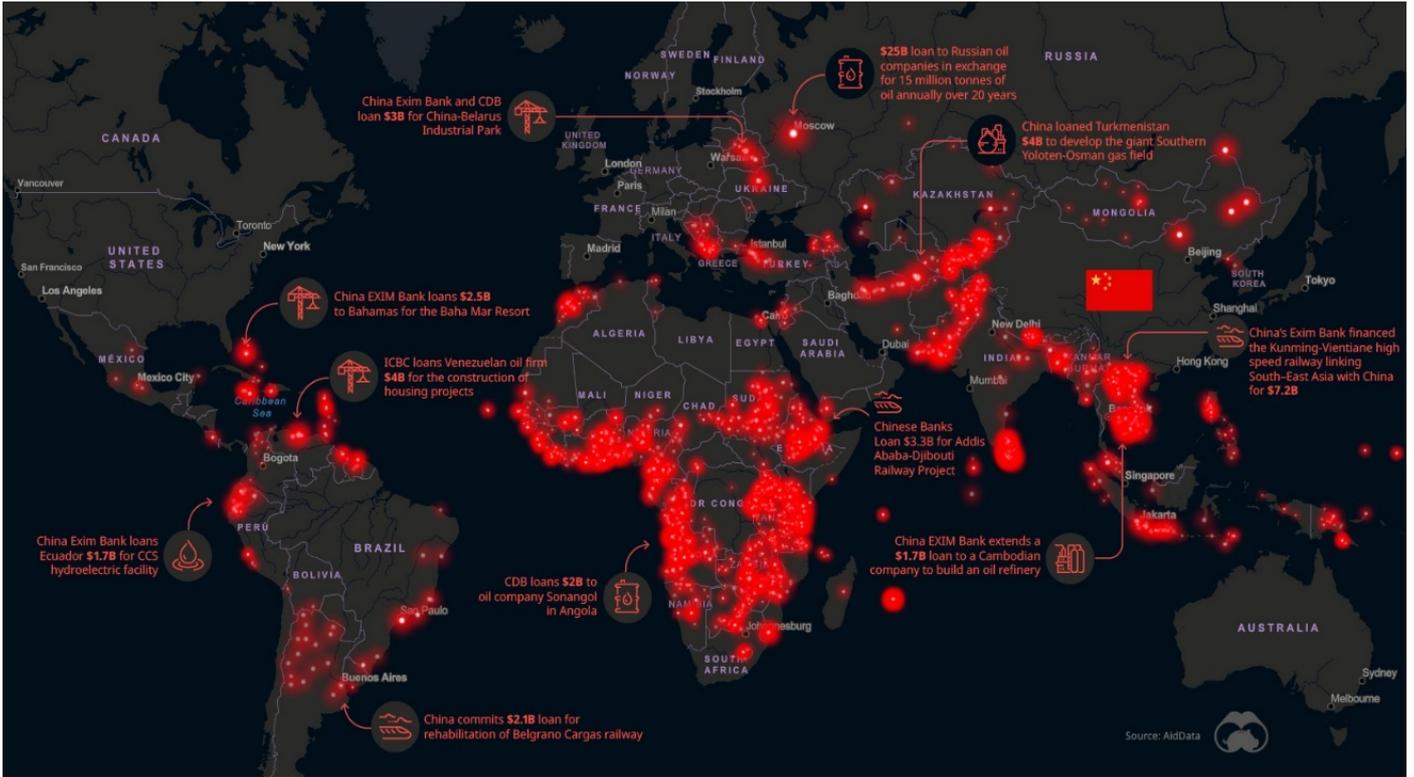
Genel olarak, Çin Komünist Partisi'nin (ÇKP) yönetimi ve liderleri, kendi iç ortamlarında siyasi ve sosyal istikrarı korurken, ekonomik, ticari ve ticari ilişkiler, küreselleşme çağında güçlü ilişkileri teşvik etmek onların ilk önceliğidir.

Bir derecede, uluslararası ilişkiler alanındaki akademisyenler, ÇKP liderlerinin, Çin'de tek parti yönetimi politikasını sürdürmek için özel bir amacı olduğunu savundular; burada dış atmosferle ilgili politika ekonomik kalkınmayı artırıyor ve Çin'de sürdürülebilirlik Çin, dış politikayı oluşturmak için, ortaya çıkışının ve etkisinin ekonomik, askeri, kültürel ve siyasi ile sınırlı kalmadığını, uluslararası toplum için bir tehdit olmadığını, çok daha fazla gelişme ve uyum sağlamak için çok büyük bir fırsat olduğunu göstermektedir. Mevcut uluslararası sistemde, Çin ekonomik değişim politikasını yeniden şekillendirmek ve ekonomik büyümedeki sürekliliği korumak için dış yardım, teknoloji, doğrudan yabancı yatırım ve küresel uzmanlığı vurgulamışlardır. Çin'in küresel üretim ve ticaret ağlarının merkezi olduğuna inanılırken, istatistikler Çin'in dünyanın en büyük ikinci ticaret devleti olduğunu ve dünya emtiaları ve hammaddeleri kategorisinde en büyük tüketici ülkesi

olduğunu göstermektedir (Sutter, 2012, s. 2). Çin'de dış politikayı yürürlüğe koymak için, ÇKP yönetiminin ulusun birliğini ve meşruiyetini korumak için ideolojik desteğin bir kaynağı olarak 'komünizme' vurgu yapmasında milliyetçilik ve güvenlik çok önemli bir rol oynamaktadır. "W&M Küresel Araştırma Enstitüsü'ndeki bir araştırma laboratuvarı olan AidData, 2000-2017 yılları arasında Çin destekli büyük bir proje veritabanını derlemiştir. Toplu olarak, Çin'in dünyadaki ülkelerde, özellikle Afrika ve Güney Asya'da etkisini artırma çabalarına kapsamlı bir bakış sunmaktadır" (Visual Capitalist, 7 Ocak 2020). AidData, Politika Analizi Direktörü Samantha Custer'ın vurguladığı gibi, "temelde Çin, dünya çapında yumuşak güç politikalarını kazanmalarını sağlayan bu yardımı diplomatik ve ekonomik angajmana yapıyor. Kamu diplomasisi teklifleri, [...] ancak finansal diplomasisinin bir parçası olarak altyapı, Pekin'in diğer kamu diplomasisi araçlarını küçültüyor" (Routley, 2020).

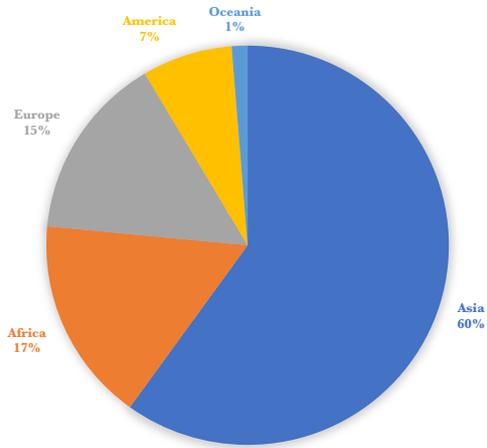
Çin'in Yumuşak Güç Politikasına ve Kaynaklarına Genel Bakış

1990'lar ve 2000'ler boyunca, Çin'deki kamu görevlileri ve Çinli bilim adamları, Çin kültürünün önemini dile getirmişlerdir. Bununla birlikte, dış politikada bir yumuşak güç aracı olarak, ilk kez 2007 yılında Çin Komünist Partisi 17. Ulusal Kongresi toplantısında hükümet politikasında açıkça atıfta bulunulmuştur. O zaman, eski Cumhurbaşkanı Hu Jintao, "Çin ulusunun büyük gençleşmesine kesinlikle Çin kültürünün gelişmesi eşlik edecek" demiştir. Çin kültürünün merkeziliğinin tanınması ve Çin'in uluslararası siyasetteki konumuna bağlanması, aynı zamanda Çin küresel politikasının "barışçıl yükseliş" ve Çin'in "uyumlu bir toplum" kurma vizyonu gibi diğer temel ilkelerini de yansıtmaktadır. Büyük fikirlerin temeli, özellikle Batı'da, Çin'in yükselişinin mevcut uluslararası düzeni tehdit edebileceğine dair mevcut ve büyüyen anlatılara bilerek karşı koymaktır. Hu'dan görevi devralan Devlet Başkanı Xi Jinping, 2014'te Çin'in yumuşak gücünü geliştirme ve genişletme arzusunu vurgulamıştır; -"Çin'in yumuşak gücünü artırmalı, iyi bir Çin anlatısı vermeli ve Çin'in mesajını dünyaya daha iyi iletmeliyiz." Diğer dünyalarda, Başkan Xi, Çin devletinin Çin'in artan popülaritesini onun sevebilirliği ile ilişkilendirmesi için daha fazla taahhüt çağrısında bulundu.

Başkan Xi'nin iktidara gelişi, Çin devletinin "Çin Rüyası" ve "Çin Modeli" fikrini ilerletmek için yenilenen çabalarının başladığını işaretliydi. Bununla birlikte, Çin devletinin genişleyen yumuşak güç kampanyasına yönelik mali taahhüdünün miktarının, Çin devletinin operasyonlarını sıklıkla karakterize eden şeffaflık eksikliği nedeniyle kesin bir miktar sağlamanın zor olduğunu kabul etmek zorunludur. Ancak uzmanlar, bu çabaya yönelik mali ödeneklerin milyarlarca doları bulduğunu tahmin ediyor. George Washington Üniversitesi'nde ABD'li bir sinolog olan David Shambaugh, Çin'in yumuşak güç diplomasisine mali taahhüdünün yıllık yaklaşık 10 milyar dolar olduğunu savunmaktadır (Albert, 9 Şubat 2018).

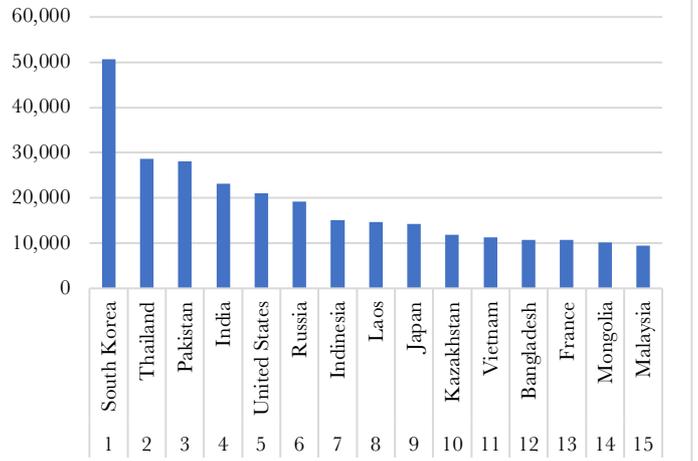
Geciken ilerlemenin farkında olan Başkan Xi, "Çin'in hikayelerini iyi anlatabilecek, Çin'in gerçek, çok boyutlu ve panoramik bir görünümünü sunabilecek ve ülkemizin kültürel yumuşaklığını geliştirebilecek şekilde uluslararası iletişimin artırılması ve iyileştirilmesi çağrısında bulundu". Çin üst düzey liderliği bu nedenle kapsamlı ve çok boyutlu bir yaklaşımla yumuşak güç yapısında önemli reformlar çağrısında bulundu ve bu, internet ünlüleri gibi diğer platformların Çin yumuşak güç araç kitinin bir parçası ve parseli olarak dahil edilmesiyle sonuçlanmıştır (Jinping, 2017).

KITALARA GÖRE ÇİN'DEKİ YABANCI ÖĞRENCİLER (2018)

Şekil: Kıtaya Göre Çin'deki Yabancı Öğrenciler (2018, yazar tarafından hazırlanmıştır)

Menşe ülkeye göre 2018 yılında Çin'de okuyan yabancı öğrenci sayısı

Şekil: 2018 yılında Çin'de öğrenim gören yabancı uyruklu öğrenci sayısı, menşe ülkeye göre (Şekil yazar tarafından hazırlanmıştır)

Kaynak: Eğitim Bakanlığı, Çin Halk Cumhuriyeti. (18 Nisan 2018) ve Islam, 2021

Çin'in Eğitim Kaynakları

Yavaş yavaş Çin, dünyanın çeşitli yerlerinden lisans, yüksek lisans ve lisansüstü eğitim alan binlerce uluslararası

öğrenci için önde gelen eğitim destinasyonlarından biri haline geldi. Uluslararası Eğitim Enstitüsü tarafından yayınlanan verilere göre, Çin 2017 yılında uluslararası

öğrenciler için en popüler destinasyon oldu. Bu uluslararası öğrencilerin büyük bir yüzdesi kendi kendini finanse eden çalışmalar yapsa da Çin Burs Konseyi (CSC) Çin'i lisans veya lisansüstü eğitimde ilerlemek için bir hedef olarak seçen uluslararası öğrencilere burslar sunmaktadır. Çin Burs Konseyi tarafından sağlanan verilere göre, 2016 yılında Çin'de yüksek öğrenim gören 205 ülkeden 440.000'den fazla uluslararası öğrenci mevcuttur. Bu öğrenciler büyük ölçüde Güney Kore, Tayland, Pakistan, ABD ve Hindistan'dan gelmektedir. En başarılı uluslararası öğrencilerin hedefi olarak, Çin'in uluslararası öğrencilere katkıda bulunan ilk on ülkesi sırasıyla Güney Kore, Tayland, Pakistan, ABD, Hindistan, Rusya, Japonya, Endonezya, Kazakistan ve Laos'tur. Çin'deki uluslararası öğrencilerin bu dağılımındaki bir diğer önemli dinamik, öğrencilerin yaklaşık %64,9'unun (317,200) Kuşak ve Yol projesine üye ülkelerden gelmiş olmasıdır. Ek olarak, tüm uluslararası öğrencilerin yaklaşık %70'i Pekin, Zhejiang, Jiangsu ve Şanghay dahil olmak üzere 4 ilde yoğunlaşmıştır. 2017 yılında Çin hükümeti bursu verilen toplam uluslararası öğrenci sayısı 58.600'dür (toplam uluslararası öğrencilerin %11,3'ü) ve 180 ülkeden seçilmişlerdir. Spesifik olarak, %88'i lisans derecesi bursu alan kişilerdir, %12'si ise bir önceki yıla göre %20'lik bir artışı temsil eden yüksek lisans ve lisansüstü öğrencilerdir. Genel olarak, yabancı öğrencilerin büyük bir yüzdesi sosyal bilimlerle ilgili bölümlere kaydolurken, yönetim, tarım, fen bilimleri ve mühendislik gibi diğer programlar kalan boşlukları paylaşmıştır (Eğitim Bakanlığı, Çin, 2018).

Konfüçyüs Enstitüsü

Konfüçyüs, antik Çin'de bir eğitimci ve filozoftur. Konfüçyüsçülüğün kurucusudur ve düşüncelerinin birçoğu 2000 yılı aşkın bir süredir Çin halkı üzerinde büyük etki yaratmıştır. Çin kültürünün bir sembolü veya logosudur ve adı İngilizce sözlüklere girmiştir. Çin Halk Cumhuriyeti Eğitim Bakanlığı, Çin dilini öğretmek ve Çin kültürünü yurtdışında tanıtmak amacıyla Konfüçyüs Enstitüsü'nü kurmuştur. Bu geniş fikirle uyumlu olarak, Çinli bilim adamları ve politika analistleri, uluslararası arenadaki yumuşak gücü, karmaşık diplomatik becerilere bağlamaktadırlar (Wang ve Lu, 2008, s. 429).

Soğuk Savaş sonrası dönemde Çin diplomasinin beş ana hedefi vardı: “Çin'i dış dünyaya tanıtmak, Çin hakkında çarpıtılmış denizaşırı raporlara çürütücüler yayınlayan devletin arzu edilen bir imajını oluşturmak, Çin'i çevreleyen uluslararası ortamı iyileştirmek ve yabancı ülkelerin politika kararlarını etkilemek” (Kurlantzick, 2007, s. 62). Çin hükümeti tarafından Konfüçyüs Enstitüsü'nün kurulması, bu bağlamda anlaşılmalıdır ki, Çin Komünist Partisi'nin açıklanmış amacı, uluslararası

refaha sahip bir küresel bağlamda uyumlu bir toplum ve barışçıl bir dünya inşa etmek için dahili olarak çaba göstermektir. Konfüçyüs Enstitüsü kısa vadede Çin dilini öğrettikten sonra uzun vadede Çin kültürünün yönlerini yurt dışına yaymayı amaçlamaktadır.

Çin Eğitim Bakanlığı'na bağlı bir kuruluş olan Uluslararası Çin Dil Konseyi (veya “Hanban”), Çin hükümetinin uluslararasılaştırma projesine katkıda bulunmak için yurt dışında Konfüçyüs Enstitüsü'nü kurmuştur. İlk Konfüçyüs Enstitüsü, 21 Kasım 2004'te Konfüçyüs Akademisi olarak Seul'de kurulmuştur. Son birkaç on yıl içinde, Çin Konfüçyüs Enstitüleri'nin gelişimi meteorik bir yükseliş yaşamıştır, çünkü Enstitüler insanların aracılığıyla temel bir platform olarak tanımlandılar. Enstitüler sayesinde dünyanın diğer tüm bölgelerinden Çin kültürü ve dili hakkında daha fazla bilgi edinme fırsatına sahip olabilir. Enstitüler kültürel alışverişin yolları haline geldi. Ayrıca, Çin ile işbirliği için potansiyel stratejik ortaklar olarak tanımlanan diğer ülkeler arasında kültürel alışverişler için bir platform haline geldiler.

Eylül 2020 itibarıyla, dünyanın farklı coğrafyalarına dağılmış 500'den fazla Konfüçyüs Enstitüsü bulunmaktadır. Bu Enstitüler ve Milli Eğitim Bakanlığı aracılığıyla devlete bağlı diğer Çin sivil toplum kuruluşları, Çin Eğitim Bakanlığı'na bağlı kuruluşlar; Mandarin dili gibi Çince kültürel kurslar, geleneksel Çin yemekleri hazırlama dersleri, Çince hat sanatı ve Çin ulusal bayram kutlamaları düzenleme, Mandarin dili kursu verme, Çin yemekleri pişirme, Çin kaligrafisini öğretme ve Çin ulusal bayramları için kutlamalar düzenleme gibi eğitimler sunmaktadır. Başka bir deyişle, Enstitüler, İngiliz Konseyleri (İngiltere), Alliance Française (Fransa), Goethe Enstitüleri (Almanya), Yunus Emre Enstitüleri (Türkiye) ve Cervantes Enstitüleri gibi diğer kültürel diplomasi kurumlarının bir yansımasıdır (İspanya). “Konfüçyüs Enstitüsü, tipik olarak programlama için yıllık en az 100.000 ABD doları destekle üniversitelerle ortaklık kurarken, Konfüçyüs Sınıfları birincil ve ikincil kurumlarla kurulur” (Albert, 2018).

Kıta	Kurum Sayısı
Asya	135
Afrika	61
Amerika	138
Avrupa	187
Okyanusya	20

Tablo 02: Konfüçyüs Enstitüsü'nün Dünya Çapında Sayıları (Yazar tarafından hazırlanmıştır)

Kaynak: Hanban.org. (2020).

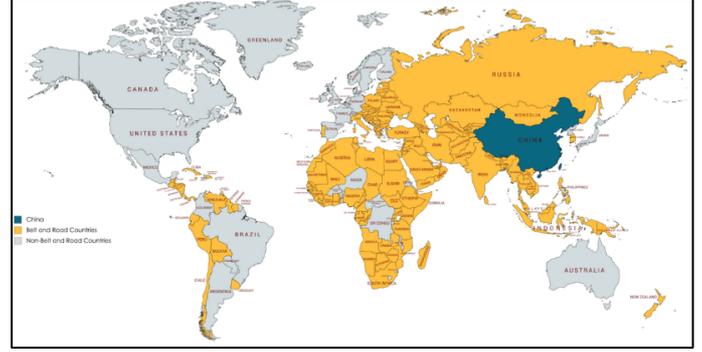

Kuşak ve Yol Girişimi-Çin'in Yumuşak Gücünün Aracı

Çin'in ekonomik gücünün ve dünya siyasetindeki siyasi etkisinin yükselişi, Çin'in dönüşmeyi planladığı güç türünün bir göstergesidir. Çin'in uluslararası ilişkilerdeki bu davranışı, Joseph Nye'nin öne sürdüğü yumuşak güç kavramıyla uyumludur. Nye'ye göre, bir devletin uluslararası imajı nedeniyle çekiciliği ve daha sonra bir devletin çıkarlarını ideoloji ve kültür yoluyla ilerletme yeteneği yumuşak gücü oluşturur. Çin için, küresel siyasetteki dış politikasının kritik bir hedefi, bilim adamları tarafından yüz milyonlarca Çinliyi sefil yoksulluktan başarıyla kaldırdığı kabul edilen kalkınma modelini diğer gelişmekte olan ülkelere ihraç etmeye çalışmaktır. İddialı Kuşak ve Yol Girişimi'nin (BRI) kurulması, Çin'in dünya siyasetindeki etkisini genişletmeye çalışan Çin'in yumuşak güç dış politika aracının bir parçası olarak görülüyor. BRI projesi, bağlantılı yollar, demiryolları, boru hatları ve limanlardan oluşan bir sistem aracılığıyla bölgeler arası ve kıtalar arası bağlantıyı artırmayı amaçlamaktadır. Pek çok bilim adamı bunu Çin'in tarihi İpek Yolu'nu yeniden canlandırma girişimine benzetmektedir. Albert (2018), bu uluslararası projelerin bir kısmını finanse etmek için “Çin, Asya Altyapı Yatırım Bankası'nın kuruluşunda bankanın başlangıç sermayesinin yarısı olan 50 milyar dolar katkıda bulunmuştur. Pekin ayrıca İpek Yolu Fonu için 40 milyar dolar, Deniz İpek Yolu için 25 milyar dolar ve Yeni Kalkınma Bankası'na (BRICS ülkeleri tarafından kurulan: Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika) 41 milyar dolar daha taahhüt etti.”

Çin hükümetinin bu projeye ilgili altında yatan mesajı, BRI'nin büyük fikrinin Çin tarafından kavramsallaştırılmış olmasına rağmen, dünyanın her yerindeki üye devletler için eşit fırsatları garanti edebilecek asıl bir proje olduğudur. Başka bir deyişle, BRI bir Çin projesi değil, bir bütün olarak uluslararası topluma ait bir projedir. Yine de BRI projesinin kavramsallaştırılması, Çin'in Pekin'in hedeflerini ve yeteneklerini pekiştirmesine yardımcı olabilecek iddialı bir yumuşak güç stratejisinin bir parçasını yansıtmaktadır. Bu nedenle, 2013 yılında Başkan Xi tarafından önerilen BRI projesi bu platformu sunmaktadır. Proje aracılığıyla Çin, yeni bağlar kurmayı ve halihazırda var olan diğer ikili ilişkileri güçlendirmeyi hedeflemektedir. 2013 yılından itibaren BRI projesi sadece bir plan olmaktan çıkmış ve dünyanın farklı yerlerinde bireysel üye devletler tarafından uygulanmakta olan bir projeye dönüşmüştür. Bu bağlamda, küresel olarak, “Çin, birlikte üçte ikisine ev sahipliği yapan 140'tan fazla devletle

(burada Çin ile BRI konusunda bir Mutabakat Zaptı imzalayan ülkeler olarak tanımlanır) Kuşak ve Yol iş birliği anlaşmaları imzalamıştır. Kuşak ve Yol Girişimi (BRI), Çin yardımı ve diğer gelişmekte olan ülkelerle genel iş birliği üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. En önemlisi, BRI, CICDA'nın bugüne kadar imzaladığı Mutabakat Muhtırasından çok daha fazla ülkeyi kapsamaktadır” (developmentreimagined.com, Ekim 2019).

Harita 02: Çin ile BRI konusunda Mutabakat Zaptı imzalayan ülkeler

Kaynak: Kuşak ve Yol üzerindeki ülkeler. Tüm bunlar ne anlama geliyor: (2019).¹

Son kırk yılda Çin, ülkeyi dışa açmayı amaçlayan temel ulusal politika çerçevelerine uygun büyük reformlar gerçekleştirdi. Bu reform süreci, Çin devleti için teğet sosyal, ekonomik ve politik faydalar sağladı. Aynı zamanda, diğer devletler Çin'in dünya ekonomisine entegrasyonundan daha fazla yararlanma fırsatına sahip oldular. Pekin, dışa açılma politikası aracılığıyla, özellikle hiper-küreselleşme çağında serbest ticaret sistemlerinin çok taraflı ekonomik düzenine olan desteğine inanıyor ve yineledi. Bu nedenle BRI, küresel ticaret sistemi kalıplarının merkezinde yer alan bir projedir. Çin ekonomisi, geçmişte tanık olunan hızlı ekonomik büyümenin yerini yüksek kaliteli kalkınmanın aldığı kritik bir geçiş noktasındadır. Çin ekonomisi hızlı büyümeden yüksek kaliteli kalkınmaya geçiş yapıyor. Çin, ekonomisini açmaya kararlı olsa da diğer gelişmekte olan ülkelerin kendi modeliyle kalkınmalarına yardımcı olma taahhüdünü yineledi.

Başkan Xi, uluslararası topluma yaptığı birkaç konuşmada, Çin'in barışçıl ve kazan-kazan kalkınma ile karakterize edilen sorumlu bir kalkınma modelinin yanı sıra uluslararası adaleti koruyan ve insanîyetçiliği ilerleten bir kalkınma modelini teşvik etme taahhüdünü yineledi. Bu hedefler nedeniyle Çin, modern küreselleşmiş dünya için önemli bir varlık olarak yumuşak gücünü genişletiyor ve

¹ Available at <https://developmentreimagined.com/2019/09/26/countries-along-the-belt-and-road-what-does-it-all-mean/>, Analysis by Development Reimagined, October 2019

geliştiriyor. Yine de bu hırslar, Çin hükümetinin ekonomik alışverişi teşvik eden ve çok taraflı kalkınmayı destekleyen yeni kanallar kurma ve açma çabalarını da oluşturmaktadır. İkinci olarak, Çin'in ekonomisini şekillendirmede kritik olan sermaye fazlası ve sanayi üretimi için yeni yatırım yolları bulma girişimlerini de yansıtmaktadır. Başka bir deyişle, BRI, Çin para birimi gibi yeni araçlara ve BRICS, Yeni İpek Yolu Fonu, Yeni Kalkınma Bankası ve Şanghay gibi diğer kurumlara dayanan yeni bir uluslararası düzen kurmak için Çin'in en büyük girişimini temsil etmektedir (Boboc, 5 Haziran 2017).

Pek çok kişi tarafından Çin'in yumuşak gücünün bir aracı olarak görülen BRI, İpek Yolu Ekonomik Kuşağı ile Deniz İpek Yolu'nu bir ana yollar, demiryolları, limanlar, telekomünikasyon ve boru hatları ağı aracılığıyla ilerleyecek şekilde bağlamayı amaçlamaktadır. Toplamda 100 ülkeyi kapsayan projenin 1,2 trilyon dolarlık yatırım mal olacağı tahmin etmektedir. Çinli yetkililer, projenin ilhamını antik İpek Yolu'ndan ve kalıcı "barış ve işbirliği, açıklık ve kapsayıcılık, karşılıklı öğrenme ve karşılıklı yarar" değerlerinden aldığını savunmaktadır (Kumar, 25 Eylül 2018).

BRI'nin tasarımı, kural tabanlı çok taraflı küresel sisteme bağlıdır. Bu nedenle, Çin'in böyle bir sisteme katılabilmesi için, Çin endüstrileri ve şirketleri, faaliyetlerini küresel katma değer zincirleri gibi diğer önemli faktörleri hesaba katacak şekilde yeniden yapılandırmaya yönelik önemli girişimlerde bulunmuştur. Bu değişiklikler, Çin'in, kuruluşun serbest ticaret ilkesini desteklediği ve ulusal ekonomilerin dışa açılmasını savunmaya devam ettiği Dünya Ticaret Örgütü (WTO) gibi uluslararası kuruluşlara artan katılımına yansımıştır. Gerçekten de 2013 yılında iddialı bir küresel BRI projesini başlatmak için 2001 yılında DTÖ üyeliğini kazandığından beri, Çin'in yükselişi göktaşından başka bir şey olmadı. Ancak daha da önemlisi, küresel ekonomiye entegrasyonu, diğer ülkeler için çeşitli ekonomik faydalar sağlayarak genel küresel ekonomik refahı iyileştirdi. Spesifik olarak, 2002'den bu yana küresel ekonomik büyümenin %30'u, ekonomik büyümenin ve finansal krizler sonrası toparlanmanın itici gücü olan Çin'e atfedilmiştir.

Bir girişimden daha fazlası olan BRI, bir dizi bölgesel ve küresel işlev ve hedefi yerine getirecek bir dış politika stratejisidir. İlk olarak, kurucu fikirleri ve hedefleri göz önüne alındığında, Boboc'un (2017) savunduğu gibi, "BRI, Çin'in bir BM üye devleti olarak bölgesel kalkınmaya, barışı korumaya ve kapsayıcı ve açık bir ekonomik entegrasyon çerçevesinin oluşturulmasına katkısını temsil etmektedir. Tersine, BRI, ekonomik reformları

uygulayarak ve diğer devletlere ve topluluklara açılarak Çin ekonomisi üzerinde olumlu bir etkiye sahip olacaktır. İkincisi, Çin'i bu stratejiye dahil etmek, komşu devletlerin gözünde sorumlu ve cömert bir devlet olarak imajını iyileştirmeye yardımcı olacak ve bu da Çin'in siyasi ve ekonomik bir ortak olarak yumuşak gücünü ve çekiciliğini artıracaktır".

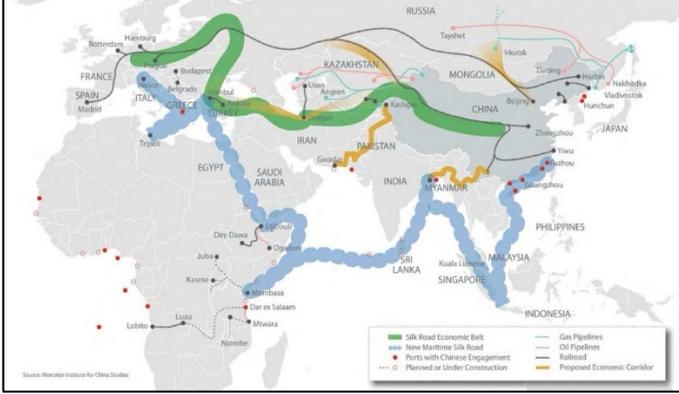
Ancak Çin'in büyük bir küresel ekonomik merkez haline gelmesi eleştirisiz olmadı. Bu nedenle Çin, uluslararası imajını geliştirmek, yapısal gücünü artırmak ve küresel siyasetteki rolünü çökertmek için BRI'nin başarısına da güvenmektedir. Bu bağlamda yapısal güç, büyük ekonomilerin çıkarlarına bağlı olarak dalgalanmalara genellikle duyarlı olan büyük ve küçük ekonomiler arasındaki bağımlılığı ifade etmektedir. İkinci olarak, yapısal güç, uluslararası sistemin özellikleri ve bu sistem içindeki kural ve kurumların sistem üzerinde en büyük etkiye sahip devletlerin yetkilerini nasıl genişlettiği bağlamında da olabilir. Bu, savaş sonrası yeniden yapılanma döneminde ABD'nin Bretton Woods kurumları aracılığıyla benimsediği benzer stratejidir. Bu kurumlar, uluslararası ekonomik etkileşimlere rehberlik eden bir dizi uluslararası düzenleme oluşturarak devletlerin nasıl etkileşimde bulunduğunu etkilemiştir. Benzer şekilde Çin, Asya Altyapı Yatırım Bankası'nı (AIIB) ve BRI'yi bölgesel etkisini de genişletebileceği benzer bir sistem tasarlamak için kullanmayı planlamaktadır.

BRI, bilim adamlarının dediği gibi "Çin'in yumuşak gücü" olarak önemli araçlardan biri olan ülkeler arasındaki güveni artırma kabiliyetine sahip olduğu göz önüne alındığında, Çin ile daha güçlü ikili ilişkiler geliştirmek için diğer devletleri çekmede yararlı olabilir. Proje aynı zamanda Çin'in bölgesel ve uluslararası platformlardaki görünürlüğünü büyük ölçüde artırmanın ve Çin'in "cömertliğini" göstermenin bir aracıdır. Sonuç olarak, BRI'nin Çin için başaracağı şey, Çin'i Batı'dan etkilenen kurumlar aracılığıyla uluslararası sisteme hakim olan Batı olan modellere güvenilir ve uygulanabilir bir alternatif olarak projelendirmesidir. Başka bir deyişle, BRI, yeni bir ekonomik topluluk inşa etmeye yönelik yeni bir girişimdir, ancak burada üye devletler farklı siyasi ideolojilere ve kültürel uygulamalara abone olmakta özgürdür. Böyle bir toplulukta ana vurgu, ortak ekonomik çıkarları bağlayıcı olacaktır.

Son on yılda Çin, ekonomisini açma politikasını aktif olarak destekliyor. Ekonomik küreselleşmedeki artan eğilimler, Çin'i dengeli bir ekonomik ilişkiler modelini (kazan-kazan modeli), daha yüksek uluslararası ticaret hacmini, genişletilmiş yabancı yatırımı kolaylaştırmak ve ilerletmek için sürekli çaba göstermeye ve Çin'in artan

çıkartılmı teşvik etmeye etkilemiştir. Bu nedenle, BRI'nin ortaya çıkmasıyla birlikte, Çin'in şimdiki andan daha derin ve çeşitli şekillerde dışa açılmayı dört gözle beklediği söylenebilir.

Harita 03: Çin'in Küresel Stratejisi

Kaynak: Çin Araştırmaları Mercator Enstitüsü, 2019

COVID-19, Sağlık İpek Yolu ve Çin'in Yumuşak Gücü

Birkaç yıldır, özellikle sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinin (SKH) uygulanması bağlamında küresel kalkınmanın önde gelen katkılarından biri Çin olmuştur. Ancak bu çabaların çoğu, özellikle Batı medya platformlarında ve geleneksel dış yardım söylemlerinde büyük ölçüde gözden kaçmıştır. Çin dış yardımı, Pekin'in dış politikasının siyasi ve temel bileşenidir. Bununla birlikte, Çin'in yardımının çoğu geleneksel yardım niteliğinde değil, imtiyazlı kredilerin ve Çin'in emeğini ve teknolojisini kullanan çeşitli altyapı projelerinin geliştirilmesi de dahil olmak üzere diğer parasal olmayan yardım biçimlerinin bir kombinasyonudur. 2020'nin başlarında dünyanın diğer bölgelerinde COVID-19'un patlak vermesi sırasında Çin, küresel insani yardımını bu sefer uluslararası medyanın tüm bakışları altında etkinleştirdi. Çin hükümeti, salgın sırasında Çin'in insani yardım müdahalesinin doğasını tanımlarken, müdahalesini "Çin Halk Cumhuriyeti'nin 1949'da kuruluşundan bu yana en yoğun ve geniş kapsamlı acil insani yardım operasyonu" olarak nitelendirdi (CIDCA, 2020). Gerçekten de Çin'in SARS (2003), tsunami (2004) Nepal depremi (2015) ve Ebola salgını gibi diğer pandemilerin patlak vermesi sırasında önemli insani roller oynadığı göz önüne alındığında, Çin'in bu kapasitedeki ilk insani müdahalesi değildir (2014 ve 2018).

Bu deneyimler, insani müdahalede Çin için önemli bir deneyim olarak hizmet etti ve bu, özellikle ilk birkaç salgın sırasında pandemi tarafından istila edilen İtalya gibi virüsün erken merkez üssü haline gelen ülkelere karşı

küresel insani tepkisinde açıkça gösterilmiştir. Mart 2020'ye kadar Çin, 120 ülkeye ve 4 uluslararası kuruluşla N95 solunum cihazları, ventilatörler, kişisel koruyucu ekipman (koruyucu giysiler ve cerrahi maskeler) ve nükleik asit test kitleri gibi ücretsiz COVID-19 müdahale ekipmanı sağladı (ÇHC Dışişleri Bakanlığı, 2020 ve İpek Yolu Brifingi, 2020). Merkezi olmayan yönetim düzeyinde, Çin belediyeleri ayrıca dünyanın farklı yerlerinde 50'den fazla şehre tıbbi malzeme ve teçhizatın yanı sıra Kamboçya, Laos, Myanmar, Filipinler ve Pakistan gibi ülkelere tıbbi personel bağışladı. Buna ek olarak, Çin olan-19 gibi temas izleme gibi Hindistan, Arap Birliği gibi Rusya, Malezya ve kurumlar ve ASEAN Sekreterliği gibi diğer ülkeler ile iş birliği içinde, test, klinik tedavi, dışarı çıkma yasakları, COVID 19 uzmanlığı, koruma tedbirlerinde bilgi paylaşımı için böyle bir telekonferans teknolojisi kullanılarak COVID ile ilk deneyim olmuştur.

Çin'in COVID salgınına verdiği yanıt, insani yardım sağlamak da dahil olmak üzere küresel felaketler ve krizlerle mücadelede çevikliğinin ve hazırlığının bir göstergesi olarak görülmektedir. Çin gümrükleri tarafından açıklanan verilere göre, Çin, Nisan 2020'nin ilk 10 gününde 2 milyar ABD doları değerinde tıbbi malzeme ihraç etmiştir. Tıbbi malzeme üretiminde uzmanlaşmış Çinli şirketler de 100'den fazla ülkeye bağışta bulunmuştur. Bu şirketler, finans ve lojistik alanında uzmanlaşan diğer Çinli şirketler tarafından da desteklendi. "China Communications Construction Company" (Malezya) ve Laos'taki "Three Gorges China Hydropower" gibi denizaşırı portföylere sahip Çinli şirketler, faaliyet alanlarındaki yerel topluluklar için tıbbi malzeme bağışlamaktadır. Çin teknolojisi, özellikle AI, 5G, büyük veri kullanarak, hastanelerin rekor sürede inşa edilmesini ve çevrimiçi eğitim, uzaktan çalışma ve teletıpın uluslararası düzeyde bile yayılmasını kolaylaştırdı (Mulakala ve Hongbo, 2020).

Jack Ma ve Alibaba vakıfları gibi önde gelen özel Çinli hayırseverler de COVID-19 müdahalesinde kilit roller oynamıştır (Sellen ve Jaumont, 2020). Alibaba ve Jack Ma Vakıfları, Afrika, Asya ve Orta Doğu'daki 100'den fazla ülkeye tıbbi malzeme gönderdi ve hatta sosyal medya ve Google gibi internet platformları aracılığıyla paylaşılan sekiz dilde teşhis kılavuzlarını tercüme etmiştir. Çin sivil toplum kuruluşları da Çin'in küresel insani COVID-19 müdahale mekanizmasının bir parçası olarak ortaya çıkmıştır (Latif, 2020). Örneğin, Çin Kızılhaç Vakfı, Çin'in farklı illerindeki tıbbi ekiplere tıbbi malzeme ve lojistik destek satın almaya yönlendirilen çevrimiçi kalabalık bağış toplama çalışması gerçekleştirdi. Başka bir sivil toplum kuruluşu olan Çin Yoksulluğu Azaltma Vakfı, Nepal gibi ülkelere 180'den fazla temiz su noktası kurdu ve diğer

yerel ortaklarla birlikte dezenfektan sağlamak ve COVID-19'un yayılmasının nasıl önleneceği konusunda eğitim vermek için bağlantı kurmuştur (Hongbo, 2020).

Çok taraflı cephede, Çin'in en büyük hissedarı olduğu AIIB, üye ülkelere destek sağlamak için COVID-19 sonrası 5 milyar ABD doları tutarında bir kurtarma fonu kurmuştur. Pekin ve Chongqing gibi Çin'deki büyük şehirlere halihazırda COVID sonrası verilen kredileri kullanmış olan Banka, Endonezya ve Hindistan gibi diğer ülkelere de benzer paketler vermeyi düşünmektedir (Saldinger, 2020). Çin ayrıca DSÖ ile olan işbirliğini de hızlandırmıştır (Collins, 2020). COVID-19'un küresel etkisi göz önüne alındığında, pandemi BRI'yi de etkilemiştir. Sonuç olarak, COVID-19 sonrası yanıtının bir parçası olarak Çin, BRI ağı genelinde daha derin işbirliğine duyulan ihtiyacı yeniden vurguladı. Örneğin Çin, 120 ülkeye COVID-19 yardımı sağlamak için Sağlık İpek Yolu Girişimi gibi BRI mevcut platformlarını kullanarak yumuşak güç diplomasisini genişletmiştir (Escobar, 2020). COVID-19, şüphesiz, küresel toplumun karşı karşıya olduğu en son trajedilerden biri olsa da devletlerin dış politika hedeflerini ilerletmek için kullanılabilecek yeni fırsatlardan da yararlanmıştı. Çin için COVID-19, BRI projesini COVID-19 deneyiminden alınan dersi de dikkate alacak şekilde yeniden düzenlemek ve yeniden ayarlamak için uygun bir an sunmaktadır. Bu nedenle pandeminin patlak vermesi, Çin'in kendisini küresel liderlikte daha belirgin bir şekilde konumlandırma çabalarını hızlandırmıştır (Guardian, 2020).

Uluslararası Medya

Pekin, Çin'in imajıyla ilgili uluslararası anlatı üzerinde daha büyük bir etkiye sahip olmak için, Çin'in uluslararası yabancı dildeki radyo, televizyon ve yazılı basın kuruluşlarına büyük yatırımlar yapmıştır. Çin'e bağlı uluslararası medya kuruluşlarının kurulması, Çin'in yalnızca daha geniş bir küresel izleyici kitlesine erişmesini sağlamakla kalmadı, aynı zamanda barış ve kalkınmadaki olumlu ancak büyük ölçüde yeterince rapor edilmeyen küresel girişimlerini sergilemesini sağlamıştır.

Bu bağlamda, devlete ait medya ajansı Xinhua, 170 yabancı büroda şube açarak ve 2020 yılına kadar bu tür 200 büro kurma hedefiyle hızla büyümüştür (Albert, 2018). Ayrıca China Daily ve Global Times, Çin'in dünyanın çeşitli yerlerindeki geliştirme faaliyetlerine yer vermekte ve yayınlar daha geniş bir kitleye ulaşmak için İngilizce olarak yayınlanmaktadır. Devlet televizyon yayın kuruluşu olan CCTV, Aralık 2016'da büyük bir marka değişikliğine gitti ve şimdi Çin Küresel Televizyon Ağı (CGTN) olarak anılmaktadır. Medya yayıncısının altı kanalı var (İngilizce,

İspanyolca, Rusça, Arapça ve Fransızca). Yayın ekipleri de tüm kıtalarda 70'ten fazla ülkeye yayılmıştır. 27 yedi büroda faaliyet gösteren China Radio International (CRI) ayrıca günde 392 saat 38 dilde program yayınlamaktadır.

Ek olarak, Reuters tarafından Kasım 2015'te yayınlanan bir araştırmaya göre, CRI, etkisini alenen vurgulamak için 14 ülkede otuzdan fazla radyo istasyonundan oluşan bir ağı paravan şirketler aracılığıyla gizlice işletmektedir. Çin medyası sadece farklı ülkelerden veya kültürlerden insanları hedef almakla kalmıyor, büyük ölçüde Güneydoğu Asya'da yaşayan elli milyon insan olduğu tahmin edilen Çin diasporası toplulukları, giderek daha fazla hedef kitle haline gelmektedir (Albert, 2018). Neredeyse tüm dünyayı kapsayan mevcut Çin devlet haber kaynakları şunlardır: China Daily, Xinhua, China Radio International, People's Daily, Global Times, Beijing Review ve CGTN.

Siyasal İletişimin Yumuşak Tonu

Çin Komünist Partisi'nin (ÇKP) eski lideri olan Deng Xiaoping, genellikle Çin liderliğine "yeteneklerini gizleme ve zamanını bekleme" vurgusu yaptı (Brookes, 13 Nisan 2011). Modern Çin dış ve yumuşak güç politikalarının çoğu, bu ideolojiyle ilgili olarak Çin'in stratejik çıkarlarını sürdürmeye çalışmaktadır. Xi döneminden önce, Çin yumuşak güç dış politikasının altında yatan ve ortak temalardan bazıları aşağıdakileri içermektedir:

- *Çin barışçıl bir yükseliş istemesi.* Başka bir deyişle, "Çin bir tehdit değil". Çin, sanayileşme sürecinden geçerken, gücünü genişletmek ve hem güvenlik hem de kaynak rekabeti açısından uluslara rakip olarak ortaya çıkmak istememektedir. Daha da önemlisi Çin, önemli miktarda çevre kirliliğine neden olmadan sanayileşmeye çalışmaktadır (Bijian, 2005).
- *Çin küresel bir hegemon olma peşinde olmaması.* "Bunun yerine Çin, ideolojik farklılıkları aşarak dünyanın tüm ülkeleriyle barış, kalkınma ve işbirliği için çaba gösterecektir" (Bijian, 2005). Çin "artımlı reformlar ve uluslararası ilişkilerin demokratikleştirilmesi yoluyla elde edilebilecek yeni bir uluslararası siyasi ve ekonomik düzeni savunuyor" (Bijian, 2005).
- *Çin Komünist Partisi gelişiyor ve artık otoriter bir rejim olmaması.* Çin hükümeti ve siyasi liderliği, katı, otoriter tarzda bir Komünist/Maoist sistemle ilişkilendirilen Mao Zedong günlerine kıyasla önemli değişiklikler geçirdi. Başka bir deyişle, Çin demokratikleşiyor. ÇKP, "modası geçmiş sosyal kontrol biçimlerini aşmayı ve uyumlu bir sosyalist toplum inşa etmeyi" amaçlar (Bijian, 2005).

- Çin, ABD'yi stratejik bir düşman olarak inşa etmesi. Bunun yerine, “Pekin, Washington'un bölgesinin güvenliğinde olduğu kadar ekonomik ilişkilerde de olumlu bir rol oynamasını istiyor” (Bijian, 2005).

Çin'in Resmi Olmayan Kanalı

Çin, yumuşak gücünü Çinli spor ünlüleri, akademisyenler, Çin sanatı, Çin filmleri, müzik ve edebiyat gibi resmi olmayan kanallar aracılığıyla kullanmaktadır. Çin gayri resmi yumuşak güç çerçevesinin önde gelen isimlerinden bazıları şunlardır: Yao Ming ve Li Na (profesyonel sporcular), Jackie Chan (aktör) Jane Zhang (pop müzisyeni) Zhang Yimou (film yönetmeni), Lang Lang (piyanist) ve Tan Yuanyuan (balerin). Pandalar gibi Çin coğrafyasına özgü hayvanlar da kültürel simgeler haline gelmiştir ve birkaç durumda ünlü “panda diplomasisi” gibi hayvanat bahçesi hayvanlarının değiş tokuşuna tanık olmuştur. Bununla birlikte, Çin'deki diğer ünlü kültürel figürler de hükümeti çok eleştirmektedir. Örneğin, büyük bir hayran kitlesine sahip olan Ai Weiwei gibi sanatçılar, Çin hükümetinin politikalarını sık sık eleştirmiştir. Higher Brothers adlı hip hop grubu gibi diğerleri, Çin hükümetinin hip-hop kültürünü yasaklamasına ve dövmeleri olan sanatçıları medyada görünmekten caydırmasına rağmen, büyük bir takipçi kitlesi kazanmaktadır.

Çinli firmalar birkaç yıldır Batı film endüstrisine ve özellikle Hollywood'a yakınsamaktadır. Ancak, son zamanlarda Batı film endüstrisine olan ilginin azaldığına dair imalar bulunmaktadır. Önde gelen medya şirketlerinden biri olan Dalian Wanda, ABD sinema ve stüdyo zincirleriyle yaptığı çok sayıda yüksek profilli anlaşmanın yanı sıra Sony Pictures ile olan ortaklıklarını ve aşağıdaki gibi rekor kıran filmlerin yapımcılığını üstlenen Legendary Entertainment'ı satın almasını iptal etmiştir. Godzilla, Jurassic World ve Interstellar 2016. ABD film stüdyolarının çoğu, Çin'in devasa film pazarına girmenin yanı sıra çok ihtiyaç duyulan finansal yatırım için genellikle Çin'i planlamıştır. Çin ve Amerikan Hollywood stüdyoları arasındaki çeşitli prodüksiyon ve pazarlama anlaşmaları 2017'nin sonunda iptal edilmiştir. Bununla birlikte, Çinli firmaların, Çin imajının yurtdışında nasıl şekilleneceği konusunda daha doğrudan bir etki geliştirmek için zamanlarını değerlendirdikleri ve ABD'li film yapımcılarının bunu not edip Türkiye'yi yansıtan filmler veya diziler yapmaktan kaçınarak yanıt verdikleri açıktır. Bu, öncelikle Batı olan film yapım firmalarının geniş Çin pazarına girme ihtiyacına bağlanabilir. Bununla birlikte, Çin film endüstrisinde tanık olunan önemli adımlara rağmen, dış pazarlarda hala çok az dağıtım ve gişe başarısı

var. Bu, bu tür kültürel ürünlerin genel çekiciliğine ilişkin endişeleri artırmıştır (Albert, 2018).

Çin atletik performansları da bir güç projeksiyonu haline gelmiştir ve bu, ülkenin küresel bir gösteriye sokulduğu 2008 Olimpiyat Oyunlarına ev sahipliği yaparak daha da desteklenmiştir. Brezilya'daki 2016 Yaz Olimpiyatları'nda Çin, 1984 Los Angeles oyunlarında kazandığı otuz iki madalyaya kıyasla yetmiş bir madalya kazanmıştır. Aşağıdaki tablo, Çin'in yumuşak güç stratejisini anlamak için ünlü Çin'in yumuşak etkisinin çalışmalarını göstermektedir. Bunlar, “eski zamanlar” için popüler nostaljiyi yeniden canlandırma aracı olarak Çin anarkasında ve Çin dışında sergilenen alanlardır.

Sanat	Kültürel devrimler dönemi yapımları ve ayrıca Mao'yu öven devrimci şarkıların rock ve pop versiyonları, ayrıca tişörtler, saatler, porselen ve diğer hatıralar (Mittler, 2008).
Roman	<i>Red Crag</i> , Kuomintang'a karşı bir casusluk savaşı veren yeraltı komünist ajanlarını konu alan ünlü bir 1961 Çin romanı.
Heykel	<i>Rent Collection Courtyard</i> , eski ev sahibi Liu Wencai'yi fakirlerden kira toplayan kötü bir ev sahibi olarak betimleyen 1965 tarihli bir heykel.
Filmler ve Oyunlar	<i>Shangganling Dağı Savaşı</i> , Shangganling Savaşı olarak da bilinen, Kore Savaşı sırasında Üçgen Tepesi Savaşı'nı tasvir eden 1956 Çin savaş filmi. <i>The East Is Red</i> , 1965 yılında Halkın Büyük Salonunda gerçekleştirilen ve Boxer İsyanı'ndan Çin Komünist Devrimi'ne kadar Çin tarihini anlatan bir şarkı ve dans filmi. Kültür Devrimi sırasında gerçekleştirilen <i>Sekiz model oyunlar</i> , devrimci temalı operalar ve baleler.
Şarkılar	<i>“Nannüwan”</i> , 1943'te devrim niteliğinde bir şarkı. Kültür Devrimi sırasında ÇHC'nin fiili milli marşı olan <i>“Doğu Kızıldır”</i> Modern rock uyarlaması Zhang Qu tarafından seslendirilen ve 1990'ların Red Rock albümünde yer alan <i>“Socialism is Good”</i> <i>“I Love Beijing Tiananmen”</i> – (50'den fazla dile çevrildiği iddia ediliyor, bu şarkı ÇHC'de sıklıkla okul çocuklarına öğretiliyor) <i>“Kültür Devrimi Çok Güzel”</i> – Kültür Devrimini öven bir şarkı

Tablo 03: Ünlü Çin'in Yumuşak Etkisi Çalışmaları (Yazar tarafından hazırlanmıştır)

Kaynak: Islam, 2021

Sonuç

Pekin'in Batı kökenli olmayan yumuşak güç yaklaşımına ilişkin sorunlar arttıkça, Çin ve müttefik ülkeler kritik bir geri çekilme, yeniden müzakere ve öğrenme dönemine girdiler. Çin'in yumuşak güç modeli ve etkisi hakkındaki tartışmalar Çin dış politikasına yön veren ticari kararların alınmasında ve üretimin kontrol edilmesinde özel teşebbüsler ve bankaların değil, Çin devletinin etkili olduğu kontrol mekanizmasına odaklanmıştır. Çin'e has yumuşak güç modeli farklı bir yönden daha da yıkıcı etkiye sahip olmuştur. Sorunlarına düzenleyici ve politik çözümler bulmak, Çin için acil bir görevdir. Bununla birlikte, Thayer ve Friend'in 2018'de "Diplomat"ta yayınladıkları çalışmalarında öne sürdükleri gibi, "2049 yılına kadar Çin, düşünsel olarak kendine güvenecek ve ekonomik, politik ve askeri alanlarda daha etkin bir şekilde hakimiyet kurabilecektir. Pekin artık bütünleşmeyecek veya müzakere etmeyecek, aksine diğerlerinin Çin Düzeni'ni kabul etmesini bekleyecek." Dünya, Çin egemenliğindeki uluslararası politikanın, yumuşak ve akıllı güç modelinin ilk aşamalarına şimdiden tanık oluyor.

Çin'in yalnızca kendi çıkarlarını önemsemesi nedeniyle dünyaya sunduğu evrensel fikrinden bahsetmek için henüz çok erkendir. Ticarete kazan-kazan teklifi, herhangi bir takasın temel ilkesidir ve bu ilkeye dayalı bir düzlemde yol alan Çin'in karşı taraftan daha fazla para/menfaat kazanmaya çalışacağı anlamına gelir. Ancak evrensel fikrini oluşturan ikilem, Çin'in ya ABD ve Batı ülkelerinininkine alternatif bir küresel model fikri inşa etmesi ya da kısa vadeli destek verilen bir devletten destek karşılığı uzun vadeli tam donanımlı bir satın alma gerçekleştirme arzulanması arasında gerçekleşecektir. Yine de Çin, Orta Asya ve Akdeniz üzerinden Avrupa'ya ulaşan Çin Kuşağı ve Yol Girişimi ile Washington ve Batı'nın vizyonuna teorik ve ampirik olarak örtük bir ideolojik meydan okuma içeren çok net bir mesaj göndermektedir. Batı'nın pozisyonunun amaçlarını tam olarak destekleyip desteklemediği ve Çin'in meydan okumasına cevap vermeye tam olarak yeterli olup olmadığı konusunda sistematik olarak düşünmesi gerekmektedir.

Referanslar

AidData.org. (2018). China Project Locations. Accessed August 23, 2020. Available at <https://www.aiddata.org/china-project-locations>

Albert, Eleanor. (2018). China's Big Bet Soft Power. Council for Foreign Relations (CFR), February 9, 2018. Accessed: 12.05.2018. Available at <https://www.cfr.org/backgroundunder/chinas-big-bet-soft-power>

Albert, Eleanor. (2018). China's Big Bet Soft Power. Council for Foreign Relations (CFR), February 9, 2018. Accessed: 12.05.2018. Available at <https://www.cfr.org/backgroundunder/chinas-big-bet-soft-power>

Angle, Stephen C. (1998). Did Someone Say Rights? Liu Shipei's Concept of Quanli. *Philosophy East & West*, 48, p. 624.

Bijian, Zheng (September–October 2005). "China's "Peaceful Rise" to Great-Power Status". *Foreign Affairs*. 84 (5): 18–24. doi:10.2307/20031702. Available at <https://www.foreignaffairs.com/articles/asia/2005-09-01/chinas-peaceful-rise-great-power-status>.

Bloomberg. (2019). China Grooms Celebrities to Help Spread Patriotism. *Bloomberg*, October 12, 2019. Available at <https://www.bloomberg.com/news/articles/2019-10-12/china-celebrities-help-enlist-new-generation-of-online-patriots> (accessed September 28, 2020).

Boboc, Georgiana. (September 25, 2020). The Belt and Road Initiative: China's soft power strategy. Available at https://www.chinadaily.com.cn/opinion/2017beltandroad/2017-06/05/content_29618551.htm (Accessed September 25, 2020)

Brookes, Peter (13 April 2011). "Hearing on "China's Foreign Policy: Challenges and Actors". U.S.-China Economic and Security Review Commission.

Cao, Deborah (2004). *The Chinese Law*. Hants, England: Ashgate Publishing, p. 72-74.

Carlsnaes, Walter (1992). The Agency-Structure Problem in Foreign Policy Analysis", *International Studies Quarterly*, 36 (3): 245-70

CIDCA. (2020). Available at <http://en.cidca.gov.cn/>

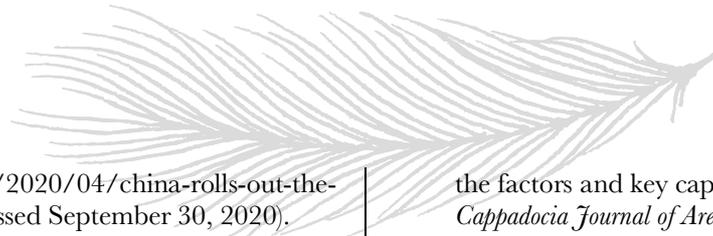
Collins, Michael. (2020). The WHO and China: Dereliction of Duty. *Council on Foreign Relations*, February 27, 2020. Available at (accessed September 17, 2020).

Deacon, David. et al. (1999). *Researching Communications: A Practical Guide to Methods in Media and Cultural Analysis*. New York: Oxford University Press

Developmentreimagined.com. (2019). Available at <https://developmentreimagined.com/2019/09/26/countries-along-the-belt-and-road-what-does-it-all-mean/>, Analysis by Development Reimagined, October 2019

Escobar, Pepe. (2020). China rolls out the Health Silk Road. *Asia Times*, April 2, 2020. Available at

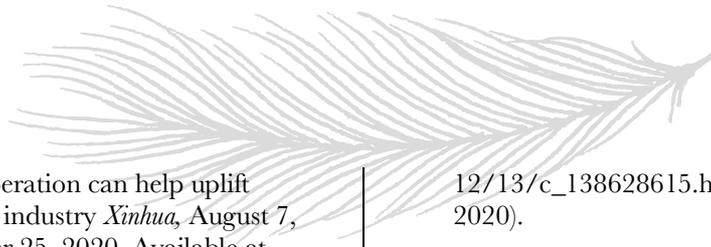
- <https://asiatimes.com/2020/04/china-rolls-out-the-health-silk-road/> (accessed September 30, 2020).
- Gill, Bates, (2007). *Rising Star: China's New Security Diplomacy*. Washington DC: Brookings Institution Press.
- Goldstein, Avery, (2005). *Rising to the Challenge: China's Grand Strategy and International Security*. Stanford, CA: Stanford University Press
- Guardian. (2016). Chinese officials hire gangsta rappers to boost China's image abroad. *Guardian*, June 30, 2016. Available at <https://www.theguardian.com/world/2016/jun/30/chinese-officials-hire-gangsta-rappers-to-boost-chinas-image-abroad> (accessed September 15, 2020)
- Guardian. (2020). China outraged after Brazil minister suggests Covid-19 is part of 'plan for world domination'. *Guardian*, April 7, 2020. Available at <https://www.theguardian.com/world/2020/apr/07/china-outraged-after-brazil-minister-suggests-covid-19-is-part-of-plan-for-world-domination#maincontent> (accessed September 18, 2020).
- Hanban.org, (2020). Confucius Institute. Available at http://english.hanban.org/node_10971.htm (Accessed September 24, 2020).
- Hangzhou News Portal. (2020). The nation's first "China Youth E-commerce Internet Celebrity Village" was established in Hangzhou. Li Ziqi and many other e-commerce experts were hired as honorary villagers. *Hangzhou News Portal*, March 16, 2020. Available at <https://baijiahao.baidu.com/s?id=1661311889540815087&wfr=spider&for=pc> (accessed September 20, 2020).
- Harding, Harry, (1994). China's Cooperative Behaviour" in Robinson, Thomas W. and Shambaugh, David (eds.) *Chinese Foreign Policy: Theory and Practice*. Oxford University Press, New York, pp. 397-398.
- Hongying Wang and Lu, Yeh-Chung. (2008). The Conception of Soft Power and its Policy Implications: a comparative study of China and Taiwan, *Journal of Contemporary China*, 17:56, 425-447, DOI: 10.1080/10670560802000191
- Islam, M. N. (2019a). Emerging Global Organizations and Groups: A Paradigms Shift for New World Order. *ADAM AKADEMİ Sosyal Bilimler Dergisi* 9 (2): 471-490. DOI: 10.31679/adamakademi.508998.
- Islam, M. N. (2019b). Güç, strateji ve potansiyeller: Çin ordusunun temel yetenekleri ve unsurları üzerine bir inceleme [Power, strategy and potentials: A study on the factors and key capabilities of China's military]. *Cappadocia Journal of Area Studies (CJAS)* 1 (1): 100-110.
- Islam, M. N. (2020a). Rethinking Turkey-Iraq Relations: The Dilemma of Partial Cooperation. *Insight Turkey* 22 (1): 257-260.
- Islam, M. N. (2020b). Turkey, Asia Anew and South Asia: A Comparative Assessment on Bilateral Relations and Soft Power Policy with Bangladesh, India, and Pakistan. *TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi* 12 (47): 379-398. Doi: 10.15189/1308-8041.
- Islam, M. N., and Cansu, E. E. (2020). BRI, CPEC, and Pakistan: A Qualitative Content Analysis on China's Grand Strategies. *International Journal on World Peace* 37 (3): 35-64.
- Islam, Md. Nazmul. (2019). Güç, strateji ve potansiyeller: Çin ordusunun temel yetenekleri ve unsurları üzerine bir inceleme. *Cappadocia Journal of Area Studies*, 1(1), 100-110. <https://doi.org/10.38154/cjas.13>
- Islam, Md. Nazmul. (2021). Culture, Politics and Interests: Comparing China and India's Soft Power Strategy in the Case of Pakistan and Iran (PhD Dissertation: Ankara Yıldırım Beyazıt University). Ankara: Ankara Yıldırım Beyazıt University
- Jinping, Xi. (2017). Secure a Decisive Victory in Building a Moderately Prosperous Society in All Respects and Strive for the Great Success of Socialism with Chinese Characteristics for a New Era. *Delivered at the 19th National Congress of the Communist Party of China*, October 18, 2017. Available at http://www.xinhuanet.com/english/download/Xi_Jinping's_report_at_19th_CPC_National_Congress.pdf (accessed Jun 25, 2020).
- Kim, Jo. (2020). Will Internet Celebrities Become China's New Channel for Projecting Soft Power? *The Diplomat*, May 5, 2020. Available at <https://thediplomat.com/2020/05/will-internet-celebrities-become-chinas-new-channel-for-projecting-soft-power/> (accessed September 17, 2020).
- Kumar, Ajay. (September 25, 2018). BRI: A vehicle of China's soft power diplomacy! Available at <https://www.linkedin.com/pulse/bri-vehicle-chinas-soft-power-diplomacy-ajay-kumar/>.
- Kurlantzick, Joshua. (2007). *Charm Offensive: How China's Soft Power Is Transforming the World*. New York: Yale University Press, New Haven and London. ISBN: 978-0-300-11703-5.
- Latif, Aamir. (2020). China assists Asia in fighting coronavirus. *Anadolu Agency*, March 27, 2020.

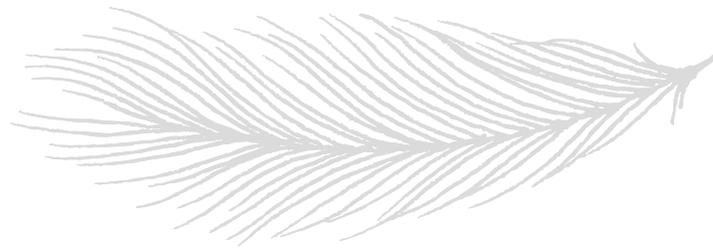
- Available at <https://www.aa.com.tr/en/asia-pacific/china-assists-asia-in-fighting-coronavirus/1782309> (accessed September 30, 2020).
- Ministry of Education, China. (2018). Brief report on Chinese overseas students and international students in China 2017. Report, April 1, 2018. Available at http://en.moe.gov.cn/documents/reports/201901/t20190115_367019.html. (Accessed September 24, 2020).
- Mulakala, Anthea and Hongbo, Ji. (2020). Covid-19 and China's Soft-Power Ambitions. *The Asia Foundation*, April 29, 2020. Available at <https://asiafoundation.org/2020/04/29/covid-19-and-chinas-soft-power-ambitions/> (accessed October 1, 2020).
- Nyadera, I. N., and Islam, Md N. (2020a). Transnational Operations, International Reactions, and Legitimacy: The Case of Turkey and Saudi Arabia. *Contemporary Review of the Middle East* 7 (3): 317–338. DOI: <https://doi.org/10.1177/2347798920921965>.
- Nyadera, I. N., and Islam, Md N. (2020b). Link Between Administration, Politics, and Bureaucracy. In Farazmand, A. (ed.), *Global Encyclopedia of Public Administration, Public Policy, and Governance*. Springer, Cham. DOI: 10.1007/978-3-319-31816-5_3903-1.
- Nye, Joseph. S. (1990). "Soft Power" *Foreign Policy* (80) 153-171. DOI: 10.2307/1148580
- Nye, Joseph. S. (1990a). *Bound to Lead: The Changing Nature of American Power*. New York: Basic Books.
- Nye, Joseph. S. (1990b) "The Changing Nature of World Power". *Political Science Quarterly*, 105, no. 2, 177–92.
- Nye, Joseph. S. (1990c). Soft Power. *Foreign Policy*, (80), Twentieth Anniversary, Slate Group, LLC, pp. 153-171. DOI:10.2307/1148580
- People's Daily Online (December 22, 2005). People's Republic of China State Council Information Office, "China's Peaceful Development Road". Retrieved from <http://www.peoplesdaily.com.cn>
- Routley, Nick. (2020). How Chinese Financing is Fueling Megaprojects Around the World. *Visualcapitalist.com*, January 7, 2020. Accessed July 30, 2020. Available at <https://www.visualcapitalist.com/global-chinese-financing-is-fueling-megaprojects/?fbclid=IwAR3dKjc7pX1rvCf7NMH-EqpN0tsbVpaKicFFZDp3D1D7mhmVtjvRNWPRAs>
- Saldinger, Adva. (2020). AIIB launches health infrastructure investments in response to COVID-19. *Devex*, April 9, 2020. Available at <https://www.devex.com/news/aiib-launches-health-infrastructure-investments-in-response-to-covid-19-96958> (accessed September 21, 2020).
- SCMP. (2017). Want fame and fortune? China's internet celebrity business offers both. *South China Morning Post (SCMP)*, June 9, 2017. Available at <https://www.scmp.com/business/china-business/article/2097688/want-fame-and-fortune-chinas-internet-celebrity-business> (accessed September 5, 2020).
- Shirk, Susan L. (2007) *China, Fragile Superpower: How China's Internal Politics Could Derail Its Peaceful Rise*. New York: Oxford University Press.
- Shirk, Susan, (2007). *China: Fragile Superpower*. New York: Oxford University Press
- Sutter, Robert G. (2012). *Chinese Foreign Relations: Power and Policy since the Cold War*. Rowman & Littlefield publishers, Inc. Plymouth, United Kingdom. ISBN: 978-1-4422-1134-6
- Thayer, Bradley. A. and Friend, John. M. (2018). The World According to China. *The Diplomat*, October 3, 2018. Available at <https://thediplomat.com/2018/10/the-world-according-to-china/>
- Visual Capitalist. (2020). How Chinese Financing is Fueling Megaprojects Around the World. January 7, 2020. Available at <https://www.visualcapitalist.com/global-chinese-financing-is-fueling-megaprojects/>
- Wang, Yiwei, (2005). Chinese Tradition of Thinking Power. 46th Annual ISA Convention, Honolulu, p. 2.
- Weber, M. (2007). Constructivism and critical theory. In R. Devetak, A. Burke, & J. George (Eds.), *An Introduction to International Relations: Australian Perspectives* (pp. 96-108). Cambridge: Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9781139168557.010
- Wendt, Alexander E. (1987). The Agent-Structure Problem in International Relations Theory". *International Organization*, 41 (3): 335-70; and Carlsnaes, Walter (1992). The Agency-Structure Problem in Foreign Policy Analysis", *International Studies Quarterly*, 36 (3): 245-70
- Xinhua. (2018). 100 Chinese selected as "good young netizens". *Xinhua*, August 2, 2018. Available at http://www.xinhuanet.com/english/2018-08/02/c_137363798.htm (accessed September 28, 2020)

- Xinhua. (2019). Chinese cooperation can help uplift Pakistan's reviving film industry *Xinhua*, August 7, 2019. Accessed October 25, 2020. Available at http://www.xinhuanet.com/english/2019-08/07/c_138291203.htm
- Xinhua. (2019). Presenting the beauty of Chinese culture to the world needs more Li Ziqi. *Xinhua*, December 13, 2019. Available at http://www.xinhuanet.com/mrdx/2019-12/13/c_138628615.htm (accessed September 20, 2020).
- Xinhua. (2020). China YouTube star Li Ziqi amazes the world with countryside life. *Xinhua*, May 4, 2020. Available at <https://www.straitstimes.com/asia/east-asia/china-youtube-star-li-ziqi-amazes-the-world-with-countryside-life> (accessed September 30, 2020).

From “Chernobyl Moment” to an International Success Story? Reviewing Authoritarianism in China Over Crisis Response to Covid-19

Sinan Caner Yamak

Master Öğrencisi

Graduate School of Asia-Pacific Studies (GSAPS)

Waseda University

Japonya

The Chinese Government’s fatal mistakes and despotism in handling the COVID-19 crisis in the initial period of the disease led to rise of a severe public dissent over the Chinese internet. Upon the death of Dr Wenliang on February the 7th, the public dissent turned to outpouring of grief and anger demanding “freedom of speech”. The increasing strains between the government and society has led some China-watchers to speculate if the COVID-19 pandemic crisis is the China’s “Chernobyl moment” that supposedly had a crucial role in the collapse of the Soviet Union historically (Topaloff, 2020; Funabashi, 2020; Forsyth, 2020).

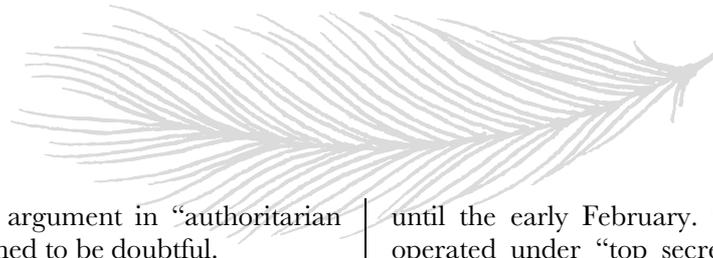
However, after the April 2020, the Chernobyl discussion left its place to whether the authoritarian regimes are more successful than democracies in response to COVID-19. While some studies showed the centralized leadership as the source of China’s success (Mei, 2020), some others found correlation between authoritarian (non-free) regimes and lower death rates (Serikbayeva et al., 2020). In this paper, features of authoritarianism in Chinese regime will be discussed by reviewing the 2002 SARS outbreak and the developments during the COVID-19 pandemic. By referring to the discussions in the literature, whether a type of institutionalization which may support the resilience of the regime has happened or not will try to be answered.

Fragmented Authoritarianism, Authoritarian Resilience and Mobilization

Since the late-1970s reforms, a certain degree of pluralization/decentralization of the authority below the top center has been steadily observed by the many authors on Chinese regime. Since the “fragmented authoritarianism” model is first proposed by Lieberthal & Oksenberg (1988), similar concepts and revised versions are suggested to explain political structure by other scholars in the literature (Brødsgaard, 2012; Kennedy, 2011; Landry, 2008; Mertha, 2009). Fragmented authoritarianism model essentially focuses on “structural distribution of resources and authority” and “process of decision making and policy implementation” (Lieberthal & Lampton, 1992, p. 7). It attempts to identify power relations between different ranks of the governance. The fragmented authoritarianism also hosts the premises of some democratization through the participation of noncentral constituents into the decision-making processes. Nevertheless, these wishful thoughts are proven to be wrong by the consistency of the authoritarian regime in time.

Andrew J. Nathan explains the unexpected “authoritarian resilience” of the political system by the CCP’s regime institutionalization in which political relations are determined by norm-bound and meritocratic terms contrary to the traditional/elitist authoritarian regimes (2003, pp. 6–7). As professions/merits become more important than loyalty/factionalism, the intra-regime institutions’ differentiation and functional specialization bring about a bureaucratic autonomy to a degree in a Weberian state sense. Moreover, the increase of the policy input channels from the society through institutionalization is supposed to strengthen the legitimacy of the regime by leading people to believe that they are participating to the decision-making processes. However, especially in the following years of Xi Jinping’s

rule the institutionalization argument in “authoritarian resilience” of the regime turned to be doubtful.

In the discussion paper with Nathan (Fewsmith & Nathan, 2019), Joseph Fewsmith criticizes taking norm/merit-based institutionalization as a strategy of CCP to strengthen authoritarian regime. According to him, the power relations within the party and the state have never been based on higher norms nor consensus. Fewsmith argues that the party’s nature has always relied on mobilization and hierarchy. The assumed legal-rational bureaucratic institutionalization inevitably would undermine the power of the party, not the otherwise. Indeed, a similar observation on the Party’s mobilization perspective was identified by Elizabeth J. Perry (2007) in her concept of “revolutionary authoritarianism”. Like Fewsmith, she asserts a continuum in Party’s political strategies that is relying on selective mobilization of different fragments of people in the interest of party-elites. Fragmentation/polarization and coalition building among the people/groups are used like a tool to bind them to the authority, that is called as “controlled polarization”. According to Mao’s mobilization perspective, crisis or even chaos is used as a “development strategy” and a “political tool” to sustain constant flux (Thornton, 2009, p. 24). Mao-era China has experienced self-induced national crises such as “Cultural Revolution” in order to keep turbulent social mobilizations by the very leadership such as. Although the reform-era leaders have allegedly left Mao-era mobilization political strategies, according to Perry, there are certain continuities in both period in mobilizing citizens and the party behind state-initiated projects (2007, p. 15). However, crises do not necessarily emerge by the leadership’s aspirations and needs. They can be triggered by some unforeseen events and exogenous forces like natural disasters, pandemics or human-made disasters/accidents. Such crises might be unforeseen but not completely unanticipated indeed. By means of relevant information (scientific, intelligence or experience based) and institutional capacity, the states can calculate such risks and manage whether and to what extend they would turn to be a crisis once realized.

Response to the SARS and Institutional Conflicts

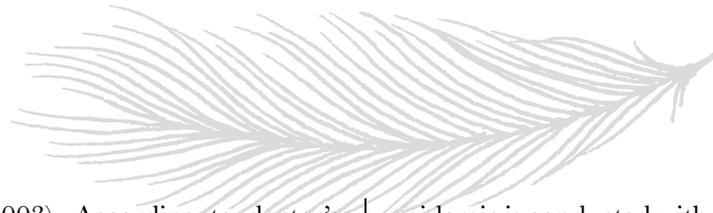
In mid-December in Heyuan and Zhongshan of Guangdong are the reported “atypical” disease triggered the health system to investigate the cases (Mason, 2020). Dispatching expert teams, conducting investigations, report preparation and its arrival to the top offices, then reviewing by the top officials to take an action took up

until the early February. Since the whole process was operated under “top secret” formalities in accordance with the State Secrets Law, the public kept completely blind. The health workers also could not get nor share information until the file is reviewed by the provincial health bureau. Plus, the report waited on the table three days more because of the absence of an authorized official in the bureau to read it. Then, the information bulletin “preventing and treating the unclear pneumonia” was distributed to the hospitals but it could not reach to the health personal efficiently due to the Chinese New Year vacation (Huang, 2004, p. 118). As the virus continued to spread in the absence of an official announcement, a public panic had occurred by massive information flow in unofficial channels like text messages. People were talking about a “deadly flu” intensively between 8 and 10 February. Then, a local media channel reported the presence of a contagious disease and advised some protective measures like washing hands and better ventilation on 10 February. It led people to clear all antibiotics and basic anti-flu medicines on pharmacy shelves (Thornton, 2009, p. 32).

The increasing public anxiety forced the local and provincial governments to break their silence and make an official public announcement. On February 11, Guangdong health officials admitted 305 “atypical pneumonia cases” in the province but saying the disease is “comprehensively under 3 effective controls” (Huang, 2004, p. 118). For a short-while, official reports are continued to be published on news but not without downplaying the facts. When the critical voices were raised against the government’s response to the epidemic, the propaganda bureau started a news blackout on February 23, and it continued up until the NPC (National People’s Congress) in March. Meanwhile, an infected doctor from Guangzhou, who would be named as “super-spreader” later on, crossed the border and attended a wedding in Hong Kong. The hotel guests who were infected by him later triggered outbreaks in abroad cities (Mason, 2020, p. 204).

The outbreaks also escalated over wrong diagnosed patients and their mistreatment without isolation due to lack of proper medical knowledge about the disease. Hence the virus spread over health workers, patients in the hospital and other contacted people (Huang, 2004, p. 120). It was known by the Ministry of Health that the virus had already arrived to Beijing in the early March but they commanded to health officials not to share any information publicly to maintain social stability around

the NPC meeting (Jakes, 2003). According to doctor's interviews, even the CDC workers were ordered not to report every case and told that "you can only report 2 cases not 20, or the local economy will hurt" (Garrett, 2003). The inspections by the arrived WHO team had been banned like a week by the authorities, but on the first day of their access to the field, WHO declared the travel restriction advisory on April 2. In response, the next day Minister of Health Zhang Wenkang held a press conference accepting the spread of the virus to Beijing but said that there were only 12 detected cases and three deaths in Beijing, and the situation is under control (Huang, 2004, p. 124).

The minister's mendacious claims sparked a reaction chain from national and international spheres that turned the ongoing health crisis to an apparent political crisis. Reacting upon the official misinformation, a retired surgeon Dr. Jiang Yanyong sent mails to media channels and wrote that even at the No. 309 military hospital alone the SARS patients were more than sixty. Plus, many other SARS patients were sent to other hospitals since the capacity had already exceeded. The Chinese channels did not report his mails but a few days later on April 8, Time magazine published the doctor's story (Jakes, 2003). It was followed by many other international media reports heavily criticizing Beijing. Towards the end of April, commentators started to question if the SARS outbreak is Chinese regime's Chernobyl moment¹. The regime's apparent but persisting failure in handling the epidemic fostered the public dissatisfaction and social unrest together with economic loss (Schwartz & Evans, 2007, p. 201). The alarming loss of legitimacy pushed the Party to act seriously.

The acceptance of the epidemic as a crisis happened on 13 April in Premier Wen Jiabao's speech in a conference on SARS (n. d., 2003). He mentioned the "overall situation remains grave" and emphasized the high danger for the social stability, economy, and international position of the country (Thornton, 2009, p. 33). On April 17, in Beijing city, an "anti-SARS joint team" lead by high members of military and Ministry of Health is established, then on April 22 a national command center with the name "SARS Control and Prevention Headquarters of the State Council" is founded to handle the epidemic centrally under the leadership of Vice Premier Wu Yi (Eckholm, 2020). The new President Hu Jintao called for "people's war" against the SARS, and fight with the

epidemic is conducted with a "crusade mentality" through which the party, state, army engaged in a total mobilization (Thornton, 2009).

In the political purge, initially Minister of Health Wenkang and Beijing mayor Meng Xuenong are displaced from their positions due to mismanagement of the crisis on April 20. In the end of May, the disciplined government officials due to their incompetent response to SARS has reached approximately 1000 people according to estimates (Huang, 2004, p. 125). The new Vice Minister of Health Gao Qiang directly admitted the administration's failure in earlier response and efforts. In matter of days, the quarantines are imposed for certain areas and districts, and Beijing is closed to transportation. In total, millions of people from army, state officials, party members, militia teams, local communities and volunteers are employed to ensure quarantine measures and for other tasks like disinfection, duty patrol, epidemic screening and door to door controls (Thornton, 2009, p. 40). Also, Mao-era mass hygiene campaigns are revitalized in some occasions like in Guangdong where 80 million people are mobilized to clean streets and houses (Huang, 2004, p. 125). All efforts apparently succeeded to contain the disease. In the end of May, the SARS lost its momentum, and on June 24 the WHO retracted the announced travel restriction advisory against China (p. 125). Once Chinese authorities were blamed for covering up information in the initial phase of the epidemic, the WHO and many authors started to appreciate the success of authoritative measures imposed by the Chinese state (Mason, 2020, p. 204).

The initial incompetence of the regime to deal with the epidemic is usually explained by fragmented authoritarian structure of the political system and institutional weakness (Huang, 2004; Schwartz & Evans, 2007). According to this argument, the decentralization of decision-making to the local levels, differentiation of tasks in each fragmented unit, hierarchical variation of institutions at different levels, all created a drift blocking coordinative action. Also, inefficient differentiation of responsibilities and authority among hospitals, CDC units, city and provincial level health offices is also causing incompetence to deal with an epidemic. Besides, the public health system itself was too weak and suffering from long-term neglect and low-funding. The Maoera remnants anti-epidemic stations (AES) left without government support in the reform years. Indeed, they were started to be restructured

¹ "China and SARS: China's Chernobyl?", *The Economist*, (26 April 2003) <https://www.economist.com/leaders/2003/04/24/chinas-chernobyl>

with the American original name CDC in July 2002 but it the SARS hit the system too early. Consequently, the structural incompetence of the fragmented authoritarian system supposedly could only be overcome by the central authority's intervention that would cross all conflicting interests among the units (Huang, 2004, p. 122).

Institutional Reforms in the aftermath of the SARS

Fearing from another future epidemic crisis, the government started to pursue institutional reforms and upgrade public health system. Besides the improvements in basic health services, may be the most important was “building the world’s largest reporting system of infectious disease epidemics and public health emergencies” (Wang et al., 2019, p. 6). In the aftermath of the SARS, the CDCs are received high funds, equipped with highly educated staff and technical capacities. In collaboration with the US CDC, many epidemiology training programs, joint research initiatives and projects are carried out, biosecurity systems are developed (Mason, 2020, pp. 205–206). Hospitals, CDCs, THCs, all type of health institutions at all levels are enabled to report infectious diseases and emergencies directly to the national level in an online system. In this way reporting time is reduced from 5 days to 4 hours (Wang et al., 2019, p. 6). this system is tested by several viral outbreaks and pandemics before 2019 (Bouey, 2020). Shorty, by 2019 COVID-19 outbreak, 5 the public health system seems to be institutionalized in a sense that governance mechanism can respond rationally in accordance with technical norms by excluding discretionary factors. Hence, a possible outbreak could be detected on time and overcome by a proper response before it turns to be an epidemic crisis.

Response to the COVID-19: the Prophecy Comes to Be True, but?

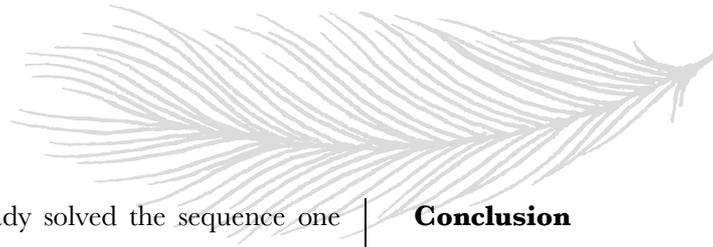
Chinese government’s response to the COVID-19 outbreak is happened in the same pattern with the SARS: in the initial phase, keeping the public blind and downplaying the seriousness of the outbreak; then, once the outbreak reaches to a crisis level that cannot be covered up anymore, relying on central mobilization, quarantines and social control in a “crusade mentality”. However, compared with the SARS, the period between detection of the disease and central authority’s action appears to be much shorter in COVID-19 case, because the spread speed of COVID-19 is far faster than SARS (Callaway et al., 2020).

Several studies are indicating mid-November and December 1 for the initial case of COVID-19 (Allam, 2020, p. 2). The cases with unknown “pneumonia-like symptoms” in the hospitals escalated towards the end of December. In parallel, on social media the expressions of SARS and shortness of breath has peaked on December 29 (Li et al., 2020). Dr. Li Wenliang sent the famous viral message on December 30 warning about a SARS like contagious disease and advising to wear protective masks to avoid infection. Then, the next day Chinese officials informed WHO about a possible “new virus with symptoms of pneumonia with unknown etymology” and confirmed that they are investigating 27 cases of new pneumonia in Wuhan (Allam, 2020, p. 2). On January 1, Huanan Seafood Wholesale Market in Wuhan is shut down due to presumed animal to human transmission.

The main downplay efforts of the officials was focusing on keeping the disease out of the humantohuman contagious category. The regime performed a systematic effort not to find such an evidence, and in this way do not accept the danger of the disease. In fact, in the later studies it is shown that even among the hospital staff, between January 1 and 11, there were 7 detected cases who did not have contact with the cursed “wet market” (Li et al., 2020). Also, on December 30 among the patients only 4 had connection with the “wet market”, and other 180 infected people were not counted with this “unknown” disease because of the assumed animal transmission linkage. Presumably the reason was ensuring social stability before the coming prefectural level CCP meeting and lunar new year vacation. Later on, it is also found that the local authorities were blocking the reporting practices of the medical staff about the disease (Gao & Yu, 2020, p. 183). Wuhan hospitals were prevented from reporting “unknown” diseases between January 3 and 10, and from January 11 to 17 along the CCP meeting, all hospitals in the Hubei prefecture were instructed by not reporting cases as long as they are not confirmed by municipal and provincial level health commissions (p. 184).

On January 7 officials made an announcement that they succeed in identifying the virus as a new type and named it as “2019-nCOV” tentatively. On the same day, the Politburo Standing Committee is gathered to discuss about the outbreak. Thereby, it is known that Xi Jinping was acknowledged about the outbreak despite the local governors’ downgrading attempts (Qin, 2020). On January 9, the researchers uploaded the genome sequence of the virus to the international network, but later on it is

learned that they had already solved the sequence one week before.

Because of the controversy about which group should be awarded they could not share it on time (Mason, 2020, p. 207). Meanwhile, the virus has already spread out of China. After the cases in Japan and Thailand are confirmed that the patients have no contact with the “wet market”, the Ministry of Health sent another inspection team to Wuhan on January 19. This time they immediately detected human-to-human transmission and the next day the Ministry of Health officially accepted (Bouey, 2020, p. 11).

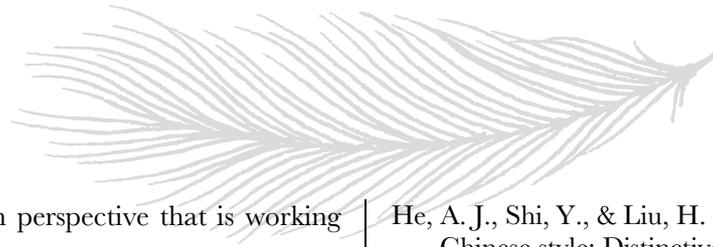
Following January 20, the central authority took the management of the pandemic. Higher governance committees are established with the names Central Steering Group for Covid-19 Prevention and Control (CSG) for Hubei Province and Beijing. The Vice Premier is appointed to head of Hubei CSG. On January 25, Central Leading Group for Covid-19 Prevention and Control (CLG) is created as the top decision-making authority in the management of pandemic headed by the Premier himself. The president Xi Jinping framed the campaign as “people’s war” against the COVID-19 and, on several occasions, he directly announced, “I by myself command and steer” (Mei, 2020, p. 314).

The quarantine started with Wuhan on January 23 and followed by other cities in the Hubei prefecture. Then, also in the other prefectures public health emergency is declared. Perhaps the world has witnessed the largest quarantine experience of all time. President Xi said that “the prevention and control of the COVID-19 is a test for China’s system and capacity for governance” (huaxia, 2020). Party secretaries of Hubei and Wuhan are dismissed, and alone in Hubei by early May 2020, more than 3000 cadres are charged with various disciplinary penalties (He et al., 2020, p. 248). Millions of people including PLA cadres, party members, local communities are mobilized to manage quarantine measures. The new surveillance technologies like ICT tech, QR health code and n-data are tested for the first time in such a scale in practice. After the strict lockdowns the number of cases declined fast. From mid-March quarantine is started to be lifted for different prefectural and sub-prefectural levels in China. On April 8, the lockdown in Wuhan is also ended as the longest quarantined city. In many places Xi Jinping glorified “the people” as owner of the victory with a “unity” rhetoric and thanked for their sacrifices (Yusha & Caiyu, 2020).

Conclusion

During SARS crisis, the institutional weakness of the public health and emergency systems and over fragmentation can be considered as the reason of to be manipulated by different level of actors and the causal immobility for a coordinative action. If that is the case, the central mobilization could be supposed as the only solution to the given crisis. However, coming to COVID-19 the institutional development and increased capacity of the regarding units should generate a rational action and the outbreak should be taken under control before leading to a crisis. If Andrew Nathan was right about institutionalization argument in authoritarian resilience, the legitimacy of the regime should be maintained through institutionalized mechanisms’ effective action without going under the threat of a costly crisis. Instead, apparently the Party is still using “crisis” deliberately to strengthen the legitimacy of the regime in a Maoist sense. Thanks to available experience from SARS and the knowledge provided by the improved institutional capacity, the central authority was clearly aware of the possible risks and consequences of a new outbreak when it is not taken under control. Yet, in the face of a chaotic crisis, central mobilization brings the people and party together against a common enemy within 7 the framed “people’s war”. In the end, rewriting the story by means of proper propaganda production and populist discourses helps the authoritarian regime to be perceived as the rescuer of the people. Meanwhile, the merits of increased technical capacity are helping the party to conduct mobilization more efficiently, and in the end enables the regime to present itself as more powerful. Like Fewshimid claimed, institutional development is appreciated as long as the party can benefit from it in the Chinese authoritarian regime. Even for a very technical institution, public health and emergency services, this fact seems to be not changing. Despite the increased capacity in the aftermath of SARS, the CDC and health system could not be exempt from political interventions from different levels. Also, the availability of the knowledge about the risk of a crisis does not change the behavior of the both local and central authorities. Indeed, all were happening within the knowledge of the leadership but anyway they prefer to wait and see. Then when the turbulence rises to the level of chaos, the Party do not hesitate to act and take the advantage of it. To sum up, institutionalization argument, at least in the sense that Nathan suggested, does not explain the authoritarian resilience of the regime. Instead, it can be understood better by referring to the

CCP's pursued mobilization perspective that is working over circles of crisis.

References

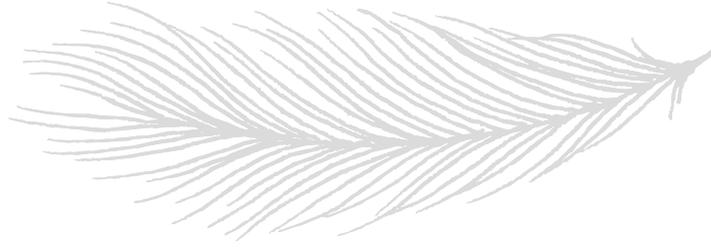
- Allam, Z. (2020). The First 50 days of COVID-19: A Detailed Chronological Timeline and Extensive Review of Literature Documenting the Pandemic. In *Surveying the Covid-19 Pandemic and its Implications* (Issue January, pp. 1–7). Elsevier. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-824313-8.00001-2>
- Bouey, J. (2020). From SARS to 2019-Coronavirus (nCoV): U.S.-China Collaborations on Pandemic Response. www.rand.org
- Brødsgaard, K. E. (2012). Politics and Business Group Formation in China: The Party in Control? *The China Quarterly*, 211, 624–648. <https://doi.org/10.1017/S0305741012000811>
- Callaway, E., Cyranoski, D., Mallapaty, S., Stoye, E., & Tollefson, J. (2020). The coronavirus pandemic in five powerful charts. *Nature*, 579(7800), 482–483. <https://doi.org/10.1038/d41586-020-00758-2>
- Eckholm, E. (2020). SARS in Beijing. In A. Kleinman & J. L. Watson (Eds.), *SARS in China* (pp. 122–130). Stanford University Press. <https://doi.org/10.1515/9781503614857-009>
- Fewsmith, J., & Nathan, A. J. (2019). Authoritarian resilience revisited: Joseph Fewsmith with response from Andrew J. Nathan. *Journal of Contemporary China*, 28(116), 167–179. <https://doi.org/10.1080/10670564.2018.1511390>
- Forsyth, I. C. (2020). COVID-19: China's Chernobyl, China's Berlin Airlift, or Neither? *Wild Blue Yonder*, June, 54–67.
- Funabshi, Y. (April 10, 2020) Will COVID-19 be China's Chernobyl? *The Japan Times*, accessed 01.02.2021, url: <https://www.japantimes.co.jp/opinion/2020/04/10/commentary/will-covid-19-chinaschernobyl/>
- Gao, X., & Yu, J. (2020). Public governance mechanism in the prevention and control of the COVID-19: information, decision-making and execution. *Journal of Chinese Governance*, 5(2), 178–197. <https://doi.org/10.1080/23812346.2020.1744922>
- Garrett, L. (2003, May). A Chinese Lab's Race to ID and Halt SARS. *Newsday*. <https://www.ph.ucla.edu/epi/bioter/chineselabrace.html>
- He, A. J., Shi, Y., & Liu, H. (2020). Crisis Governance, Chinese style: Distinctive Features of China's Response to the Covid-19 Pandemic. *Policy Design and Practice*, 3(3), 242–258. <https://doi.org/10.1080/25741292.2020.1799911>
- Huang, Y. (2004). The SARS Epidemic and Its Aftermath in China: A Political Perspective. In Stacey Knobler, A. Mahmoud, Stanley Lemon, Alison Mack, L. Sivitz, & K. Oberholtze (Eds.), *Learning from SARS: Preparing for the Next Disease Outbreak -- Workshop Summary* (pp. 116–136). National Academies Press. <http://www.nap.edu/catalog/10915.html>
- huaxia. (2020). COVID-19 prevention, control a test for China's governance system, capacity: Xi. *Xinhuanet*. http://www.xinhuanet.com/english/2020-03/10/c_138863486.htm
- Jakes, S. (2003, April). Beijing's SARS Attack. *TIME*. <http://content.time.com/time/subscriber/article/0,33009,441615,00.html>
- Kennedy, S. (2011). Fragmented Influence: Business Lobbying in China in Comparative Perspective. In S. Kennedy (Ed.), *Beyond the Middle Kingdom Comparative Perspectives on China's Capitalist Transformation*. Stanford University Press.
- Landry, P. F. (2008). *Decentralized Authoritarianism in China: The Communist Party's Control of Local Elites in the Post-Mao Era*. Cambridge University Press.
- Li, Q., Guan, X., Wu, P., Wang, X., Zhou, L., Tong, Y., Ren, R., Leung, K. S. M., Lau, E. H. Y., Wong, J. Y., Xing, X., Xiang, N., Wu, Y., Li, C., Chen, Q., Li, D., Liu, T., Zhao, J., Liu, M., ... Feng, Z. (2020). Early Transmission Dynamics in Wuhan, China, of Novel Coronavirus-Infected Pneumonia. *New England Journal of Medicine*, 382(13), 1199–1207. <https://doi.org/10.1056/nejmoa2001316>
- Lieberthal, K. G., & Lampton, D. M. (1992). *Bureaucracy, Politics, and Decision Making in PostMao China*. University of California Press. <http://ark.cdlib.org/ark:/13030/ft0k40035t/>
- Lieberthal, K. G., & Oksenberg, M. (1988). *Policy Making in China: Leaders, Structures, and Processes*. Princeton University Press. <https://doi.org/10.2307/2760584>
- Mason, K. A. (2020). Did China's Public Health Reforms Leave It Prepared for COVID-19? *Current History*, September. http://online.ucpress.edu/currenthistory/articlepdf/119/818/203/410059/curh.2020.119.818.2_03.pdf

- Mei, C. (2020). Policy Style, Consistency and the Effectiveness of the Policy Mix in China's Fight Against COVID-19. *Policy and Society*, 39(3), 309–325. <https://doi.org/10.1080/14494035.2020.1787627>
- Mertha, A. (2009). "Fragmented Authoritarianism 2.0": Political Pluralization in the Chinese Policy Process. *China Quarterly*, 200, 995–1012. <https://doi.org/10.1017/S0305741009990592>
- n. d. (2003). The Dramatic Month of April. *Chinese Law & Government*, 36(4), 16–39. <https://doi.org/10.2753/CLG0009-4609360416>
- Nathan, A. J. (2003). Authoritarian resilience. In *Journal of Democracy* (Vol. 14, Issue 1, pp. 6–17). Johns Hopkins University Press. <https://doi.org/10.1353/jod.2003.0019.10>
- Perry, E. J. (2007). Studying Chinese Politics: Farewell to Revolution? *The China Journal*, No. 57(January).
- Qin, A. (2020). China's Leader, Under Fire, Says He Led Coronavirus Fight Early On. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2020/02/15/world/asia/xi-chinacoronavirus.html>
- Schwartz, J., & Evans, R. G. (2007). Causes of Effective Policy Implementation: China's Public Health Response to SARS. *Journal of Contemporary China*, 16(51), 195–213. <https://doi.org/10.1080/10670560701194426>
- Serikbayeva, B., Abdulla, K., & Oskembayev, Y. (2020). State Capacity in Responding to COVID19 (MPRA Paper, Issue No.101511). <https://mpra.ub.uni-muenchen.de/101511/>
- Thornton, P. M. (2009). Crisis and Governance: SARS and the Resilience of the Chinese Body Politic. Source: *The China Journal*, 61(61), 23–48. <https://www.jstor.org/stable/20648044?seq=1&cid=pdf>
- Topaloff, L. K., (March 04, 2020) Is COVID-19 China's 'Chernobyl Moment'? *The Diplomat*, accessed 01.02.2021, url: <https://thediplomat.com/2020/03/is-covid-19-chinaschernobylmoment/>
- Wang, L., Wang, Z., Ma, Q., Fang, G., & Yang, J. (2019). The development and reform of public health in China from 1949 to 2019. *Globalization and Health*, 15(1). <https://doi.org/10.1186/s12992-019-0486-6>
- Yusha, Z., & Caiyu, L. (2020). Xi hails unity of China's 1.4b people in COVID-19 battle. *Global Times*. <https://www.globaltimes.cn/content/1200304.shtml>

ABD-Çin Rekabetinde Huawei ve 5G

Öznur Albayrak

Arş. Gör.,

Uluslararası İlişkiler ve Stratejik Araştırmalar (ULİSA)
Enstitüsü

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi

Giriş

21. yüzyıl uluslararası sisteminde, sürekli ve hızlı gelişen teknolojiyle birlikte geleneksel güvenlik algısının yanında yeni güvenlik alanlarının ortaya çıkma sürecine şahit olunmaktadır. Siber güvenlik alanı teknolojinin gelişme hızına bağlı giderek önem kazanmaktadır. Günümüzde teknolojik güç devletlerin sahip olduğu toplam gücün çok önemli bir parçası haline gelmiş, dolayısıyla özellikle büyük güç olarak adlandırılan devletler arasındaki yarışta da önemli bir yer kaplamaya başlamıştır.

Espionage, gizli bilgi elde etme veya onu koruma faaliyetleri tarihin başından beri dünyada yer almıştır. Teknoloji ve bilgi arasındaki ilişki geliştikçe bilgi edinme ve bilgiyi koruma faaliyetleri de teknolojiyle beraber gelişmiş ve çeşitlenmiştir.¹ Nitekim sinyal istihbaratının ortaya çıkması telgraf ve telefon gibi iletişim araçlarının 19. yüzyılda icat edilmesiyle mümkün olmuştur. Bu icatlar güvenlik ve gizliliğe ilişkin sorunları da hemen beraberinde getirmiştir. Yeni iletişim cihazları yoluyla iletilen mesajların güvenliğinin yanı sıra iletişim hatlarına kimin sahip olduğu, kimlerin bu mesajlara erişim imkanına sahip olduğuna ilişkin sorular ortaya çıkmıştır. Öte yandan devletler bu yeni iletişim sistemlerine sızabilmek için yeni yöntemler geliştirmeyi amaç edinmiştir.²

Sun Tzu ve Kautilya'nın öğretilerinden anlaşılmalıdır ki milattan önceki dönemlerde de bilgi sahibi olmak devlet

işlerinde, siyasette, diplomaside ve savaşta çok önemli ve gerekli görülmüştür.³ Bilgiyi kontrol edebilme kapasitesinin devletlerin somut gücünü tamamladığı düşünülmektedir. Bu kapasite bilginin ne derece kontrol edilebildiği, üretilebildiği, yönetilebildiği, kullanılabilirliği ve manipüle edilebildiğine bağlıdır. Uluslararası sistemde bireylerin, çeşitli grupların ve devletlerin verilerine ve arasındaki iletişimin detaylarına sahip olmak sistemin aktörlerine büyük avantaj kazandırmaktadır.⁴ 21. yüzyılda bilgisayarlar ve benzeri veri depolama teknolojik cihazlarının bağlı olduğu ağların da dışarıdan müdahaleye açık bir durumda olması, “ekonomik nitelikli ve casuslukla alakalı” bir güvenlik sorunu olarak karşımıza çıkmaktadır.⁵

Günümüzde Amerika Birleşik Devletleri ve Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki rekabette 5G ağları ve bu ağları geliştirme konusunda önde gelen Huawei şirketinin rolü, bu perspektiften okunduğunda daha iyi anlaşılabilir. Dolayısıyla bu çalışmada Amerika-Çin rekabetinin siber güvenlik ve istihbarat boyutu, 5G geliştirme faaliyetleri ve Huawei şirketi özelinde incelenecektir.

5G ve Huawei

5G Hakkında

Günümüzde cep telefonları aracılığıyla istenilen yerde herhangi bir vakitte internete bağlanma mümkündür. Bu imkanı, teknolojiyle birlikte gelişen *mobile network operator*ların (mobil şebeke operatörleri) kurdukları ağlar sağlamaktadır. Kurulan istasyonlar basitçe cihazlardan sinyal alıp bu sinyali dönüştürerek yönlendirme yoluyla çalışmaktadır. Ülkelerin kendi içinde olduğu gibi dünyada da rekabet halinde olan operatör firmaları daha iyi ve daha hızlı hizmet verme konusunda yarışmaktadır.⁶ Ağlar, teknolojik gelişmelerle birlikte ekonomik, politik, sosyal ve kültürel alanlara nüfuz etmesi yönüyle giderek

¹ Myriam Dunn Cavelty, “Siber Güvenlik”, Alan Collins (der.), *Çağdaş Güvenlik Çalışmaları*, çev. Nasuh Uslu, İstanbul, Uluslararası İlişkiler Kütüphanesi, 2017, s. 363.

² Michael Warner, *The Rise and Fall of Intelligence: An International Security History*, Washington DC, Georgetown University Press, 2014, s. 27.

³ Ibid, s. 12-13.

⁴ Myriam Dunn Cavelty, “Siber Güvenlik”, s. 363.

⁵ Ibid, s. 377.

⁶ William Webb, *The 5G Myth: When Vision Decoupled From Reality: Vol. Third edition*, De|G Press, 2018, s. 1-3 (Erişim Tarihi 28 Mart 2021).

önem kazanmaktadır.⁷ Kullanıcılara diğer firmalardan daha iyi bağlanma deneyimi taşımaya ve buna bağlı olarak daha çok kullanıcıya sahip olup kar etmeyi amaçlayan firmalar sürekli olarak gelişmek durumundadır. Birleşik Krallık iletişim düzenleyicisi Ofcom'un yöneticisi Sharon White, telekomünikasyon piyasasında rekabetin çok önemli olduğunu, gelişmenin bu şekilde sürekli hale geldiğini, inovasyonun bir zorunluluk hale geldiğini belirterek bunların sürecin devamlılığı açısından önemini altını çizmektedir.⁸

Sektördeki gelişmeleri yöneten ve yeniliklerin teknik standardını belirleyen örgüt olarak bilinen *3rd Generation Partnership Project* (3GPP), adından da anlaşılacağı üzere aslında *3rd Generation'la* (3G-3. Jenerasyon) başlamış olsa da ismini güncellemeden takip eden jenerasyonlara da liderlik etmiştir.⁹ Huawei; ZTE, Ericson, Samsung, Nokia, Intel gibi şirketlerle beraber, bahse konu örgütün yönetim kurulundadır.¹⁰ 1. jenerasyondan(1G) 4. jenerasyona(4G) kadar olan süreçte kullanıcıların tercihi daha iyi hizmet sunan operatörlerden yana olmuştur. 2019 yılında 5G'nin geliştirilmesiyle 5G'nin önceki jenerasyonlardan farkının ne olduğu sorusu ortaya çıkmaktadır.¹¹ (bknz. Şekil 1) Gelecekteki teknoloji ile ilgili sık sık bahsi geçen 5G'ye ilişkin olarak gerçek 5G bağlantısı için gereken kriterler 3GPP tarafından belirlenmiştir.¹² 5G, örgütün belirlediği kriterler ve önceki jenerasyonlara göre farkları ile özellikle üç noktada öne çıkmaktadır: Daha hızlı geniş bant mobil ağ bağlanabilirliği, Ultra güvenilir düşük gecikme süreli bağlantı, Cihazdan cihaza büyük çaplı bağlantı.¹³

İlk 5G ağını kimin kurduğu konusu 2019 Nisan ayında tartışmalara neden olmuştur. Güney Koreli ve Amerikan şirketler başlatma (*lauch*) gününü öne çekme yoluyla ilk olma yolunda yarışmıştır. Yarışın sonunda Güney Koreli SK Telecom ve KT Corp 55 dakika farkla 5G ağını başlatan ilk şirketler olmuştur.¹⁴ 2020 Kasım ayında *Global Mobile Suppliers Association*'ın yayınladığı rapora göre dünyada 400'ü aşkın operatör şirketi 5G'ye yatırım

yapmaktadır. Bunlardan 146 tanesi 3GPP kriterlerine uygun teknolojiyi uyguladıklarını duyurmuştur.¹⁵ 2021 Şubat raporuna göre toplamda 144 operatör 5G ağı hizmetini başlatmış durumdadır.¹⁶

2019 yılında 5G bağlantıları mevcut 3G ve 4G altyapısının üstüne kurulmuş *non-stand-alone* (NSA) bağlantılardır. 4 Ağustos 2020'de Amerikalı T-Mobile şirketinin ilk *stand-alone* 5G ağını kurması, artık 5G'nin gerçek kapasitesinin kullanılabilmesi adına önemli bir adım olarak görülmüştür.¹⁷ 5G'nin anahtar özellikleri ultra güvenilir düşük gecikme süreli bağlantı ve cihazdan cihaza büyük çaplı bağlantının sağlanabilmesi için *stand-alone* ağ yapıları büyük önem taşımaktadır. 2020 yılında Çin'de 5G *stand-alone* ağ kurulumları başlatılmış, baz istasyonlarının sayısı günümüzde 700,000'i geçmiştir. ZTE yetkilisi Alex Wang, Çin'in dünyadaki en büyük 5G ağını kurmakta olduğunu altını çizerek 5G *stand-alone* sektöründe Çin'in liderliği sürdürdüğüne dikkat çekmiştir.¹⁸ 3GPP tarafından belirlenen standartlar meselesi ayrıca devletler arasında tartışmalara neden olmakta, teknik uzmanların ve mühendislerin ilgilenmesi ve karar vermesi gereken meselelerin politikleşmesi sorununa yol açmaktadır. Sektördeki bir yeniliğe öncülük etmek o teknolojinin kullanımına ilişkin standartların ve kuralların belirlenmesinde şirketin tabi olduğu devlete avantaj, güç ve nüfuz alanı sağlamaktadır.¹⁹

5G teknolojisiyle ilgili meselelerin sadece teknik alanla sınırlı kalmamasının bir diğer nedeni de 5G teknolojilerinin uygulanmasıyla ilgilidir:

“Basitçe mobil bir ağ olduğu düşünülse de 5G bildiğimiz dünyayı değiştirecek. Veri alışverişinin hızı ve neredeyse anlık yanıt süresi tüm sektörleri ve alanları harekete geçirecek. Dolayısıyla riskler yüksek ve hatta felaketle dahi sonuçlanabilecek seviyede. Askeri, endüstriyel (akıllı fabrikalar), tıp (uzaktan cerrahi), otonom arabalar, akıllı ulaşım sistemleri ve hatta akıllı şehirlerdeki uygulamalar, yüzyılımızın büyük teknolojik ilerlemesini temsil etmektedir. Amerika ve Çin gibi

⁷ Gökhan Tekir, “Huawei, 5G Networks, and Digital Geopolitics”, *International Journal of Politics and Security (IJPS)*, Cilt 2, No 4, July 2020, s. 115.

⁸ William Webb, *The 5G Myth*, s. 113.

⁹ Rajiv Shah, *Ensuring a Trusted 5G Ecosystem of Vendors and Technology* (Report), Australian Strategic Policy Institute, 2020, s. 4, doi:10.2307/resrep26116.6 (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

¹⁰ *2020 in Review 5G networks, Spectrum & Devices*, GMSA, Aralık 2020, <https://gsacom.com/paper/2020-in-review-5g-networks-spectrum-devices> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

¹¹ William Webb, *The 5G Myth*, s. 3.

¹² Rajiv Shah, *Ensuring a Trusted 5G Ecosystem of Vendors and Technology*, s. 5.

¹³ Ibid.

¹⁴ Kenneth Li & Jumin Park, “Who was first to launch 5G? Depends who you ask”, *Reuters*, 5 Nisan 2019, <https://www.reuters.com/article/us-telecoms-5g-idUSKCN1RH1V1> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

¹⁵ *5G Market Snapshot, November 2020 – Global update*, GMSA, Kasım 2020, <https://gsacom.com/paper/5g-market-snapshot-november-2020-global-update> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

¹⁶ *NTS Update – February 2021 – Status Snapshot*, GMSA, Şubat 2021, <https://gsacom.com/paper/nts-update-february-2021-status-snapshot> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

¹⁷ “T-Mobile Launches World's First Nationwide Standalone 5G Network”, *T-Mobile*, 4 Ağustos 2020, <https://www.t-mobile.com/news/network/standalone-5g-launch> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

¹⁸ Juan Pedro Tomás, “Chinese telcos expected to deploy 1 million 5G SA stations in 2021”, *RCRWirelessNews*, 5 Şubat 2021, <https://www.rcrwireless.com/20210205/5g/chinese-telcos-expected-deploy-1-million-5g-sa-base-stations-this-year> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

¹⁹ Rajiv Shah, *Ensuring a Trusted 5G Ecosystem of Vendors and Technology*, s. 8-9.

büyük güçler arasındaki rekabeti yaratan şey, bir Çin şirketi olan Huawei'in 5G pazarındaki yadsınamaz konumuyla ilgilidir. Çin'in Huawei sayesinde konumunu güçlendirmesi, dolayısıyla ABD'nin bu durumdan hoşnutsuz olması ve ikilinin rekabeti kızıştırması durumundan bahsedilebilir. En önemli riskler, ağır kendisinden çok 5G uygulamaları ile alakalıdır. Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa; casusluk, endüstriyel casusluk, teknoloji hırsızlığından korkuyor. Böyle bir sabotajın ağır sonuçları olabilir. Örneğin akıllı ilaç fabrikaları sabote edilir ve üretim zorla durdurulursa veya akıllı şehirler siber saldırıya uğrarsa hasar ciddi oranda büyük olacaktır. Dolayısıyla Huawei ve 5G meselesi siber alanın sınırları ötesindedir ve kullanımı yaygınlaştığında hayatın tüm yönlerini etkileyecek kapasiteye ulaşacaktır.²⁰

Huawei Hakkında

1987 yılında Ren Zhengfei tarafından Çin'de kurulan Huawei Şirketi günümüzde dünyanın önde gelen bilgi teknolojileri ve iletişim, telekomünikasyon şirketleri arasında yer almaktadır.²¹ Ren Zhengfei şirketi kurmadan önce Çin ordusunda görev almış olmakla birlikte farklı kaynaklarca Çin'in resmi istihbarat örgütüyle yakın ilişkileri olduğu söylenmektedir.²² Halka kapalı özel şirketin hisselerinin yaklaşık %50'sine şirket çalışanları sahiptir. Bu durum şirketin sahipleri ve şirketi kimin kontrol ettiğine ilişkin şüphelere ve spekülasyonlara neden olmaktadır.²⁴ Huawei, hakkındaki spekülasyon ve propagandalara aktif olarak cevap vermektedir. Şirket özellikle siber güvenlik konusunda büyük şirketler arasında en güvenli şirket olduğunu, ek olarak siber güvenliğe 2 milyar dolar yatırım yaptığını belirterek iddialara cevap vermeyi sürdürmektedir.²⁵

Amerika-Çin Rekabeti: 5G ve Huawei

Büyük Güçlerin 5G'ye Olan İlgi

Devletler, özellikle büyük güçler yıllardır 5G araştırmalarına, akademiye, işbirliklerine ve şirketlere yatırımı ve teşviği destekleyerek dünyadaki gelişmelerin

gerisinde kalmamayı amaçlamaktadır. 5G donanım ve ekipman sağlayıcı şirketlerin başında Ericsson, Nokia, Huawei, Siemens, Samsung gelmektedir.²⁶ Ağ operatörleri teknolojinin hızına ayak uydurup yeni jenerasyonla uyumlu cihazlar ve ürünlerle kendilerini güncellemelidir. Bu ihtiyacı da donanım ve ekipman sağlayıcı şirketler karşılamaktadır. Huawei ve Samsung gibi şirketler 5G'den önce diğer şirketleri takip eden pozisyondayken 5G'yle birlikte bu durumu değiştirmeyi, takip eden pozisyonundan lider konumuna geçmeyi amaçlamıştır. Dünyanın farklı bölgelerinden farklı şirketlerin bu meydan okuması hem şirketleri hem de devletleri konuya önem vermeye zorlamıştır. Devletler ve şirketler, 5G'nin geliştirilmesi çok fazla yatırım istediğinden daha yavaş bir süreçte gelişmesini tercih etse de rekabet ve zorunluluk sürecin hızlı işlemesine neden olmuştur. Yatırımların büyük boyutta olması da 5G'nin başarılı olmasına ilişkin ilgiyi artırmıştır.²⁷

2017 Kasım'ında Huawei'in düzenlediği bir konferansta Vodafone, BT gibi ağ operatörü şirketler 5G'nin bu hızlı gelişimini eleştirmiştir. Devam eden süreçte de bazı şirketler ve taraflar 5G'ye gösterdikleri ilgiyi azaltmıştır.²⁸ Devletler içinse 5G'nin geliştirilmesi politik, ekonomik, teknolojik alanlar ve güvenlik alanında büyük avantajlar anlamına gelmektedir, dolayısıyla ne kadar erken geliştirilirse devletler açısından o kadar iyi olacaktır.²⁹ Amerika Birleşik Devletleri 4G alanında lider olmanın avantajlarından yararlandığı için 5G'de de bu avantaja sahip olmanın önemini farkındadır.³⁰ Bu bağlamda iki büyük güç olarak Çin Halk Cumhuriyeti ve Amerika Birleşik Devletleri arasındaki rekabet 5G alanına sıçramış olup burada da devam etmektedir.³¹

Rekabet

5 Mayıs 2019 tarihinde dönemin ABD Başkanı Donald Trump, başkanlık kararnamesi çıkararak milli güvenliğe tehdit oluşturan yabancı firmalara ait telekomünikasyon ekipmanının kullanımını yasaklamıştır.³² Federal İletişim Komisyonu Komiseri Brendan Carr Huawei'in

²⁰ Nadhir Lahfa (IT Expert), Ankara, 1 Mart 2021, kişisel görüşme.

²¹ "Who is Huawei?", *Huawei*, <https://www.huawei.com/us/corporate-information> (Erişim Tarihi 22 Şubat 2021)

²² Yang Jiang, Aki Tonami and Adam Moe Fejerskov, *Chinese Investment in Overseas Telecommunications Infrastructure (Report)*, Danish Institute for International Studies, 2016, <http://www.jstor.com/stable/resrep17366.5> (Erişim Tarihi 23 Şubat 2021)

²³ Kathryn Waldron, *Huawei and National Security: Lessons For 6G (report)*, R Street Institute, 2020, s. 2.

²⁴ Kaidong Feng, Yin Li, "Employee Ownership and Industrial Innovation: Huawei in the U.S.-China Technology Rivalry", *China Review*, Cilt 20, No 4, 2020, s. 40.

²⁵ "Huawei Facts", <https://www.huawei.com/us/facts> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

²⁶ William Webb, *The 5G Myth*, s. 65-66.

²⁷ Ibid.

²⁸ Ibid. 66-67.

²⁹ Ibid. 68.

³⁰ Xuewu Gu et al., *Geopolitics and Global Race for 5G*, Bonn, The Center for Global Studies, 2019, s. 12.

³¹ Hiddai Segev, Doron Ella and Assaf Orion, "My Way or the Huawei?: The United States-China Race for 5G Dominance", *Institute for National Security Studies*, s. 1.

³² C. Scott Brown, "The Huawei ban explained: A complete timeline and everything you need to know", 7 Şubat 2021, <https://www.androidauthority.com/huawei-google-android-ban-988382> (Erişim Tarihi 4 Mart 2021)

bahsedilen başkanlık kararnamesi doğrultusunda yasaklanmasına ilişkin olarak ülkedeki 5G altyapısını kuran şirketlerin batılı değerleri benimsemiş olması gerektiği açıklamasını yapmıştır.³³ Huawei'in Çin'de kurulmuş olması ve kurucusunun Çin hükümeti ve askeriyesiyle bağlantıları sorun teşkil etmektedir.

ABD'de 5G ağlarının vaat ettiği potansiyelin, var olan güvenlik zafiyetinin boyutlarını artıracakı düşünülmektedir. 5G altyapısına ilişkin büyük üretici firmalar, pazar payları sırasıyla %30,1, %26,4, %22,2 olan Huawei, Ericsson ve Nokia'dır.³⁴ 5G ile alakalı patentlerin %35'ine Huawei sahip olup diğer Çinli şirketlerle birlikte Çin'in patentlerin %50'sine sahip olduğu görülmektedir. Buna karşılık Amerikalı şirketler patentlerin %5 gibi düşük bir kısmına sahiptir.³⁵ Gerekli cihaz ve ekipmanların özellikle Huawei şirketi tarafından üretiliyor olması bir çok yönden risk olarak görülmektedir. Amerikalı resmi yetkililer 5G ağlarının bütün olarak doğru şekilde çalışmasının Huawei'in engellenmesiyle sağlanacağı görüşünü desteklemektedir. Bu bağlamda Trump hükümeti ve bazı devlet organlarıca Huawei'in tamamen yasaklanması (*full-ban*) yönünde politikalar Amerika'da uygulanmaya başlanmış, yurtdışında diğer ülkelerin de bu yönde davranması teşvik edilmiştir. Ancak tamamen yasaklamak politik açıdan yerine getirmesi zor bir uygulama olmakla birlikte Huawei ürünlerinin ikamelerine oranla daha ucuz olması ekonomik olarak da engel teşkil etmektedir. Çin hükümetinin Huawei'i alenen desteklemesi, olası bir tamamen yasaklama durumunun Çin Halk Cumhuriyeti'ne meydan okuma anlamına gelmesine neden olmaktadır.³⁶

Geçmişten Ders Çıkarma

Operation Rubicon olarak bilinen, CIA ve Alman İstihbarat örgütü BND'nin ortak gerçekleştirdiği istihbarat operasyonu teknolojik cihazların istihbarat elde etmede ne kadar önemli olduğunu göstermektedir.³⁷ Dobson'a göre Rubicon operasyonu zamanımızın en başarılı istihbarat operasyonlarından birisidir.³⁸ 1970-

1993 yılları arasında BND ve CIA, Crypto AG firmasının farklı donanım yerleştirilmiş şifreleme makineleri satmasını sağlamıştır. Bu cihazlar 120'den fazla ülkede, uluslararası kuruluşlarda ve devlet kurumlarında şifreli haberleşme amaçlı kullanılmıştır. Bu yolla BND ve özellikle CIA on yıllar boyunca dünya genelindeki çok gizli bilgilerin yer aldığı bir veri havuzuna sahip olmuştur.³⁹ Rubicon Operasyonu, telekomünikasyon ve haberleşme cihazlarının istihbarat elde etmede kritik bir rol oynadığını kanıtlamaktadır. Bu olayda istihbaratı elde eden konumundaki ABD, gelecekte kendisini doğal olarak karşı tarafta görmemek için tedbirler almak durumundadır. Çin'in 5G alanındaki lider konumu ve Huawei ürünlerinin gün geçtikçe artan popülerliği, Çin'in bu cihaz ve altyapılar yoluyla istihbarat elde edip etmediği sorusunu gündeme getirmektedir. Eğer Çin tarafından ikinci bir Rubicon Operasyonu gerçekleştirilirse ki ABD Çin'in Huawei ve 5G bağlamında bunu yaptığı iddia etmektedir, ABD bu sefer mağdur tarafta yer alacağı farkındadır. Böyle bir istihbarat operasyonunun gizli bir şekilde yürütülebileceğinin, bunun ABD için sonuçlarının ve ona vereceği zararın farkında olmak ABD'nin attığı adımlar ve verdiği kararlarda etkili olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Siber Güvenlik, Huawei ve Çin İstihbaratı

Siber alan Çin tarafından devletlerin üstünde hak iddia ettikleri yeni bir dünya olarak görülmektedir. Albay Li Minghai 18. yüzyılda denizleri kontrol etmek, 20. yüzyılda gökyüzünü kontrol etmek ne anlama geliyorsa 21. yüzyılda siber alanı kontrol etmek de aynı anlama geliyor diyerek siber alanın önemini vurgulamıştır.⁴⁰ Bu bağlamda Çin Halk Cumhuriyeti uzun süredir Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı *cyber espionage* (siber casusluk) faaliyetleri yürütmekte ve ABD'nin siber casusluk teşebbüslerine karşı koymaktadır.⁴¹ *National Security Agency* (NSA-Ulusal Güvenlik Ajansı) Eski Direktörü ve dönemin ABD Siber Komutanlığı Generali Alexander Keith 2012 yılında yaptığı bir açıklamada siber casusluktan kaynaklanan kayıpların tahminen 338 milyar dolar

³³ Jessica Bursztynsky, "FCC commissioner on Huawei: Suppliers for 5G wireless in US need to 'share Western values'", *CNBC*, 20 Mayıs 2019, <https://www.cnbc.com/2019/05/20/fcc-commissioner-suppliers-for-us-5g-need-to-share-western-values.html> (Erişim Tarihi 4 Mart 2021)

³⁴ Xuewu Gu et al., *Geopolitics and Global Race for 5G*, Bonn, The Center for Global Studies, 2019, s. 31.

³⁵ Morten Springborg, *The new Tech War and the geopolitics of 5G*, C Worldwide Asset Management, 2019, s. 5.

³⁶ Kathryn Waldron, *Huawei and National Security: Lessons For 6G (report)*, R Street Institute, 2020, s. 1-2.

³⁷ Richard J. Aldrich, Peter F. Müller, David Ridd & Erich Schmidt-Eenboom, "Operation Rubicon: sixty years of German-American success in signals intelligence", *Intelligence and National Security*, Cilt 35, No 5, 2020; Melina J. Dobson, "Operation Rubicon: Germany as an intelligence 'Great

Power?"; *Intelligence and National Security*, Cilt 35, No 5, 2020; Sarah Mainwaring, "Division D: Operation Rubicon and the CIA's secret SIGINT empire", *Intelligence and National Security*, Cilt 35, No 5, 2020.

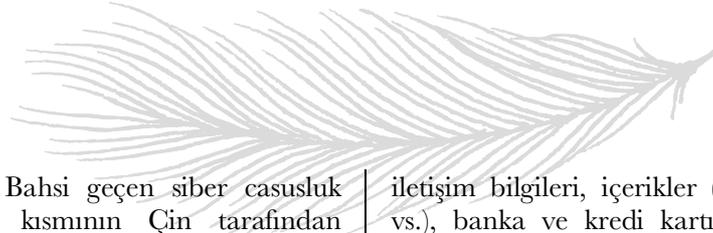
³⁸ Melina J. Dobson, "Operation Rubicon: Germany as an intelligence 'Great Power?"; s. 608.

³⁹ Sarah Mainwaring, "Division D: Operation Rubicon and the CIA's secret SIGINT empire"; s. 625.

⁴⁰ Michael Kolton, "Interpreting China's Pursuit of Cyber Sovereignty and its Views on Cyber Deterrence", *The Cyber Defense Review*, Cilt 2, No 1, 2017, s. 119-121.

⁴¹ Emilio Iasiello, "China's Three Warfares Strategy Mitigates Fallout from Cyber Espionage Activities", *Journal of Strategic Security*, Cilt 9, No 2, 2016, s. 45.

olduğunu belirtmektedir.⁴² Bahsi geçen siber casusluk faaliyetlerinin önemli bir kısmının Çin tarafından gerçekleştirildiği düşünülmektedir.⁴³

Çin, siber alanı ve faaliyetleri milli savunma hedeflerini gerçekleştirebilmek için önemli bir araç olarak görmektedir. 2007 yılında siber savaş, *China National Defense News* tarafından siyaset, ekonomi, askeri ilişkiler ve teknoloji alanlarında bilgi avantajı elde etmek için ağ teknolojisi ve yöntemlerinin kullanılması şeklinde tanımlanmıştır.⁴⁴ Çin'in siber alana verdiği önem Huawei'e verdiği destekte de açıkça görülmektedir.⁴⁵

Huawei, ürünlerine bir *backdoor* (casus yazılım) ekleyerek kullanıcıların verilerine erişebilmekte, ürünü kontrol edebilmekte ve ürünle ilgili değişiklik yapabilmekte kabiliyetine sahiptir. Komünist Parti rejiminin hakim olduğu Çin'de yer alan Huawei şirketi Çin kanun ve yasalarına tabi durumdadır. Çin kanunlarına göre Çinli şirketler, bireyler ve örgütler, devletin talep etmesi halinde istihbarat faaliyetlerine yardım etmekle, istihbaratla işbirliği yapmakla yükümlüdür.⁴⁶ Çin hükümeti konuya ilişkin açıklamalarında Huawei'in yurtdışı faaliyetlerinde bu kanunlara bağlı olmadığını belirtmiştir.⁴⁷ Huawei halka açık açıklamalarında da hiçbir zaman ürünlerine *backdoor* ya da casus yazılım ekleme talebi almadığına, alsa bile bu talebe karşılık vermeyeceğine, Çin istihbaratıyla işbirliği içinde olmadığına ve olmayacağına, kullanıcıların satın aldıktan sonra ürün üstünde tamamen kontrol sahibi olduğuna yer vermektedir.⁴⁸

Amerika Birleşik Devletleri İstihbarat Servisleri ve Çin

Federal Bureau of Investigation (FBI), Siber Departmanı Müdür Yardımcısı Clyde E. Wallace'ın Senato Yargıçlar Komitesi önünde verdiği siber tehditler hakkındaki ifade Amerika Birleşik Devletleri'ne siber alanda hiçbir devletin, Çin Komünist Partisi tarafından yönetilen Çin Halk Cumhuriyeti kadar tehdit oluşturmadığını söylemiştir.⁴⁹ Siber *network* operasyonlarının Çin'in toplama faaliyetlerinin ana aracı olduğunu ifade eden Wallace, özellikle Çinli uygulamaların "biyometrik bilgi, (telefonda) rehber listesi, konum bilgisi, giriş bilgileri,

iletişim bilgileri, içerikler (yazılar, fotoğraflar, videolar, vs.), banka ve kredi kartı detayları ve finansal hesap hareketleri" ile ilgili çok büyük miktarda veri topladığının altını çizmiştir.⁵⁰ Büyük miktarda veri sahibi olmak, istihbarat faaliyetlerindeki yerinin yanı sıra, özellikle yapay zeka alanında kayda değer önem taşımaktadır. Çin'in istihbarat servislerinin topladığı veriye ek olarak özel sektörün topladığı veri yapay zeka geliştirme çalışmalarına da büyük katkı sağlamaktadır. Çin'in teknolojinin her alanındaki hızlı ve sürekli gelişimi istihbarat faaliyetlerine büyük destek sağlamaktadır.⁵¹

Office of the Director of National Intelligence (ODNI), 2019 yılında yayınladığı bir durum değerlendirmesiyle Çin'in siber faaliyetlerinin (bilgi çalmak, insanların düşüncelerini etkilemek, altyapıyı bozmak gibi) hem insanların zihinlerini hem de makineleri tehdit ettiğini öne sürmüştür. Özellikle son on yılda rakiplerinin siber alanda hızlı ve sürekli olarak geliştiği kabul edilmektedir.⁵² Teknolojinin hayatımıza giderek daha fazla nüfuz etmesiyle siber casusluk faaliyetlerinin hareket alanı da genişlemektedir. ODNI, bahsi geçen değerlendirme yazısında, Çin'in diğer yollarla elde edemediği çıkarlarını siber faaliyetlerle elde etme çabasında olduğunu farkında olduğunu belirtmektedir. Çin kendi milli güvenliği ve ekonomik hedefleri için siber faaliyetler gerçekleştirirken ofansif anlamda da bu tarz faaliyetlerini sürdürmektedir. Örneğin siber saldırılarla doğal gaz boru hatlarının sistemini bozup günlerce hatta haftalarca çalışmasını engelleyebilmektedir ya da ABD seçimlerini etkilemek için aynı araçları kullanabilmektedir. *Online influence* (çevrimiçi nüfuz) faaliyetlerinin önemine değinen belge bu tür faaliyetlerin demokratik kurumların gücünü zayıflatma, ABD politika süreçlerini ve sonuçlarını etkileme, ABD ve müttefikleri arasındaki ilişkileri zayıflatma gibi amaçlar güttüğüne yer vermektedir. Çin'in kendi ülkesi içinde bilgiyi yüksek derecede kontrol ettiği ve bu gücünü sınırları dışına da yayarak uluslararası arenada Çin'le ilgili düşünceleri şekillendirdiği öne sürülmüştür.⁵³ Ek olarak Amerika Birleşik Devletleri'nin açık toplum anlayışı ve şeffaf yapısının, akademik ve bilimsel

⁴² Josh Rogin, "NSA Chief: Cybercrime Constitutes the 'Greatest Transfer of Wealth in History'", *Foreign Policy: The Cable*, 9 Temmuz 2012, <http://foreignpolicy.com/2012/07/09/nsa-chief-cybercrime-constitutes-the-greatest-transfer-of-wealth-in-history> (Erişim Tarihi 5 Mart 2021)

⁴³ Emilio Iasiello, "China's Three Warfares Strategy Mitigates Fallout from Cyber Espionage Activities", s. 45.

⁴⁴ Ibid. s. 46-48

⁴⁵ Kathryn Waldron, *Huawei and National Security*, s. 1.

⁴⁶ Yuan Yang, "Is Huawei compelled by Chinese law to help with espionage?", *Financial Times*, 5 Mart 2019, <https://www.ft.com/content/282f8ca0-3be6-11e9-b72b-2c7f526ca5d0> (Erişim Tarihi 6 Mart 2021)

⁴⁷ Ibid.

⁴⁸ "Q&A", *Huawei*, <https://www.huawei.com/en/facts> (Erişim Tarihi 6 Mart 2021)

⁴⁹ *Testimony of Clyde E. Wallace*, Senate Judiciary Committee, "Dangerous Partners: Big Tech and Beijing," 116th Congress, 4 Mart 2020, <https://www.fbi.gov/news/testimony/dangerous-partners-big-tech-and-beijing> (Erişim Tarihi 7 Mart 2021)

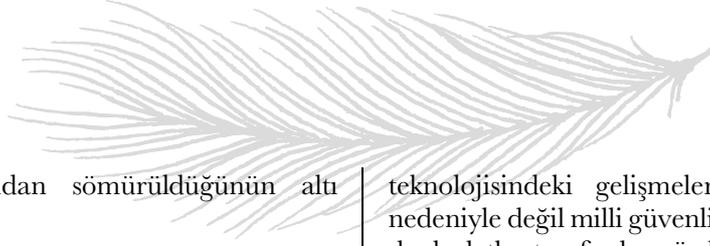
⁵⁰ Ibid.

⁵¹ Kathryn Waldron, *Huawei and National Security*, s. 3.

⁵² Daniel R. Coat, *Worldwide Threat Assessment of the US Intelligence Community*, Office of the Director of National Intelligence, 29 Ocak 2019, <https://www.odni.gov/files/ODNI/documents/2019-ATA-SFR---SSCI.pdf> (Erişim Tarihi 6 Mart 2021), s. 4-5.

⁵³ Ibid. s. 7.

çalışmalarının Çin tarafından sömürüldüğünün altı çizilmiştir.⁵⁴

2019 Mayıs ayından, yabancı telekomünikasyon şirketlerine gelen yasaklamadan bir yıl önce Central Intelligence Agency (CIA), Federal Bureau of Intelligence (FBI), ve National Security Agency (NSA)'nin de içlerinde bulunduğu altı ABD istihbarat örgütü 2018 Şubat ayında, Senato İstihbarat Komitesi'ne ifade vermiştir. Altı istihbarat servisi de Çinli şirketler ve Huawei ürünlerinin ABD halkı tarafından kullanılmasını tavsiye etmediklerini belirtmiştir.⁵⁵ Görüşmede yer alan FBI Direktörü Chris Wray verdiği ifadede, Amerikan değerlerini paylaşmayan yabancı şirketlerin ABD'nin telekomünikasyon ağlarında güç sahibi olmasına izin vermenin risklerinden derin endişe duyduğunu belirtmiştir. Ek olarak böyle bir şeye izin vermenin yabancı şirketlere, dolayısıyla hükümetlere ABD telekomünikasyon altyapısı üzerinde kontrol ve baskı kapasitesi sağlayacağını; bu kapasitenin de bilgileri kötü niyetli olarak değiştirme ve çalma, tespit edilemeyen casusluk kapasitesi sağlayacağını altını çizmektedir.⁵⁶

5G Teknolojisi ve Diğer Alanlar

Yapay Zeka

Yapay zeka teknolojisinin, bağlantı kalitesi ve hızındaki gelişmelerle birlikte hayatımızda daha fazla yer kaplayacağı düşünülmektedir. Bu teknolojinin en önemli özelliği makinelerin öğrenebilmesi ve kendi kararlarını kendi verebilmesi ile ilişkilidir.⁵⁷ 5G teknolojisinin sunduğu düşük gecikme süresi, yüksek hız ve kablosuz makinelerin birbiriyle iletişim kurabilmesi gibi özellikler yapay zeka teknolojisinin gelişmesinde çok önemli bir rol oynamaktadır. Örneğin insansız arabalarla ilgili bağlantıya bağlı bir gecikme problemi kazalara neden olacaktır. 5G, yapay teknolojinin uygulanmasındaki bağlantı sıkıntılarını en aza indirmektedir. Bu durumda bu bağlantıların dışarıdan bir siber saldırıya uğramaması için yüksek güvenlik kurulması gerekmektedir. Bu nedenle özellikle büyük devletler hem kendi güvenliklerini sağlamak hem de uluslararası çıkarlarını elde edebilmek için teknolojik gelişmeleri desteklemektedir.⁵⁸ Yapay zeka

teknolojisindeki gelişmeler sadece ekonomik rekabet nedeniyle değil milli güvenlikle alakalı meseleler nedeniyle de devletler tarafından sürdürülmelidir.⁵⁹

Ekonomik Boyut ve Serbest Ticaret

5G teknolojisinin ekonomik yönü Amerika Birleşik Devletleri açısından çok şey ifade etmektedir. Öncelikle ABD uzun zamandır teknolojinin neredeyse her alanında liderlik konumunda yer almıştır. Çin Halk Cumhuriyeti ve Huawei'in özellikle son on yıldaki teknolojik gelişimi ABD'nin bu konumunu sarsacak seviyeye ulaşmıştır.⁶⁰ IHS Markit araştırma raporuna göre 2030 yılı itibariyle dünyada internete bağlı cihaz sayısı 125 milyarı bulacak olup bu kadar büyük miktardaki cihazı 5G'nin sağlayacağı öngörülmektedir.⁶¹ ABD'nin bu piyasada lider olmamasının ekonomik pozisyonunu da gelecekte sarsması beklenmektedir.

Huawei'in, Çin Hükümeti tarafından desteklenmesi 2014 yılında Avrupa Birliği ticaret yetkilisi tarafından da haksız rekabete yol açtığı öne sürülerek eleştirilmiştir.⁶² Ancak Çin'in kendi iç piyasasının büyüklüğü başlı başına Huawei'e ve diğer Çinli şirketlere büyük bir avantaj sağlamaktadır. Örneğin Huawei'in 2010 yılındaki pazar payı %1,5'ken 2019 yılında bu oran neredeyse %18'e çıkmıştır ve Huawei'in Çin'in iç telekomünikasyon piyasasının %48'ini elinde tutmasının bundaki etkisi büyüktür.⁶³ Bu bağlamda Çin piyasasına yabancı şirketlerin kısıtlı erişimi ise başka tartışmaları da beraberinde getirmektedir.

ABD'nin Huawei'i banlamasıyla ülke genelinde 5G altyapısını kurmanın maliyetleri de artmıştır. 5G piyasasında geniş çaplı bir rekabet olmaması alternatiflerin çok az olmasına neden olmakta, Huawei'in ucuz ürün sunması da mevcut alternatiflerin daha pahalıya mal olacağını göstermektedir.⁶⁴ 2019'da yayınlanan bir GSMA raporuna göre Çinli üreticilerin Avrupa'dan yasaklanması ile 5G kurulum maliyetlerinin

⁵⁴ Ibid. s. 14.

⁵⁵ Sara Salinas, "Six top US intelligence chiefs caution against buying Huawei phones", *CNBC*, 13 Şubat 2018, <https://www.cnn.com/2018/02/13/chinas-huawei-top-us-intelligence-chiefs-caution-americans-away.html> (Erişim Tarihi 3 Mart 2021)

⁵⁶ Ibid.

⁵⁷ Daniel R. Coat, *Worldwide Threat Assessment*, s. 15.

⁵⁸ Benjamin Fricke, *Artificial Intelligence, 5G and the Future Balance of Power*, Konrad Adenauer Stiftung, 2020, s. 2.

⁵⁹ Ibid. s. 6.

⁶⁰ Peter Harrell, "5G: National Security Concerns, Intellectual Property Issues, and the Impact on Competition and Innovation", Center for a New

American Security, 2019, s. 1, <https://www.jstor.org/stable/resrep28738> (Erişim Tarihi 22 Şubat 2021)

⁶¹ IHS Markit, "Number of Connected IoT Devices Will Surge to 125 billion by 2030, IHS Markit Says," press release, 24 Ekim 2017, İçinde: Peter Harrell, "5G: National Security Concerns, Intellectual Property Issues, and the Impact on Competition and Innovation", s. 2.

⁶² Peter Harrell, "5G: National Security Concerns, Intellectual Property Issues, and the Impact on Competition and Innovation", s. 4.

⁶³ Paul Verhagen, *Esther Chavannes and Frank Bekkers, Economic angle: dependency on risky third-party technology suppliers (Report)*, Hague Centre for Strategic Studies, 2020, s. 19.

⁶⁴ Ibid. s. 7.

62 milyar dolar artacağı ve kurulumun yaklaşık 18 ay gecikeceği öngörülmektedir.⁶⁵

ABD'nin Huawei'i Amerika pazarından banlaması da Çin Halk Cumhuriyeti ve diğerleri tarafından serbest piyasa ilkesinin ihlali olarak görülmektedir. Huawei yetkilileri yaptığı açıklamalarla verilen kararın milli güvenlik bahane edilerek oluşturulmuş siyasi bir karar olduğunu öne sürmüştür.⁶⁶ Huawei'in milli güvenliği ihlal ettiğine dair kesin bir kanıt olmaksızın ülke genelinde tamamen yasaklanması ABD'nin diğer devletlere uzun bir süredir dayattığı serbest piyasa ilkelerine aykırı davrandığını göstermiştir. Bu yönüyle ABD Çin Halk Cumhuriyeti'nden olduğu kadar diğer uluslararası aktörlerden de tepki almıştır.⁶⁷

Sonuç

Casusluk faaliyetleri tarihin başlangıcından itibaren dünyada kendine yer bulmuştur. 19. yüzyılda telgraf ve telefonun icadıyla bu iletişim araçlarından gönderilen ve alınan mesajları elde etme faaliyetleri yürütülmeye başlanmıştır. Çin'in özellikle son 15-20 yılda Amerika'nın karşısında yükselen bir güç olarak uluslararası arenada belirmesi iki devlet arasında farklı alanlarda rekabet ortamının oluşmasına yol açmıştır. Siber alan da bu rekabetin geniş çapta yaşandığı bir alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Teknoloji geliştikçe devletler teknolojik cihazlarla sağladıkları iletişimi, bu cihazlarda sakladıkları verileri daha güvenli hale getirmek için sürekli olarak gelişmek durumunda olmuştur.

5G'nin getirdiği yenilikler ağların kullanım alanını önceye kıyasla fazlasıyla genişletecek ve derinleştirecektir. Özellikle yapay zeka teknolojisinin hızlı ve kaliteli bağlantı ihtiyacını karşılayacak durumdaki 5G ağı yaygınlaştığı zaman, yapay zeka teknolojisinin kullanımı da yaygınlaşacaktır. Bu durum önemli güvenlik zafiyetleri ortaya çıkaracağından yüksek güvenlik önlemleri alınması zaruri hale gelmektedir. Örneğin otonom arabalar ağda bir sızma olması durumunda çok tehlikeli hale gelebilmekte, uzaktan yapılan ameliyatlar siber bir saldırı sonucu insan hayatına mal olabilmektedir. Ağların hayatımızda kapladığı alan genişledikçe güvenlik ihtiyacı da aynı oranda, hatta belki de daha fazla oranda, artmaktadır.

Huawei, 5G piyasasında pazar payı en yüksek şirket olarak lider konumdadır. Çinli şirketin kurucusunun Çin Halk Cumhuriyeti Hükümeti ve Çin Milli İstihbarat camiasıyla ilişkileri şirkete karşı şüphe ve güvensizlik duyulmasına neden olmaktadır. 5 Mayıs 2019 tarihinde ABD Başkanı Donald Trump'ın çıkardığı Başkanlık Kararnamesi ile milli güvenliğe tehdit oluşturan yabancı şirket ürünlerinin ülkede kullanılması yasaklanmıştır. Bu kapsamda Huawei'in Amerika piyasasına girişi engellenmektedir. Huawei'in Çin Hükümeti'ne olan yakınlığı, Çin kanunlarının şirketler üzerindeki kontrolü gibi sebepler yasaklamanın nedeni olarak görülmektedir. Ürünlere *backdoor* eklenmesi, casus yazılım yüklenmesi gibi problemler ABD tarafından dile getirilmiş olup Çin Hükümeti resmi yetkilileri ve Huawei yetkilileri tarafından suçlamalar reddedilmiştir. Ayrıca ABD tamamen yasaklamanın Avrupa ülkeleri ve diğer müttefikler tarafından da uygulanması gerektiğini sürekli olarak tekrar etmiştir. Huawei bu noktada ABD ve müttefikleri arasındaki ilişkiyi bozmakla da suçlanmıştır. Müttefiklerse tamamen yasaklamayı hem politik hem ekonomik nedenlerle göze alamamaktadır.

Siber alana Çin Halk Cumhuriyeti tarafından büyük önem atfedilmektedir. Büyük bir güç olmayı amaçlayan Çin, siber gücünü diğer alanlardaki gücünü desteklemek için kullanmaktadır. Bu bağlamda özellikle ABD'ye karşı siber casusluk faaliyetleri yürütmekte, ABD'nin casusluk faaliyetlerine karşı koymaktadır. Çin'in siber güce verdiği önem Huawei ve diğer Çinli şirketlere verdiği destekte de görülmektedir.

Amerikalı istihbarat örgütleri Çin'in; telefon, mobil uygulamalar, siber ağ gibi teknolojik ürünlerle Amerika Birleşik Devletleri ve halkı hakkında çok geniş toplama faaliyetleri gerçekleştirdiğini öne sürmektedir. Toplama faaliyetlerinin yanı sıra propaganda yapmak, bilgi çalmak, düşünceleri etkilemek gibi faaliyetlerden de bahsedilmektedir. Özellikle *online influence* faaliyetlerinin demokratik kurumları zayıflatma, politika süreçlerini etkileme ve ABD ile müttefikleri arasındaki ilişkiyi bozma gibi amaçlar taşıdığı ve bunun engellenmesi gerektiği üzerinde durulmaktadır. Amerika'nın şeffaf bir yapıya ve açık bir topluma sahip olması da Çin tarafından sömürülmeye açık olmasına neden olmaktadır.

⁶⁵ Paul Verhagen, *Esther Chavannes and Frank Bekkers, Economic angle: dependency on risky third-party technology suppliers (Report)*, s. 19.

⁶⁶ Alex Scroxton, "Huawei to US: Ban violates free market principles", *Computer Weekly*, 20 Ağustos 2019, <https://www.computerweekly.com/news/252468856/Huawei-to-US-Ban-violates-free-market-principles> (Erişim Tarihi 26 Şubat 2021)

⁶⁷ Scott Bicheno, "China says the US has stopped pretending to care about the free market", *Telecoms*, 19 Ağustos 2020, <https://telecoms.com/506121/china-says-the-us-has-stopped-pretending-to-care-about-the-free-market> (Erişim Tarihi 26 Şubat 2021)

2019 yılında Huawei'in ABD pazarından yasaklanması ABD'nin uzun zamandır benimsediği ve pazarladığı serbest ticaret ilkesine aykırı olduğundan büyük eleştiri toplamıştır. Huawei yetkilileri kararın milli güvenlik bahane edilerek oluşturulmuş siyasi bir karar olduğu iddiasında bulunmuştur. Bu yönüyle ABD bu karardan ötürü farklı uluslararası aktörlerden tepki almıştır.

Huawei'in casusluk faaliyetlerine ilişkin kesin bir kanıt sunulmamakla birlikte bu mesele göstermektedir ki siber güvenlik alanı gün geçtikçe daha fazla ilgi ve önem talep etmektedir. Teknolojik gelişmeler hayatımızı kolaylaştırdığı ölçüde güvenlik zafiyetlerini de artırmaktadır. Teknolojik buluşlara verilen önem oranında bu buluşları dış tehditlerden korumaya da önem ve dikkat verilmelidir. Amerika Birleşik Devletleri'ne Huawei'i engellemesinin maliyeti her geçen gün artmaktadır. Çözüm olarak 5G sektöründe mevcut başka bir şirketi destekleyerek Huawei'e alternatiflerin ortaya çıkmasını desteklemeli, bir telekomünikasyon şirketini 5G alanında geliştirmeye teşvik etmelidir. Çözüm ne olursa olsun Amerika Birleşik Devletleri, Çin'e karşı rekabetinde önemli bir yere sahip siber gücünü ve siber güvenliğini sağlamak zorundadır. Siber istihbarat faaliyetlerine karşı koyma yöntemlerinin geliştirilmesi, bu alanın giderek büyümesi ve yaygınlaşması nedeniyle zaruri ve çok önemli bir hal almıştır.

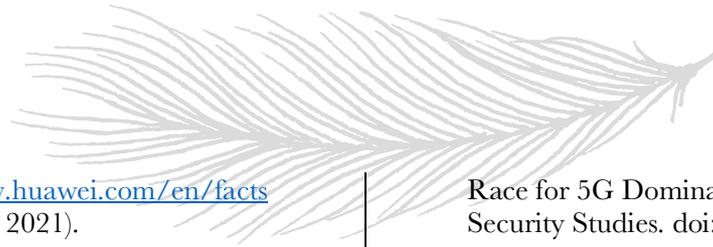
Referanslar

- Aldrich, R.J., Müller, P.F., Ridd, D. & Schmidt-Eenboom, E. (2020). Operation Rubicon: sixty years of German-American success in signals intelligence. *Intelligence and National Security*, 35(5), 603-607.
- Bicheno, S. (19 Ağustos 2020). China says the US has stopped pretending to care about the free market. *Telecoms*. <https://telecoms.com/506121/china-says-the-us-has-stopped-pretending-to-care-about-the-free-market> (Erişim Tarihi 26 Şubat 2021).
- Brown, C. S. (7 Şubat 2021). The Huawei ban explained: A complete timeline and everything you need to know. <https://www.androidauthority.com/huawei-google-android-ban-988382> (Erişim Tarihi 4 Mart 2021).
- Bursztynsky, J. (20 Mayıs 2019). FCC commissioner on Huawei: Suppliers for 5G wireless in US need to 'share Western values'. *CNBC*. [https://www.cnbc.com/2019/05/20/fcc-](https://www.cnbc.com/2019/05/20/fcc-commissioner-suppliers-for-us-5g-need-to-share-western-values.html)

[commissioner-suppliers-for-us-5g-need-to-share-western-values.html](https://www.cnbc.com/2019/05/20/fcc-commissioner-suppliers-for-us-5g-need-to-share-western-values.html) (Erişim Tarihi 4 Mart 2021)

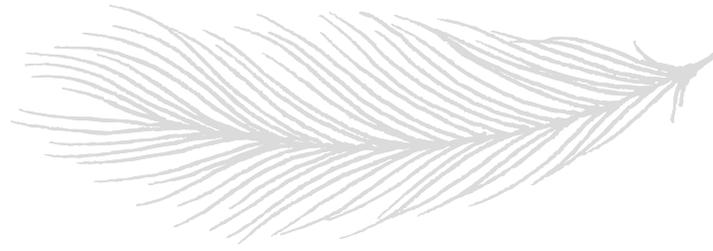
- Cavelty, M. D. (2017). Siber Güvenlik. Alan Collins (der.). *Çağdaş Güvenlik Çalışmaları*, çev. Nasuh Uslu, İstanbul, Uluslararası İlişkiler Kütüphanesi.
- Coat, D. R. (2019). *Worldwide Threat Assessment of the US Intelligence Community*. Office of the Director of National Intelligence. <https://www.odni.gov/files/ODNI/documents/2019-ATA-SFR---SSCI.pdf> (Erişim Tarihi 6 Mart 2021), s. 4-5.
- Dobson, M.J. (2020). Operation Rubicon: Germany as an intelligence 'Great Power'? *Intelligence and National Security*, 35(5), 608-622.
- Feng, K. & Li, Y. (2020). Employee Ownership and Industrial Innovation: Huawei in the U.S.-China Technology Rivalry. *China Review*, 20(4), 39-67.
- Fricke, B. (2020). Artificial Intelligence, 5G and the Future Balance of Power. *Konrad Adenauer Stiftung*.
- GMSA. (2020). *2020 in Review 5G networks, Spectrum & Devices*. <https://gsacom.com/paper/2020-in-review-5g-networks-spectrum-devices> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021).
- GMSA. (Kasım 2020). *5G Market Snapshot November 2020 – Global update*. <https://gsacom.com/paper/5g-market-snapshot-november-2020-global-update> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021).
- GMSA. (Şubat 2021). *NTS Update – February 2021 – Status Snapshot*. <https://gsacom.com/paper/nts-update-february-2021-status-snapshot> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)
- Gu, X. et al. (2019). Geopolitics and Global Race for 5G. Bonn. *The Center for Global Studies*.
- Harrel, P. (2019). 5G: National Security Concerns, Intellectual Property Issues, and the Impact on Competition and Innovation. *Center for a New American Security*. <https://www.jstor.org/stable/resrep28738> (Erişim Tarihi 22 Şubat 2021)
- Huawei, *Who is Huawei?*. <https://www.huawei.com/us/corporate-information> (Erişim Tarihi 22 Şubat 2021).
- Huawei. *Huawei Facts*. <https://www.huawei.com/us/facts> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)

- Huawei. *Q&A*. <https://www.huawei.com/en/facts> (Erişim Tarihi 6 Mart 2021).
- Iasiello, E. (2016). China's Three Warfares Strategy Mitigates Fallout From Cyber Espionage Activities. *Journal of Strategic Security*, 9(2), 45-69.
- Jiang, Y., Tonami, A. & Fejerskov, A. M. (2016). (Rep.) "Chinese Investment in Overseas Telecommunications Infrastructure", Danish Institute for International Studies. <http://www.jstor.com/stable/resrep17366.5> (Erişim Tarihi 23 Şubat 2021)
- Kolton, M. (2017). Interpreting China's Pursuit of Cyber Sovereignty and its Views on Cyber Deterrence. *The Cyber Defense Review*, 2(1), 119-154.
- Lahfa, N. (1 Mart 2021). Ankara. Kişisel görüşme.
- Li, K. & Park, J. (5 Nisan 2019). Who was first to launch 5G? Depends who you ask. *Reuters*. <https://www.reuters.com/article/us-telecoms-5g-idUSKCN1RH1V1> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)
- Mainwaring, S. (2020). Division D: Operation Rubicon and the CIA's secret SIGINT empire. *Intelligence and National Security*, 35(5), 623-640.
- Number of Connected IoT Devices Will Surge to 125 Billion by 2030, IHS Markit Says. (24 Ekim 2017). *IHS Markit*. İçinde: Harrell, P. 5G: National Security Concerns, Intellectual Property Issues, and the Impact on Competition and Innovation.
- Rogin, J. (9 Temmuz 2012). NSA Chief: Cybercrime Constitutes the 'Greatest Transfer of Wealth in History'. *Foreign Policy: The Cable*. <http://foreignpolicy.com/2012/07/09/nsa-chief-cybercrime-constitutes-the-greatest-transfer-of-wealth-in-history> (Erişim Tarihi 5 Mart 2021)
- Salinas, S. (13 Şubat 2018). Six top US intelligence chiefs caution against buying Huawei phones. *CNBC*. <https://www.cnbc.com/2018/02/13/chinas-huawei-top-us-intelligence-chiefs-caution-americans-away.html> (Erişim Tarihi 3 Mart 2021)
- Scroxtton, A. (20 Ağustos 2019). Huawei to US: Ban violates free market principles. *Computer Weekly*. <https://www.computerweekly.com/news/252468856/Huawei-to-US-Ban-violates-free-market-principles> (Erişim Tarihi 26 Şubat 2021)
- Segev, H., Ella, D., & Orion, A. (2019). (Rep.). "My Way or the Huawei? The United States-China Race for 5G Dominance", Institute for National Security Studies. doi:10.2307/resrep19478
- Shah, R. (2020). (Rep.). Ensuring a Trusted 5G Ecosystem of Vendors and Technology, Australian Strategic Policy Institute. DOI:10.2307/resrep26116.6 (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)
- Springborg, M. (2019). The new Tech War and the geopolitics of 5G. *C Worldwide Asset Management*.
- Tekir, G. (2020). Huawei, 5G Networks, and Digital Geopolitics. *International Journal of Politics and Security (IJPS)*, 2(4), 113- 135.
- Testimony of Clyde E. Wallace*. (4 Mart 2020). Senate Judiciary Committee. "Dangerous Partners: Big Tech and Beijing," 116th Congress, , <https://www.fbi.gov/news/testimony/dangerous-partners-big-tech-and-beijing> (Erişim Tarihi 7 Mart 2021)
- T-Mobile Launches World's First Nationwide Standalone 5G Network. (4 Ağustos 2020). *T-Mobile*. <https://www.t-mobile.com/news/network/standalone-5g-launch> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021).
- Tomás, J. P. (2021). Chinese telcos expected to deploy 1 million 5G SA stations in 2021. *RCRWirelessNews*. <https://www.rcrwireless.com/20210205/5g/chinese-telcos-expected-deploy-1-million-5g-sa-base-stations-this-year> (Erişim Tarihi 1 Mart 2021)
- Verhagen, P. (2020). (Rep.) Esther Chavannes and Frank Bekkers, Economic angle: dependency on risky third-party technology suppliers, Hague Centre for Strategic Studies.
- Waldron, K. (2020). (Rep.). Huawei And National Security: Lessons For 6G (report), R Street Institute.
- Warner, M. (2014). *The Rise and Fall of Intelligence: An International Security History*, Washington DC, Georgetown University Press.
- Webb, W. (2018). *The 5G Myth: When Vision Decoupled From Reality*. De | G Press.
- Yang, Y. (5 Mart 2019). Is Huawei compelled by Chinese law to help with espionage? *Financial Times*. <https://www.ft.com/content/282f8ca0-3be6-11e9-b72b-2c7f526ca5d0> (Erişim Tarihi 6 Mart 2021)

Challenges With Chinese Characteristics for NATO: A Threefold Assessment

Giray Sadık, Ph. D.

Prof. Dr.,

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Serdar Altun

Arş. Gör., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

1. Introduction

Following the end of the Cold War, China has long been one of the most heated debates over the future of international relations and the world order in part. While some were expecting that it would be integrated within the prevailing global structure and would play by the existing rules, some others predicted that it would increase its hard power as much as possible and then would look for challenging the given global order in order to establish a new one with Chinese characteristics and to set up its hegemony. However, China has adopted neither, at least not for now yet. Rather it has been displaying novel conduct of international politics and of obtaining influence. Financial and economic tools along with heavy diplomatic engagement without any normative conditionality appear as one pillar of the sources of this Chinese conduct.

This study aims to explore current and possible future challenges of this novel approach for NATO. It first focuses on the transformations and difficulties the organization has undergone, excluding the Chinese factor. Although the alliance has faced many changes and challenges since its foundation, the article concerns only the geopolitical, political (both inside and outside) and ideational changes and challenges it has encountered up to date, benefitting from the current literature on NATO and its official texts. While doing so, it is aimed to make

visible a conceptually analytical framework consisting of three pillars, i.e. geopolitics, politics and values. Though these three elements are highly intertwined and interrelated with each other, a conceptualization based on meticulous generalizations is expected to facilitate the understanding and explanation of the topic.

In the next chapter, relying on the threefold conceptual framework classified as geopolitical, political and ideational dimensions in the previous section, how and why China's multi-dimensional engagement, mostly financial, with Greece and Turkey, two NATO members utilized as case studies in there, undermines the alliance's present and future in those three domains are elaborated on. At the conclusion, the main findings are summarized in addition to policy recommendations for NATO to address the challenges as well. The study finds out that the challenges posed by China are innovative in the way of conduct but result in traditionally game-changing acquisition of power and influence, and it is concluded that it is hard to handle them with the current means and ways NATO holds.

2. NATO's Evolution: Changes and Challenges

NATO initially appeared on the scene of international politics as a military alliance established within the US-led Western bloc primarily against the threat of Soviet expansionism. (NATO, n.d.) Though during the Cold War years, the organization had been strictly focused on traditional security matters such as military competition, armament, deterrence and collective defense, after the dissolution of the Soviet Union, which resulted in a unipolar moment without any remaining peer competitor and existential threat to the US power and Western bloc, NATO faced the necessity to find new relevant grounds for its existence as the common enemy it had been founded against already disappeared. Along with the rise of a non-traditional security agenda all around the world both in theory and practice, this new landscape has caused NATO to go through a range of changes and novel challenges. In this section, those changes and challenges

are presented in a threefold conceptual classification, i.e. geopolitical, political and ideational dimensions. Understanding and clarifying the transformation within NATO in these three pillars will offer a useful conceptual base to evaluate the challenges emanating from China, which is elaborated on in the second chapter.

2.1. Geopolitics Between Tradition and Novelty

NATO was mostly a geopolitics-oriented alliance during the Cold War period. This implies first having a territorially fixed rival, the Soviet Union, and then a threat perception arising from that land-based agent against, yet another territorially described geographic field, European continent which was then NATO's main security reference object. These all resulted in a security competition determined by the logic and necessities of geopolitics. Most of the course of the events for NATO at that time were highly driven by this tendency. There were, of course, many examples indicating to that reality.

NATO's definition of its initial core mission, collective defense (Rupp 2000), is the first evidence in this regard.

“In 1949, the primary aim of the North Atlantic Treaty – NATO's founding treaty – was to create a pact of mutual assistance to counter the risk that the Soviet Union would seek to extend its control of Eastern Europe to other parts of the continent... (and) collective defence means that an attack against one Ally is considered as an attack against all Allies.” (NATO 2019)

This definition and direction of collective defense inarguably refers to the Soviet state and land as the source of fundamental risks for transatlantic security in geopolitical considerations. The fact that the enmity between the US-led West and Soviet Union brought a decades-lasting bipolar world order that established two strict global blocks for states to prefer, and that it was impossible to seek shifts or autonomy among them (Karaosmanoğlu 2014: 9) also clearly reveal the solid geopolitical nature of the then world, where NATO emerged and operated. The territorially-driven framework of the competition also could be seen in NATO's dividing its geographical coverage, for instance, as Central Front of Europe and supplementary areas like Southern Flank including Turkey and Greece, in the acceptance as founding members of states performing not so Western-like democratic ones such as Salazar's Portugal, in turning a blind eye to such non-democratic practices as the coups happening in Turkey and Greece and the greater importance attributed to such military and intelligence assets as bases, radar stations and straits in

member states surrounding the Soviets. (Karaosmanoğlu 2014: 12)

However, following the demise of Soviet Union, changes in the global balance of power in favor of the United States in part and of the Transatlantic Community in general put an end to the Cold War and eradicated NATO's aforementioned territorially concentrated logic, though not entirely pulling geopolitics out of the scene. In addition to the shifting global power indicators, some other structural developments led NATO to embark on a novel and broader geopolitical comprehension.

First of all, thanks to the removal of strict mentality of polarity, globalization gathered momentum and thus exposed the Transatlantic Community to an array of intertwined security issues happening in different parts of the world, which culminated in debates over NATO's out of area missions. Second, NATO provided significant logistical support to the troops taking part in the First Gulf War, which again enforced the opinions for broadening NATO's out of area presence. (Burton 2018: 3,10) Third, NATO's utility in such growing intrastate conflicts close to the member countries as the ethno-religious ones happening within the former Yugoslavia required it to undertake new other missions like crisis management in addition to the traditional collective defense understanding (Deni 2019: 160), which would make its presence expanded by deploying in similar conflicts seen in far-flung regions like Afghanistan and Libya. Hence, “NATO transformed, as a result of its geographical and functional expansion, from a territorial defense power to an expeditionary one.” (Karaosmanoğlu 2014: 24) This development, which have since then remained as a core component of NATO's theoretical background (Sula & Lüleci, 2013), was mentioned in the organization's Strategic Concept of 1991 as

“Risks to Allied security are less likely to result from calculated aggression against the territory of the Allies, but rather from the adverse consequences of instabilities that may arise from the serious economic, social and political difficulties, including ethnic rivalries and territorial disputes, which are faced by many countries in central and eastern Europe.” (NATO, 1991)

Although the threat of a territorially fixed rival ruling over a huge land-mass under the nose of Europe was expected to perish at the aftermath of Soviet Union's fading away, the enlargement debate demonstrated that traditional geopolitical considerations based on territorial calculations were still there. Despite having multiple considerations other than geopolitical assessments both for and against the enlargement, the geopolitically

originated opinions too were seen within the both camps. Pro-enlargementists claimed that Eastern European countries should be included as soon as possible to signal a clear message of deterrence to Russia's future intentions of expansion, while more cautious accounts were paying attention to the possibility of accelerating Russia's anxiety (Tracey, 2017) by expanding into its approximate areas, which could antagonize the country more instead of strengthening the dialogue and integration with it. (Burton, 2018:12)

In spite of all heated debates, the enlargement process has been going on up to recent times. However, following Russia's growing assertiveness against Georgia in 2008 and against Ukraine in 2014 that resulted in the annexation of Crimea, and because of the hybrid means, including territorial intervention it has employed at these areas, NATO again has put forward the traditional way of geopolitical confrontation on its agenda (Burton, 2018:145), with pursuing non-territorially calculated novel sense of geopolitical engagement out of its core mission areas, just as it did in Libya. So the new picture has become one, including both tradition and novelty at the same time.

To summarize, geopolitics has always been an essential part of NATO, both at the periods of foundation, evolution and subsistence as well. Though the initial Cold War years mostly witnessed fixed territorial enmities, the emergence of out of area missions and growing dialogues with both Russia and non-member countries from different regions too have appeared in the post-Cold War period, which could be regarded as a geopolitical imagination based on broader and looser territorial approaches. However, at the aftermath of the recent Russian invasions, a slight turn to the traditional way of geopolitical rivalry has begun to be seen, ending up with a mixed geopolitical conduct.

2.2. Politics Inside and Outside: From United Euroatlantic Guard to Global Protector

Politics for NATO, as one of the pillars the organization revolves around refers to two angles. One is about politics within, and the other one is politics with the outer world consisting of non-NATO member states, either great powers or middle or small powers. These two are inseparably intertwined and interrelated, both in past and in present.

NATO's core intra-political *modus vivendi* has always been unitary and commonality in aims and goals among member states. Even though this was a natural requirement for any alliance to exist and survive, the firm

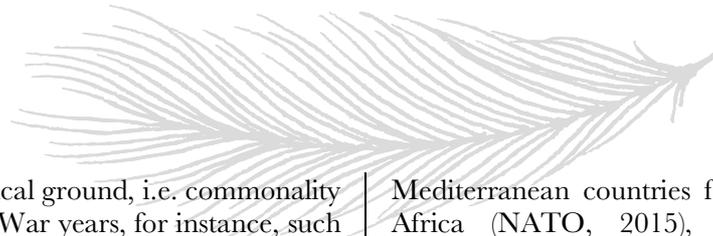
Cold War rivalry had also rendered it an indispensable component enabling it to act in a single-homogenous direction with US at the driver seat, to deter and defend against the Soviet expansionism so that allies could ensure security and survival. All these realities were emerging from and also fostering the essence of "collective defense." (Rupp, 2000)

Along with these responsibilities of collective defense, NATO had some other political objectives and promises as an alliance for Transatlantic Security. Among them were to solve the conflicts of interests among member states, to remove the historical hostilities among European countries, to ease the anxiety of European countries over the possibility of the resurgence of German assertiveness, to warrant non-proliferation of nuclear weapons among allied countries, to establish non-separate and more cohesive defense plans for member countries, with providing a single alliance-driven ideal and material organization. (Yost, 1998) (Karaosmanoğlu, 2014: 10) At the end, NATO's all both main and side political roles were for building and keeping alliance unity and solidarity. In fine, thus, a tight alliance solidarity and homogeneity in deeds and words against a common enemy was the main pillar of NATO's initial Cold War political nature.

With this strict mentality of unity and homogeneity in wills and moves prevailed within the alliance, a report prepared in 1967 by then Belgian Foreign Minister Pierre Harmel paved the way for *detente* with Warsaw Pact countries, which meant to ease off the tense nature of political stance toward the main external threat, a change in the second pillar of politics. The Harmel Report asserted that the world at that time was very different from that of 1949 and offered a dual-track strategy which gave an opportunity to peaceful ways and dialogue to solve disagreements between the two blocks, with the traditional ingredient of the alliance strategy, defence and deterrence, were kept alive as well. This new initiative somehow alleviated the bloc tensions till the Soviet invasion of Afghanistan. (NATO, 2017; NATO, n.d.) Regardless of its short-lasting effect, these developments were a significant departure from the traditional black or white lenses of the Cold War, and also are precursors of the dialogue and partnership concepts of NATO that emerged in the post-Cold War period.

However, the Harmel Report paving the way for the *detente* and also for the institutional regulation to give more voices to smaller member states (Burton, 2018:3) were not an exact blow to the alliance unity and solidarity. Intra-alliance imbroglios have usually been more central

to shake NATO's core political ground, i.e. commonality and trust. Even in the Cold War years, for instance, such topics as the plausibility of deterrence of nuclear weapons, the annoyance due to the deployment of tactical and middle-range missiles on German soil, the unwillingness of most of the allies regarding United States' insistence on expanding NATO's area of responsibility to Middle East, the burden sharing debates between European countries and the US, The Aegean standoff between Turkey and Greece, the sobering letter by President of US Lyndon Johnson to Turkey over its Cyprus policies and last but not least, the American arms embargo on Turkey in the late 70s were among the most salient issues within the alliance then. (Karaosmanoğlu, 2014: 14)

Since end of the Cold War to day, NATO's political approach to and place within the outsider world has been transforming, with its intra-alliance political issues that resemble the Cold War era staying alive and even becoming more severe. Though both processes are intertwined, to elaborate first on the transformative events will help understand better the controversial topics among member states.

Post-Cold War years began with a debate on the enlargement of NATO, aiming to include former Soviet ally European countries. The main question here was whether to grant membership to the Eastern European countries that once were in the Soviet bloc. At the end of intense discussions in policy and academical circles, it was decided to do so in order to keep the US involved in European security, to prevent Germany from again sitting the driver seat of East-West relations in there, to strengthen the negotiating power and confidence of non-member European countries in their relations with Russia, to avoid renewed future Russian interference in the region and to make that part of Europe safer for investor so that the developmental gap between Eastern and Western Europe could be eroded. (Burton, 2018:27) Till Russia's return to aggressive territorial moves starting in 2008 and peaked with Crimea's annexation in 2014, the enlargement process had been accompanied by some dialogue mechanisms with Russia, with Moscow joining North Atlantic Cooperation Council in 1991, establishing Peace For Partnership in 1994, NATO-Russia Founding Act in 1997 and NATO-Russia Council in 2002. (NATO, 2020a) So, the second one of the twin pillars of deterrence and dialogue provided by the Harmel Report came to the fore and was empowered more.

Yet, NATO's opening up is not limited to the rest of Europe and Russia. The Mediterranean Dialogue initiated in 1994 to increase cooperation with

Mediterranean countries from Middle East and North Africa (NATO, 2015), The Istanbul Cooperation Initiative launched in 2004 to cement engagement with broader Middle East region, with in part Gulf countries (NATO, 2018) are such new attempts showing NATO's evolving outsider stance. This new posture could be described as the global provider of security and peace, which was first triggered by NATO's involvement in far-flung conflicts with global repercussions such as first Gulf War, ones occurring within former Yugoslavian territory and lastly one in Libya in 2011. Though dialogue with outsider world still remains alive, that one with Russia is not here anymore. As Russia has regarded the NATO enlargement, formulated as "open door policy", as posing serious threats to its presence and influence at its "zones of privileged interests" (Tracey, 2017:293), it has dropped the former softer stance enabling the dialogue and partnership relations, instead has relied again on the heavily traditional ways of competition. This, in response, emboldens NATO's deterrence instincts.

As one of the NATO's political pillars, the intra-alliance disagreements have solidified and proved increasingly troublesome since the end of the cold war, being exacerbated by novel headaches as well. The discussion noticed firstly at the beginning of the 21st century on whether to build a separate European defense structure excluding the US (Burton, 2018:13), appeared recently again, this time with strong reference to staying hand-in-hand, but not as a single-hand merge with American power. (Birmingham & Sheftalovich, 2020) Though this is not a development deteriorating NATO's credibility as a robustly unified alliance, at least in the current case, some previously happened developments such as France's President Emmanuel Macron's describing NATO as brain-dead and the threat by the former President of US, Donald Trump, to withdraw from NATO, which he also labeled as obsolete (BBC, 2017), have done so. Moreover, the crisis in the Eastern Mediterranean between Turkey and Greece, NATO's institutional inability to be both a driving motive and dialogue ground for the two members to engage in crisis management and reconciliation and growing discourse portraying Turkey, the country with the NATO's second largest military power, as troublemaker for the alliance have further deepened the rift and segregation within the organization. (Herzenshorn et al. 2020) (Got, 2020) Besides, today, almost all member countries have divergent political priorities, which is far from the old Cold War years channelling all of them to the path of the shared cause of defending against and deterring a common enemy. As Moller brilliantly summarizes

“In Warsaw and the capitals of the Baltic states, the U.S. delegation will hear that.. a revanchist Russia necessitates additional NATO military commitments... In Rome, Athens, and Madrid, U.S. policymakers will learn that the Mediterranean countries represent the “soft underbelly” of NATO and that the alliance must do more to project stability along its southern arc of instability. In Ankara, the message will be one of anger directed at what the Erdogan government perceives as NATO’s collective failure to support Turkish actions in Syria and elsewhere. In Paris, the message...will be that the alliance must strengthen its counter-terrorism efforts in the Middle East and North Africa, while in Berlin the focus will be on reforming NATO’s nuclear posture and salvaging expiring arms-control agreements. Meanwhile, securing the Arctic and halting the effects of climate change will be at the top of the agenda in Copenhagen and Oslo.” (Moller, 2020)

To conclude, NATO has routinely had a two-fold political framework, one within the alliance and the other for the outsider world, both of which influence and shape each other. As for the intra-organizational maxim, namely commonality of purpose and interests, it is being shaken seriously. This is mainly because of the end of the bipolarity enabling the globalization to increase the role of various national and regional interests in international politics. This obviously erodes the ability of an alliance, which was first established by narrowly defined goals of security and defense in the face of an already disappeared common evil, to keep unity in deeds and words healthy among its members. As for the NATO politics toward external environment, with the demise of Soviet power, both enlargement and dialogue with Russia had been possible for several years. Though the enlargement was sustained, Russia’s return to an aggressive and expansionist job has caused NATO to rest again on the traditional mentality of immediate and existential great power threat. Yet, the changing nature of the Russian case is not regarded in the same way by many allied countries. This, on the hand hand, erodes the alliance unity and coherence while, on the other hand, also leading to the deterioration of NATO’s posture as either the common engine of transatlantic security or the mere military organization in the service of global human security. As a result, the organization’s political foundations are in a highly fragile situation.

2.3. Ideational Pillar: Ruthless Evils, Voluntary Democratizers and Enemies within

Since its very foundation, promotion of democratic values has always been one of NATO’s central components. In Cold War years, the rivalry with the Soviet-led Eastern Bloc was not limited to mere territorial and military competition. The communist powers were

perceived as ‘ruthless and relentless evils’ aiming to overthrow the Western democratic way of life, especially in political sense. Besides, NATO also was expected to ease the heritage and seeds of national militarism in Europe in order to facilitate the continental integration and peace. (NATO, n.d.) So, along with its military-defense qualifications at core, NATO was also an organization that had, and still has, an ideational non-material dimension, meaning, as seen from the founding North Atlantic Treaty, reference to the primacy and advocacy of democracy, individual liberty and the rule of law.

After the Cold War, NATO’s ideational dimension came more to the forefront as the ‘Study On Enlargement’ in 1995 described the alliance as “an existing community of values”, along with emphasizing the continuity of its defense dimension, and mentioned the enlargement process as beneficial for the spread of liberal democratic values across Europe, therefore hoping for it to provide a broader security architecture more immune against territorial and ethnic divisions in Euro-Atlantic area. (NATO, 1995) This strong reference to the preservation and promotion of principles of liberal democratic governance was both predated and followed by the broader meaning attributed to the security conception of the alliance in 1991 and 1999 Strategic Concepts that pointed to the economic, political and social dimensions of security. (Sula&Luleci, 2013:37) With these changes in the understanding of the theory and practice of security articulating, the acceptance of new members also was grounded on the condition of adoption of a democratization process by candidate states.

NATO’s participation in the humanitarian crises seen after the Cold War in Bosnia in 1995 and in Kosovo in 1999 empowered more its image as the defender of universal human rights in the eyes of both decision-makers and public opinion. With the accelerating effect of globalization causing to the advance of liberal democratic principles as the standart global values, the alliance cemented further its claim and aspiration to be the guardian of people suffering in humanitarian crisis. (Burton, 2018) These developments were signalling a new understanding as for the first time NATO’s military actions were based not on the mission defined in Article 5 that refers to the collective defense of a member state facing an outsider attack, but on humanitarian concerns. (Wallander, 2018:73) As a result, when it came to Strategic Concept 2010, NATO’s core security referent object in general transformed from transatlantic security in general to international security as a broader

conception, with the security of member-states in particular remained at the center. (Sula&Luleci, 2013:37)

However, the solidification of NATO's ideational dimension after the Cold War was not related to the mere romantically idealistic fervors embedded within the nature of the liberal thought, though it always provides the base for the organization's core identity. As an alliance initially established against a common territorial enemy, NATO now had to find a new ground in order to sustain its existence. At that point, unifying power of common ideas and beliefs were supposed to compensate for the retrating soul of unity and alliance within NATO. (Wallander, 2018:73) Hence, the emphasize on common values and principles on which NATO was grounded became a frequent pursuit. This concern has since then been maintained, as could be seen from the latest official report named *NATO 2030: United For A New Era*?. However, this official text elaborates not only on the importance of keeping the democratic values vivid and dominant but also on the current challenges for managing this mission. In this sense, the report points to the global erosion of belief in democratic values all around the world and rising authoritarian tendencies as well. (NATO, 2020b) The spread of these allegedly non-democratic diversions among member states in part leads to anxieties so serious that some even called previously such spoilsport members as Hungary and Poland "enemies within the

alliance who should pay certain prices for what they are doing." (Wallander, 2018)

Though the existence of not-so-democratic countries, even sometimes non-democratic ones like Salazar's Portugal, is not a fresh incident within NATO, this time is different from the past as during the Cold War facing with a common enemy kept all members in the same line notwithstanding socio-political differences. Besides, what today's Russia could promise to unsatisfied NATO members is not the pure threat of expansion and exploitation, but rather growing cooperation and collaboration. Naturally, this brings difficulties for NATO to insist on its member countries who do not satisfy the organization with the extent and the way they pay attention to the liberal democratic framework, to rise more their level of anxiety and caution for the sake of democracy, as they no longer are in dire need of the allied protection against a once expansionist titan that they could now rather benefit from. (NATO, 2020b) (Wallander, 2018) So, despite the ongoing relevance of liberal thought for NATO's nature, the more salient challenge in this sense now arises not from the outsider 'illiberal evils', but from a new trend within the alliance called as illiberal decay, which also points to the exact failure of the wishful thinking for the enlargement that it would bring a democratic transformation.

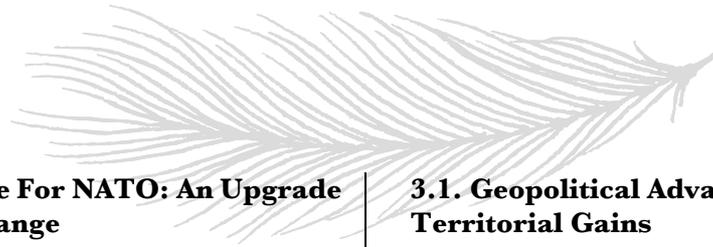
THREE PILLARS OF NATO'S EVOLUTION

	GEOPOLITICS	POLITICS (IN/OUT)	IDEATION
COLD WAR	Fixed & Strict Territoriality (Traditional)	Defense of the Transatlantic – Unity Deterrence	Fight with Non-Democratic Evils
90s to 2014	Distributed & Out of Are Presence	Disunity - Dialogue - Defending Global Security	Democracy Promotion
2014-2020	Mixed - Mostly Traditional	Disunity - Dispute – Need for Traditional Deterrence	Decay from within

So, all in all, NATO has encountered with some challenges while undergoing changes in a post-Cold War international environment. As for the *geopolitics*, Russia's reemergence as a territorial competitor urges the organization to return to the traditional geopolitics focused on Euro-Atlantic area with conventional military ways. With regard to the *alliance politics*, alliance unity and cohesion is being eroded as all members have diverging and differing agendas from each other, in part conflicting opinions about Russia regardless of its growing assertiveness. When it comes to the *ideational situation*, in

spite of having democracy advocacy and a strict commitment to its principles in theory and discourse, some member states have started to show increasing unease with frequent emphasis on liberal governance and decreasing will to watch whether it is conducted as much truly as possible. But these trends are relevant when the China factor is excluded from the case. How and in what direction its accelerating influence impacts these challenges will be investigated in the following chapter.

3. The China Challenge For NATO: An Upgrade In Three Pillars Of Change

China's growing global ambitions and influence all around the world has been listed in NATO's agenda among novel challenges, as it can first be seen from Secretary General Stoltenberg's insistent highlights on the topic, beginning to emerge in 2019. (Mair & Packham, 2019) This warnings being repeated many times since then, especially in the final declaration of London Summit in 2019, have culminated recently in a special chapter devoted within a new NATO official report aforementioned, *NATO:2030*, to the China issue. In the report, China is described as a "full-spectrum systemic rival... scale of whose power and global reach poses acute challenges to open and democratic societies, particularly because of *that country's trajectory to greater authoritarianism and an expansion of its territorial ambitions.*" (NATO, 2020b:27) The reports also points to the importance of unity within the alliance in order to deal effectively with the storm cloud and to prevent Beijing from exploiting disputes in the organization.

This new approach is overlapped with the conceptual classification made in the previous chapter for explaining the changes and challenges NATO has faced in post-Cold War period, to date. This section will elaborate on China's activities within NATO member countries and their implications for the alliance strategy, by focusing on two case studies, Greece and Turkey.

However, it should be noted that though both in theory and practice NATO today has mostly focused on traditional great power contest in Russian and Chinese cases, the latter brings some novelties within geopolitical-territorial, political and ideational fields. Of course, China also has traditional hard power activities to be concerned by transatlantic community, such as military cooperation with Russia, especially in Baltics, accelerating global naval presence and increasing competition of armament, but what is more important is how Beijing's innovative application of power and influence makes it more than "a kinetic challenge that is beyond a classical military threat." (Ringsmose & Rynning, 2020) These "hybrid activities" are far different from those conventional military ones mostly seen in Indo-Pacific region. (Speranza, 2020) This unconventional conduct of power requires first to be understood so that appropriate strategies and means to handle it could be identified well then.

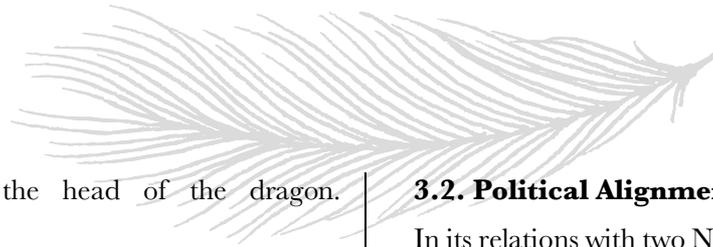
3.1. Geopolitical Advancement without Territorial Gains

China's improving relations with Greece and Turkey in the sense of increasing geopolitical visibility is not like that one embraced by former Soviet Union or current Russia in anywhere else in Euroatlantic lands, which is mainly known for grab of lands, such military activities as alliances, joint operations and access to military facilities. China relies more on softer tools of foreign policy like surging diplomatic and financial engagement. By employing this way, China proceeds its presence and influence in significant geostrategic lands and seas of Euroatlantic zone without holding on any traditional tool of geopolitical competition which are mainly concerned with hard power measures. This new approach could be described as *post-territorial geopolitical conduct*.

Though the nature of these means are different from those regarded as branches of hard power politics, they, at the end, pave the way for China to advance geopolitically in these countries without resorting to attention-attracting and anxiety-rising ways of territorial contest. Since 2013, China's this innovative conduct of influence building has been unified and promoted under the brand of Belt And Road Initiative (BRI), which aims to put China at the center of as much global interactions revolving around interdependency as possible by building and investing in infrastructure projects in such diverse fields as land and sea logistics, trade, finance, diplomacy, space and cyberspace. (Cavanna, 2019)

In this regard, the most prominent example in the case of Greece is the purchase of most of the stakes in Piraeus Port of Greece by Chinese state-owned giant China Ocean Shipping Company (COSCO). This buyout process started in 2008, even predating BRI. COSCO then reached an agreement with Piraeus Port Authority (PPA) to rent Tier II and III in Piraeus Port for 35 years. PPA could not run Tier I as much effectively as the others managed by COSCO which made great efforts to increase the efficiency of their part. As of 2016 the Greek government handed 51 percent of its share within PPA over to COSCO in exchange for \$280,5m. And now it is expected for COSCO to have %66 share of the port by 2052. (Montesano et. all, 2016:12) This now-mostly-Chinese-managed port ranked in 2017 up to 7th greatest port of Europe in terms of the traffic it took then, and in the same year it made a %92 profit. (Linden, 2018) The Chinese decision-makers claim to be intend to make Piraeus the biggest port in Europe in the sense of being a transshipment centre like Singapore model and President

Xi depicts the port as the head of the dragon. (Psaropoulos, 2019)

Chinese ambitions for ports near the Euroatlantic field in that vein can be seen in Turkey's case as well. Likewise, there have been such purchases by Chinese firms in there as that of the third largest Turkish port, Kumport's %65 ownership for 950\$ millions. This is the ever greatest Chinese investment in the country. (Atli, 2019:155) These subsequent engagements should also be thought in the light of the fact that along with Chinese companies' stakes in the Suez Canal Container Terminal and the Port of Antwerp (Belgium), Beijing can establish a network of shipment that surrounds shores of Europe. (Brinza, 2016) Despite seeming at the first glance as just economically driven investments in BRI's framework, these acquisitions could result in significant geopolitical implications for Chinese presence in where they emerge.

Firstly, China made in 2015 it compulsory for producer of commercial ships to render their production process suitable for military affairs (Lei, 2015), causing Beijing's allegedly peaceful narrative for obtainment of ports all around the world to be questioned. Secondly, Chinese insistent on the grab of the such low-yielding ports that with highly geostrategic qualities as the terminal run by Chinese firms in Djibouti and Hambantota Port of Sri Lanka, has raised questions about China's true intentions as well. (Johnson, 2018) Last but not least, Chinese way of doing job while dealing with unpaid loans given to the host countries appears yet another suspicious factor for being anxious over Chinese investments all around the world, especially in Euroatlantic zone. For instance, in the case of Hambantota Port, Chinese authorities did not respond to the efforts of Sri Lanka to restructure their debt, instead took the ownership of the port for 99 years along with 15000 acres of land around it. (Schultz, 2017)

In sum, given China's ever tightening strain with the US that requires for Beijing to find urgent balancing options, China could gain a serious geopolitical presence and thus a leverage within the NATO zone by these port acquisitions, and probably, by possible forthcoming buyouts, without needing to advance with mere military moves. This is obviously a challenge that could not be tackled with conventional means of geopolitical competition. Considering NATO's core mission as a military alliance expected to deal with hard security affairs via traditional military means and ways, the urgency and complexity of the situation can be seen more clearly. Deployment of further troops, missiles or increasing joint military exercises cannot prevent this sort of geopolitical moves.

3.2. Political Alignment via Financial Tools

In its relations with two NATO members, China utilizes foreign direct investment tools in various sectors in Greece and Turkey to also increase its political alignment with them. As highlighted earlier, entrance and presence of other great powers to NATO member countries have been enabled by both end of the tight Cold War polarity and the rapid globalization following it. These events have also let the smaller member within NATO to act more independently while identifying their national-domestic foreign policy priorities and agendas. Hence the first not to forget while focusing on China's increasing visibility in and engagement with NATO member countries is this reality. Otherwise the context China is expanding all around the world, in Euroatlantic zone especially, could not be understood well.

In the case of Greece, Chinese investments are welcomed as a freshing wind amidst that country's burning economical troubles. These investments are not limited to the buyout of Piraeus Port's piers and stakes. Chinese companies are also focused on energy, telecommunications, real estate and tourism as well. The charts below show Chinese ever-growing direct investments per year since 2008 in Greece compared to that by United States and European Union countries. Growing Chinese investments in this country primarily aims first to decrease China's transportation costs in international trade, in part with Europe, and second to enhance access to and availability in European markets. (Tonchev, 2017:73)

Chinese investors are also benefitting from Greece's Golden Visa process. That means attaining five years residency permits by investors in return for an exact amount of investment in real estate, being transformed into Greek and thus EU citizenship after seven years of residency. It is reported that "as per the statistics of the Greek Ministry of Migration and Asylum, some 86 percent of Golden Visas issued in 2019 was availed by the Chinese up from around 40 percent two years ago." (Kushnam, 2020)

The apparently accelerating Chinese investments triggers so much attention and anxiety that the US has involved in the case to counter Beijing's influence over Athens. Adam Bohler, heading the US International Development Finance Corporation that was established against BRI, tried to encourage Kyriakos Mitsotakis of Greece to rely on financing from the US institution for the country's second-largest shipyard in Elefsina that is almost bankrupt and just 13km west of the Piraeus, so as to

prevent it from ending up in malevolent circles, namely Chinese companies. (Lau, 2020)

Chart 1¹

Sino-Greek financial relations has paved the way for greater political alignment of the latter with the former, both in words and deeds. Xi Jinping of China stated before his last visit in 2019 to Greece that “China and Greece must together promote the building of a new type of international relationship based on respect, justice and mutually beneficial cooperation” (Psarapoulos, 2019), indicating the importance Beijing attributed to the Athens. The Greek side welcomed China’s growing relations with themselves, as seen by developments both before and during that visit.

First signs are provided in terms of political and diplomatic support for China. In 2016, Greece withheld EU from directly referring to China’s acts in South China Sea in a statement on respect for international law of the sea. (Emmott, 2016) In 2017, again a EU statement at UN criticizing China for human rights violations was objected by Athen. (Emmott & Koutantou, 2017) During the Xi’s aforementioned visit, new Chinese investments amounted to 611.8 million euros, which had been frozen by the previous Syriza government, were approved along with statements that COSCO will spend \$3bn on Piraeus over the coming 5 years. (Psarapoulos, 2019) Nevertheless Greece does not ignore its relations with and pressures from the United States. During Mike Pompeo’s last visit to Greece, Mitsotakis emphasized the historical and deep-seated relations with Washington and accepted to join US-led initiative Clean Networks which endorses avoidance from Chinese telecommunication companies taking part in technological infrastructures like 5G. In return, the US promised to dispose the USS Hershel Williams, one of the US navy’s newest and largest warships, to Crete. (Lau, 2020)

Yet, Greece’s ambassador to China, Georgios Iliopoulos’s recent statements, points out that Athens is also not intended to abandon totally the Chinese option of balance in foreign affairs, both in regional and global politics. The Ambassador claimed that

“Greece’s participation in the Clean Network initiative does not mean it will exclude all Chinese network providers... The world should accept China’s rise and its quest for a bigger role on the world stage. China ... should assume a bigger role in promoting rule of law amid the maritime disputes between Greece and Turkey in the eastern Mediterranean.” (Wong, 2020)

These expressions are notably attractive as they call for a country out of NATO to become a mediator for issues among two NATO member countries. Hence, China’s intensifying influence within Greece political choices is hard to ignore and it is not clear how much Athens would abide by NATO’s requirements in any instance of explicit rivalry with China. Claims and discourses do not ensure its wholesale commitment to NATO responsibilities during tensions with China. Sino-Turkish relations has displayed a similar trend in that regard as well. As in Greece, Chinese state institutions and companies affiliated with the state have a vibrant investment activity in Turkey. Though Chinese investments in both countries has not kept up with those from the West and US, they are highly influential in political sense.

Turkey’s relations with China is different from Athen’s as the former has a long historical heritage with Beijing continuing so far. There have been areas for both cooperation and disagreement. Turkey’s trade deficit with China that is unfavorable for Ankara is one subject in the sense of divergence, whilst China’s harsh policy toward its Muslim-Turkic minorities, Uyghurs, is yet another one. To make the issue of bilateral trade, it is enough to mention that, in 2013, when BRI was declared, Turkey’s exports to China amounted 3.7\$ billion, whilst the import then was 25.2\$ billion, resulting in 215\$ billion imbalance. As of 2019, the exports were 2.7\$ billion and the imports were 19.1\$ billions (TÜİK, n.d.), causing to 16.4\$ billion deficit. Ankara is fed up with this trend and is looking for new ways (Öztuzsuz, 2019) to solve the issue. Yet the very expected Chinese efforts to come still are insufficient and unsatisfactory.

With regard to Uyghur issue, though Turkey had approached to the issue as an internal affair of China in the late 90s (Emet, 2009), such developments as then

¹ Data Source: Bank of Greece, Web: <https://www.bankofgreece.gr/en/homepage> Datas of 2019 are provisionally offered by the bank. Also, Chinese total investments

are collected as those from Hong Kong and Mainland China since some firms are with origins in Hong Kong, though not that much different in essence from those are in the mainland.

Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan's describing China's harsh response to the 2009 riots in Uyghur-populated Urumchi as almost genocide, and as Turkey's reaction over the allegations in 2019 that folk-poem Abdürrehim Heyit was dead in the so-called reeducation camps, to call the event a source of shame for humanity produced tensions in relations at times. Despite these rifts, Chinese investments in Turkey has appeared both as a solution for Turkey to the trade imbalance and as a policy leverage for China against Turkey's loudly vocalized and discontent Uyghur stance.

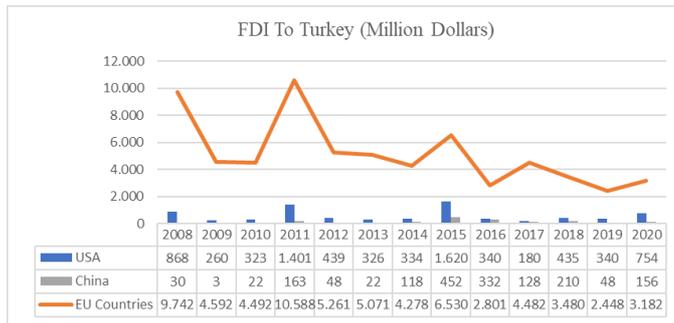

Chart 2²

China claims to have the goal of increasing investments in Turkey to \$6 billion in Turkey by 2021 and of doubling the number of Chinese tourists in Turkey counted as 400,000 in 2018. (Daily Sabah, 2019) In addition to expression of good-wills, Chinese finance also came to the help of the country in the face of serious recently economic troubles. While the value of Turkish Lira was decreasing by almost 40 percent in 2018, the state-owned Industrial and Commercial Bank of China provided Ankara \$3.6 billion as loans. (Xinhua, 2019a) In summer of 2019, China's central bank gave \$1 billion to Turkey's, based on a swap agreement between the two predating 2012. (Karakaya & Kandemir, 2019) This was followed by the acquisition of 51 percent of Yavuz Sultan Selim Bridge by a Chinese consortium after the initial contractor Turkish-Italian consortium abdicated. (Ray Haber, 2019) In 2020, China's Export and Credit Insurance Corporation promised a \$5 billion for Turkey's Wealth Fund, to deepen interaction under BRI. (Şahin, 2020) China is also supplying \$1.7 billion to build the Hunutlu coal-fired power plant on the Mediterranean Sea, expected to be producing 3 percent of Turkey's electricity. (Xinhua, 2019b) In a similar vein, Ankara once expressed the desire to build the country's third nuclear plant in collaboration with Chinese companies. (Erdoğan, 2018)

Even though there is not an identified strict causal tie, when Ankara's hurry in responding to the Uyghur-related subjects has been diluted and a more collaborative approach in relationship with China has emerged almost simultaneously with the surging Chinese financial activity, this can be interpreted as a correlative signal for Beijing's growing influence facilitated by increased economical activity in there. Such developments as the extradition agreement between the two, Turkey's absence among the 22 countries calling in United Nations Human Rights Council on China to close the so-called reeducation camps in Xinjiang (Westcott, 2019) and Turkish Foreign Minister's words during a recent visit to China in which Chinese security was mentioned as "equal to Turkey's", are notable examples in this sense. However, Turkey's rapprochement with China and the increasing lure of that country's investments over there have been enabled not by mere material interest, but more by the spirit of time in which Turkey's Western partners are imposing serious restrictions on Ankara in economical and political terms. (Üngör, 2019)

It is also better to mention the background framework of the relations with a possibly structural potential, which multiplies the effect of Chinese investments in Turkey that produces expanding political alignment with Beijing. In this sense, Turkey's engagement with China in the field of military technology that is predating to the purchase in 1996 of middle-range Chinese WS-1 missiles by Turkey with the joint-production term granted comes first. This process was facilitated by then unwillingness of Western countries to meet Turkey's demands in its fight against separatist terrorism. (Güneş, 2012) Later, there have been some additional critical junctures in this aspect of the relations, such as Chinese participation in 2010 in the Anatolian Eager aerial military exercise (Zambelis, 2011), which was the first time China attended to military drills on the soils of a NATO member, and Turkey's announcement in 2013 of a co-production tender for air and defense missile systems that had initially obtained by Chinese offers seemed more preferable. But Turkey then suspended the tender due to heavy pressures from its NATO allies, some even went too far to question Turkey as a so-called unconscious trojan horse of China within NATO. (Peritz & Eoyang, 2013) Today, Turkey retains its multidimensional relations with China, in part economically and politically, through a strong aspiration within China's grand strategic global plan, BRI. At that point, Turkey's Middle Corridor Initiative and Baku-

² Data Source: Central Bank of Turkey, Web: <https://tomb.gov.tr> – Data of 2020 covers January to October period.

Tbilisi-Kars Railway emerges as significantly complementary components with BRI, with Turkey's high level attendances to BRI Forums in Beijing and several Memorandum of Understandings under BRI framework signed between the two. (MFA, 2020)

At the end, Chinese investments in both NATO members is ever-mountingly leading to greater political alignment from them. Despite the Turkish case having also an earlier track record of engagement with China, the inefficiency and unwillingness of Western countries, most of the leading ones are NATO members as well, have been the multiplier driver for stronger hold in both capitals on Chinese options. Though the amount of Chinese investments in Turkey and Greece still lags behind the others' in total (see the charts above), its dynamism is hard to ignore and produces remarkable influence over there. This is especially important in a time that even the EU has reached a great investment deal with China, who the same entity has just recently described as a "systemic rival." (Burchard, 2019) What the greater picture offers for NATO is a non-militarily but economically expanding competitor getting greater political alignment from some of its most prominent members, i.e. Greece and Turkey, who seemingly do not get the sense of alliance unitary and cohesion as the authors of NATO 2030 report do.

3.3. Ideational Challenge: Exploiting Cracks In Common Mindset

When the Secretary General Stoltenberg recently made a call on European countries to unite more against growing Chinese power, the pillars of his warnings was built upon the traditional understanding of balance of power, pointing out to China's ever-increasing military capabilities both in conventional and innovative senses. Though he also identified an urgent need for NATO to increase interaction with like-minded democracies in Asia with similar concerns on China. (Burchard, 2020) he overlooked that China has already been benefitting from the ideational divisions even within NATO, either freshly established ones or long-lasting dissatisfactions and disagreements appearing immediately after the dissolution of the once common archenemy, hence rendering the need for firstly ensuring intra-house like-mindedness the most urgent one.

As mentioned initially, Greece's adoption of more Chinese investments paving the way for greater alignment, even if not a total policy change or shift of axis, has been strongly enabled by insufficiency both of its Eurozone partners to offer a more satisfactory and face-

saving road-map to deal with its economical crisis, and of itself to handle the situation itself alone. (Wu & Jensen, 2017) Despite resulting inherently in more political affinity, the process also has led to some transformation in how Athens consider China ideationally.

Such top-level highlights as that by Mitsotakis of Greece depicting China and Greece as both seafarer nations is first instance in this regard. He also mentioned in the same speech that the business done by China in Greece was just as similar to that could be done by Americans and Europeans. (Psarapoulos, 2019) This was followed by a statement from Greek Ambassador to China, who said that Athens saw China more as a partner unlike the EU naming Beijing as a systemic rival. (Wong, 2020) Increasing positive attitudes toward China is also a fact for Greek public opinion. According to a the Pew Global Attitudes Survey in 2018, China seemed more favorable in Greek society than US, with additional %7 in favor of the former. (Pew, 2019) (see Chart 3) The 2019 version of the same survey shows that Greek positive popular opinion on China has increased by %8 compared to that in 2018 (see Chart 4) and points out that:

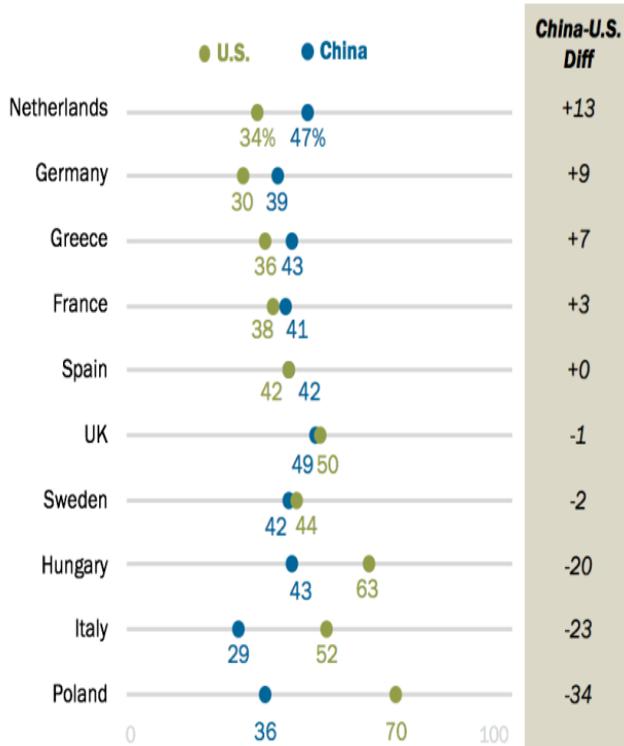
"While 51% in Greece have a positive view of China, pluralities or majorities in all other Western European countries have an unfavorable view... The share of people who evaluate China positively have also dropped by double-digits in nearly half of the Western European countries surveyed... Only in Greece and Italy has opinion improved. Moreover, Greece is the second NATO member to have the most unfavorable public opinion for NATO, with %51 negative perception." (Silver et al., 2019) (Fagan & Poushter, 2020) (Also see Chart 5).

All these indicate that Greece is gradually embracing a more pro-Chinese attitude, both in public and elite opinions. Nevertheless, this does not mean an exact divergence from the Western club, either EU or NATO. But what is worthy of notice is that in a time NATO is preparing to outline a 2030 strategy to meet new challenges including China, which is described as "posing acute challenges to open and democratic societies, particularly because of that country's trajectory to greater authoritarianism" and as a "full-spectrum systemic rival" (NATO, 2020b:27) it might not get a smooth collaboration from Athens while trying to counter China's rise.

Several European countries divided on whether they favor China or the U.S.

Favorable views of...

Source: Spring 2018 Global Attitudes Survey, Q17a-b.

PEW RESEARCH CENTER

Chart 3

Compared with 2018, fewer in North America, parts of Western Europe and Asia-Pacific view China favorably

% who have a favorable opinion of China

	2018 %	2019 %	Change
Indonesia	53	36	▼17
Canada	44	27	▼17
Sweden	42	25	▼17
Australia	48	36	▼12
U.S.	38	26	▼12
Philippines	53	42	▼11
UK	49	38	▼11
Netherlands	47	36	▼11
Kenya	67	58	▼9
France	41	33	▼8
Tunisia	70	63	▼7
Germany	39	34	▼5
South Korea	38	34	▼4
South Africa	49	46	▼3
Hungary	43	40	▼3
Spain	42	39	▼3
Japan	17	14	▼3
Brazil	49	51	▲2
Mexico	45	50	▲5
Russia	65	71	▲6
Argentina	41	47	▲6
Greece	43	51	▲8
Italy	29	37	▲8
Nigeria	61	70	▲9
Israel	55	66	▲11
Poland	36	47	▲11

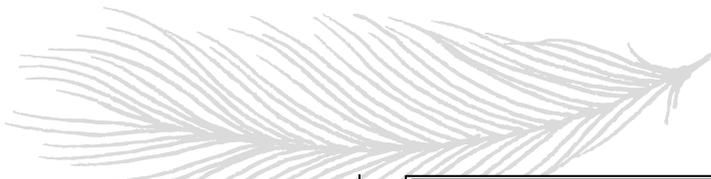
Note: Statistically significant changes in bold.

Source: Spring 2019 Global Attitudes Survey, Q8b.

PEW RESEARCH CENTER

Chart 4

A country led by elites thinking of China as one with approximate civilizational roots and with benefits in relations that could be gained not by confrontation, but more cooperation and partnership cannot be expected to put multi-dimensional efforts in the same direction as the organization would do. This paradox is not just about the difficulty of persuading the Greek decision-makers, but also about how the Greek popular opinion could be convinced for and directed in the same way. Given plurality of popular opinion unfavorable for NATO and more favorable for China compared to US, Greek politicians are very likely to face difficulties in both conducting and justifying a counter-Chinese alliance strategy hand in hand with NATO.

There is a similar trend in the case of Turkey. First to recognize is that Turkey is similar to Greece while highlighting civilizational commonalities with China, calling itself and China countries with deep-seated civilizations. Besides, as seen in an op-ed in China's Global Times written by President Recep Tayyip Erdoğan before a visit to Beijing, Turkey equals itself with China by depicting the both as "late-modernizers" compared to West. Moreover, Mr. Erdoğan describes *the Chinese dream* for Beijing as "to see China where it deserves to be on the world stage" and put it on equal footing with *the Turkish dream* which means "to witness our nation (Turkey) secure the place it deserves in the international arena." (Erdoğan, 2019) This strong expression is the natural reflection of Turkey's highly aspirational look for holding a greater place in China's BRI and for making more use of China's ever-increasingly global investments. However, all these are not about the emergence of a sharp shift of axis from traditional Western orientation in Turkish foreign policy, which is clearly expressed recently by foreign minister Çavuşoğlu saying that "Turkey has been an inseparable part of Europe throughout history and the Turkish people sees its future in European Union." (Demirci & Çetin, 2021)

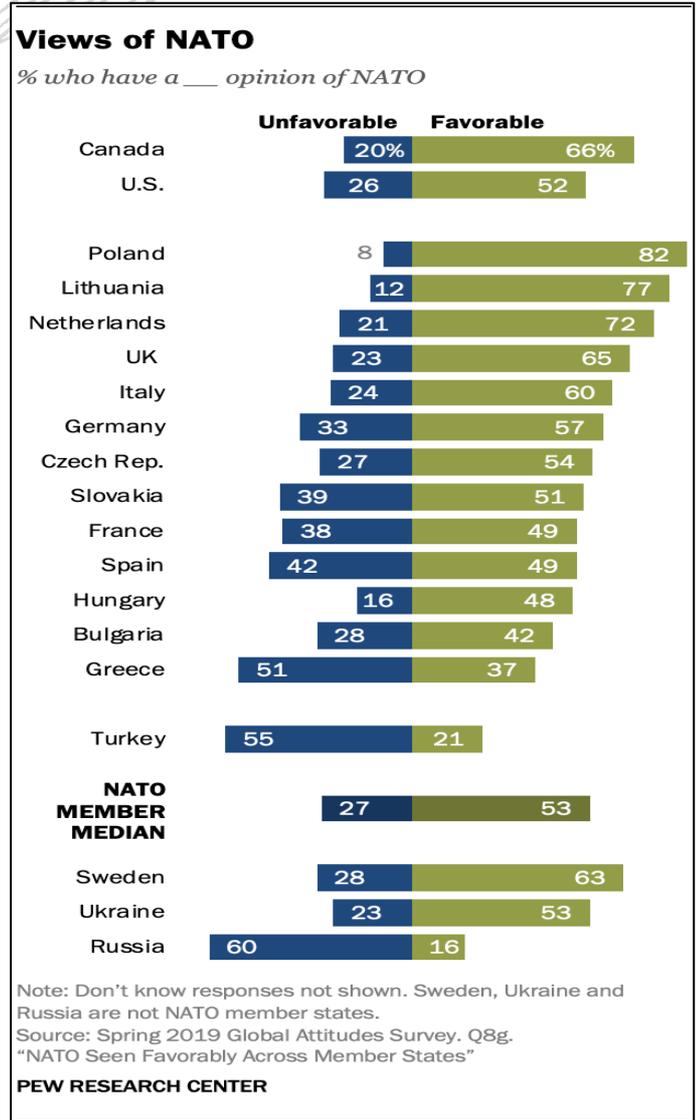

Chart 5

But when it comes to interpreting these developments for NATO in the sense of ideational challenges, like Greece, Turkey seems to be far away from regarding the overall nature of Chinese conduct as an existential threat to the principles of democratic governance. Top-level expressions in favor of improving relations with Beijing and Turkey's enthusiastic participation in Chinese led initiatives like BRI and Asian Infrastructure And Investment Bank (AIIB) which is built as a parallel institution to World Bank and International Monetary Fund, could pretty much be understood in this regard. This new policy arrangement is highly affected and caused by Ankara's feeling of alienation and problematization by its Western allies. Since the very beginning of the Syrian Civil War and especially after the 15th July coup attempt (Üngör, 2019), Turkey's

expectations from its Western allies, Washington in part, to be provided satisfactory and truly assistance by them in its fight against terrorism, either FETO, PKK/YPG or ISIS, and in dealing with issues such as refugee flows, securing its maritime rights in the Eastern Mediterranean and establishing a stronger national defense infrastructure have not been met. Moreover, Turkey have been facing serious criticisms from West for its moves and deeds in handling the matters it regards as vital national interests.

As a country used to be “a *functional ally* because of its useful assets of having a large army and a convenient geostrategic location” and never became a “strategic partner, the game changer or the shaper of ideas and vision” within NATO before (Aybet, 2020:21), Turkey today wants more autonomy and understanding from its partners as its national power and the troubles surrounding it grow. But, as the reaction it receives is totally in the opposite direction, it therefore questions the validity and power of common ideas that is supposed to produce more support from allied countries for one ally’s vital national interests and against existential security threats it faces. What is more, today there emerge a range of debates over whether to exclude Turkey from NATO, in some of which Turkey is even portrayed as a so-called potential ‘threat’ or ‘enemy within NATO’. (See for instances: Wallander, 2018; Sari, 2019; Erdemir & Kowalski, 2020; Got, 2020; Ogden, 2020; Perini, 2020; Romano, 2020, Taylor, 2020)

In addition, rumors and claims revolving around sanctions either by US or European countries against Turkey have been exacerbating the downward spiral in Ankara’s ties with its Western partners, with Washington in part. As Mr. Erdoğan said in another op-ed he wrote in 2018 in *The New York Times*, “unilateral actions against Turkey by the United States will undermine American interests and force Turkey to look for other options.” (Erdoğan, 2018) This statement was followed by a strong account of support from Chinese Foreign Minister Wang Yi saying that “China is supporting Turkey's efforts for national security, stability and economy... and remains ready to protect developing countries and the legitimate rights of rising economies.” (Kabakçı, 2018) This reveals that the nature of deepening cooperation among the two has not just a material ground, but also an evolvingly ideational one, being shaped as the dual expression of the developed and dictating West versus the rising countries behind dictated many things by the West.

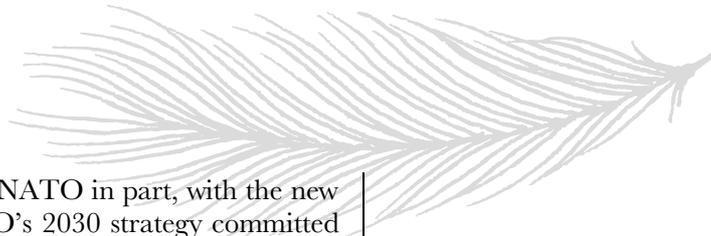
As a result of the increasing feud and tension with Western partners, Turkish public opinion is also increasingly getting unfavorable against NATO. As seen

in Chart 5 above, Turkey has the most negative public attitude towards NATO in 2019 among the 16 surveyed member countries, with %55 of the people seeing it negatively. This tendency seems to change slightly, according to another research, *Public Perceptions on Turkish Foreign Policy*, conducted in mid-2020 by Kadir Has University. The report shows that %55,2 of the participants says Turkey’s NATO membership should continue, with %40,2 of them also interestingly seeing NATO membership as not contributing to Turkey in anyway. When they are asked ‘are those countries posing a threat to Turkey?’, the US option sits at the top of the list with %70 ‘yes it does’ answers. When the participants are asked about whether China poses a threat to the country, %48,7 of the answers are positive. (Kadir Has Üniversitesi, 2020)

Hence, with the fierce blames from long-lasting allies who also lack the expected sympathy and economy-political support for Turkish national interests believed to be borning out of urgent needs and dangers, Turkey now has a growing engagement with the Chinese option. Because the ideational pillar of NATO that is expected to cement ties among allies and unite them against the agent of the counter-idea now seems to be losing its relevance and utility. So, as a result, Turkey is not only getting politically more positive toward and more aligned with China, but it also keenly embarks upon Chinese led investment and loan model which, unlike Western-oriented IMF and World Bank providing loans on strictly determined conditions, makes business on almost no conditionality and poses almost no threats for cutting funds for not committing to anything else.

In brief, in addition to the more flexible global politics enabled by the end of the Cold War and globalization, China’s emergence as an alternative multi-dimensional resource provider great power has emboldened NATO’s difficulties for retaining within the organizations belief in and need for shared alliance identity and values. With the tensions among allied countries predating China’s growing infiltration within Western club, there have already been rifts within the deeds and words of the member countries with regard to this so-called common ideational ground. The Chinese factor, however, has begun to foster more these cracks and benefit from them. This novel situation ironically has been deteriorated with some of the new reflexes developed within the alliance that include blaming, excluding or imposing things on some members to pull them back on the assumingly true way of freedom, security and welfare. At the end, though neither Greece nor Turkey are in a pure disengagement

from their Western allies or NATO in part, with the new situation, the parts of NATO’s 2030 strategy committed to dealing with China will face many difficulties to pose a unitary action in theory and practice.

THE THREEFOLD CHINESE CHALLENGES			
	GEOPOLITICS	POLITICS (IN/OUT)	IDEATION
PRE-CHINA	Mixed	Disunity -Dispute - Need for Deterrence	Decay from within
WITH-CHINA	Post-Territorial	Disunity - Alignment with China	Chinese Way as an Alternative, not a Threat

4. Conclusion

After the Cold War, NATO underwent many transformations in highly unconventional ways that were blatantly beyond the narrowly military and regional nature of the alliance. This was mostly about the removal of the greater evil against which it was established, which left the organization with a profound urgency to sustain the relevance of its existence. The enlargement process putting democratization of post-Soviet European countries at the focus and then emerging international security issues that were impossible to handle alone by any state, paved the way for NATO to become again and stay relevant not just within the area of mission but also in a broader global context.

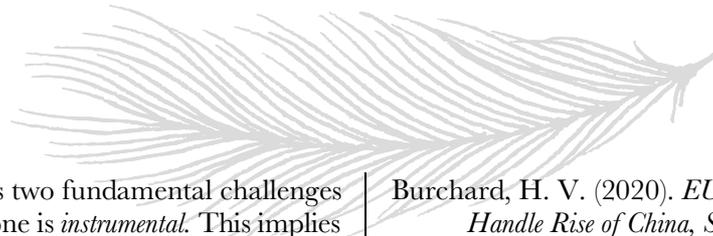
However, the resurgence of Russian assertiveness first seen in 2008 with the Georgian event and solidified clearly in 2014 with the Ukrainian case, has enforced it to return to the traditional way of great power contest which is grounded on strictly territorial competition via military means, strong intra-alliance unity and cohesion in words and moves and on retaining the commonality of and belief in shared values and identities. However, in spite of finding relevant ground in the post-Cold War period for survival and military activities on different parts of the globe as well as in the transatlantic zone, the erosion in commonality of priorities and values among the allies have for many decades not been repaired and regained.

As all these developments have happened just when transnational security issues and Russia at the crosshair, how and what China have been exacerbating more the downward spiral for alliance survival of NATO has not been discussed and elaborated on well yet. The Chinese challenge is not just about a new great power joining the

race as does Russia, because the nature and result of its conduct for influence within NATO sphere is very different from that adopted by Moscow. This study has tried to focus on the investment-oriented diplomacy dimension of Chinese engagement with NATO member countries by taking two case studies, Greece and China.

The result is that Beijing is nurturing its presence and influence in those countries by relying on heavy investment and diplomacy that has come to those countries in the periods when they are in dire need of economical and political support from their allies who have not satisfied their expectations enough. The growing engagement coming as a natural result of this fact has been engendering challenges in geopolitical, political and ideational senses for NATO. As for geopolitics, NATO, as an essentially military organization, does not seem capable of handling China’s growing geostrategic gains within its sphere which are facilitated by economic and diplomatic means. As to the alliance politics, China is taking more alignment with these NATO countries, deepening the intra-alliance disunity and discontent emerging after the Cold War. This is primarily notable as NATO has put China on *the challenges to deal with section* of its new agenda. Regarding the ideational essence of the alliance, the Chinese generosity in providing financing and diplomatic support in many fields to the case countries dilutes the possibility for both to embark as much as desired on the organization’s depiction of China as posing a threat to democratic way of life. This tendency is further boosted by accusations, condemnations and somehow exclusionary acts of the allies toward some member countries, which is clearly seen in the Turkish case, along with lack of satisfaction in meeting the economical and political expectations of the two.

At that point, NATO faces two fundamental challenges in the China case. The first one is *instrumental*. This implies that NATO cannot deal with China's mainly eco-financial engagement as a primarily military alliance. Neither its nature nor its capabilities enable it to do so. The second one is *political*. In the sense of ideational and political fields, China is heavily utilizing the cracks among member countries with regard to the decreasing belief and trust in commonality and validity of aims and values. To overcome these troubles, NATO should focus on increasing inter-allied political, economic and financial exchange beyond the organizational structure and framework, and give more ear to the vital national interests of the disturbed members in order to reduce clashes of interests and to enhance the sense of unity and to build confidence. To rather hold on measures of coercion, punishment or exclusion will not produce desired and healthy outcomes required for relevance and survival of the alliance but will rather push uneasy allies closer to China.

References

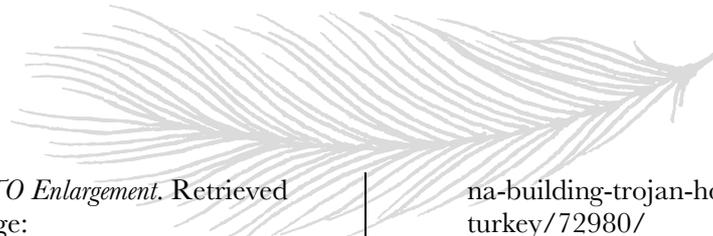
- Altay, A. (2019). Türkiye'nin Çin ile İlişkilerinde Denge Arayışları. In M. Yağcı, & C. Bakır, *Çin Bilmecesi: Çin'in Ekonomik Yükselişi, Uluslararası İlişkilerde Dönüşümü ve Türkiye*. İstanbul: Koç Üniversitesi Yayınları.
- Aybet, G. (2020). Turkey, NATO, And The Future Of The Transatlantic Relationship In A Declining Liberal Order. *Turkish Policy Quarterly*, 19(2), 19-40.
- BBC. (2017). *Trump Worries NATO With 'Obsolete' Comment*. Retrieved from BBC Web Page: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-38635181>
- BERMINGHAM, P. P., & SHEFTALOVICH, Z. (2020). *EU Must Invest In Autonomy From US And China, Says Chief Diplomat*. Retrieved from Politico: <https://www.politico.eu/article/eu-defense-autonomy-us-competition-china-josep-borrell/>
- Brinza, A. (2016). *How a Greek Port Became a Chinese 'Dragon Head'*. Retrieved from The Diplomat: <https://thediplomat.com/2016/04/how-a-greek-port-became-a-chinese-dragon-head/>
- Burchard, H. V. (2019). *EU Slams China As 'Systemic Rival' As Trade Tension Rises*. Retrieved from Politico: <https://www.politico.eu/article/eu-slams-china-as-systemic-rival-as-trade-tension-rises/>
- Burchard, H. V. (2020). *EU And US Need Each Other to Handle Rise of China, Says NATO's Stoltenberg*. Retrieved from Politico: <https://www.politico.eu/article/eu-and-us-need-each-other-to-deal-with-rise-of-china-says-nato-secretary-general-jens-stoltenberg/>
- Burton, J. (2018). *NATO's Durability In A Post-Cold War World*. Albany: SUNY Press.
- Cavanna, T. (2019). Unlocking the Gates of Eurasia: China's Belt and Road Initiative and Its Implications for U.S. Grand Strategy. *Texas National Security Review*, 2(3), 10-37.
- Daily Sabah. (2019). *China Aims To Double Investments In Turkey To \$6 Billion By 2021*. Retrieved from Daily Sabah: <https://www.dailysabah.com/economy/2019/03/28/china-aims-to-double-investments-in-turkey-to-6-billion-by-2021>
- Demirci, Z., & Çetin, Ş. (2021). *Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu: Türk halkı Geleceğini AB'de görüyor*. Retrieved from Anadolu Ajansı: <https://www.aa.com.tr/tr/turkiye/disisleri-bakani-cavusoglu-turk-halki-gelecegini-abde-goruyor/2103208>
- Deni, J. R. (2019). Staying Alive By Overeating? The Enduring NATO Alliance At 70. *Journal of Transatlantic Studies*, 17, 157-173.
- Emet, E. (2009). Mülakat – Konuşan: Rabia Kadir. *Türkiye Günlüğü*(98), 30-33.
- Emmott, R., & Koutantaou, A. (2017). *Greece Blocks EU Statement On China Human Rights At U.N.*. Retrieved from Reuters: <https://www.reuters.com/article/us-eu-un-rights-idUSKBN1990FP>
- Emmott, R. (2016). *EU's Statement On South China Sea Reflects Divisions*. Retrieved from Reuters: <https://www.reuters.com/article/southchinesea-ruling-eu/eus-statement-on-south-china-sea-reflects-divisions-idUSL8N1A130Y>
- Erdemir, A., & Kowalski, P. (2020). *Blue Homeland' And The Irredentist Future Of Turkish Foreign Policy*. Retrieved from War On The Rocks: <https://warontherocks.com/2020/09/blue-homeland-and-the-irredentist-future-of-turkish-foreign-policy/>

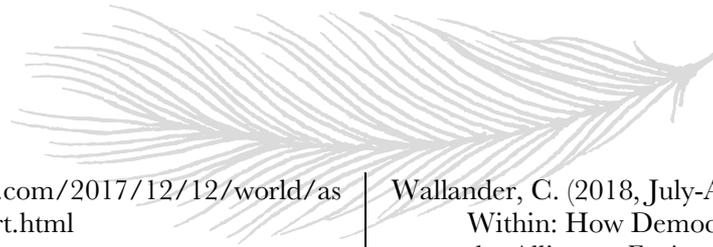
- Erdoğan, H. (2018). *Turkey to build 3rd nuclear plant with China: Erdogan*. Retrieved from Anadolu Agency: <https://www.aa.com.tr/en/energy/nuclear/turkey-to-build-3rd-nuclear-plant-with-china-erdogan/20544>
- Erdoğan, R. T. (2018). *Erdogan: How Turkey Sees the Crisis With the U.S*. Retrieved from The New York Times: <https://www.nytimes.com/2018/08/10/opinion/turkey-erdogan-trump-crisis-sanctions.html>
- Erdoğan, R. T. (2019). *Turkey, China Share A Vision For Future*. Retrieved from Global Times: <https://www.globaltimes.cn/content/1156357.shtml>
- Got, A. (2020). *Turkey's Crisis With The West: How A New Low In Relations Risks Paralyzing Nato*. Retrieved from War On The Rocks: <https://warontherocks.com/2020/11/turkeys-crisis-with-the-west-how-a-new-low-in-relations-risks-paralyzing-nato/>
- Güneş, H. (2012). Türkiye – Çin İlişkileri. In F. Eds: Sönmezoğlu, N. Baklacioğlu, & Ö. Terzi, *Türk Dış Politikasının Analizi*. İstanbul: Der Yayınları.
- Herszenhorn, D. M., Stamouli, N., & Momtaz, R. (2020). *US And Turkey Target Each Other In NATO Meeting*. Retrieved from Politico: <https://www.politico.eu/article/us-turkey-target-each-other-nato-meeting/>
- Johnson, K. (2018). *Why Is China Buying Up Europe's Ports?* Retrieved from Foreign Policy: <https://foreignpolicy.com/2018/02/02/why-is-china-buying-up-europes-ports/>
- Kabakçı, F. (2018). *China reiterates support for Turkey's economy*. Retrieved from Anadolu Agency: <https://www.aa.com.tr/en/energy/energy-diplomacy/china-reiterates-support-for-turkeys-economy/21322>
- Kadir Has Üniversitesi Türkiye Çalışmaları Grubu. (2020). *Türk Dış Politikası Kamuoyu Algıları Araştırması*. Retrieved from https://www.khas.edu.tr/sites/khas.edu.tr/files/inline-files/DPA2020_BASIN%5B1%5D.pdf
- Karakaya, K., & Kandemir, A. (2019). *Turkey Got a \$1 Billion Foreign Cash Boost From China in June*. Retrieved from Bloomberg: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2019-08-09/turkey-got-1-billion-from-china-swap-in-june-boost-to-reserves>
- Karaosmanoğlu, A. L. (2014). NATO'nun Dönüşümü. *Uluslararası İlişkiler*, 10(40), 3-38.
- Kushnam, P. (2020). *China Greece Relation In An Unabated Momentum*. Retrieved from Modern Diplomacy: <https://modern diplomacy.eu/2020/06/18/china-greece-relation-in-an-unabated-momentum>
- Lau, S. (2020). *US Pushes Greece To Stop Acting As China's 'Dragon's Head' Into Europe*. Retrieved from South China Morning Post: <https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3108258/us-pushes-greece-stop-acting-chinas-dragons-head-europe>
- Lei, Z. (2015). *New Rules Mean Ships Can Be Used By Military*. Retrieved from China Daily: http://www.chinadaily.com.cn/china/2015-06/18/content_21036944.htm
- Linden, R. H. (2018). *China is Buying up Ports and Influence Across Europe*. Retrieved from The National Interest: <https://nationalinterest.org/feature/china-buying-ports-influence-across-europe-26210>
- Mair, J., & Packham, C. (2019). *NATO Needs To Address China's Rise, Says Stoltenberg*. Retrieved from Reuters: <https://www.reuters.com/article/us-australia-nato-idUSKCN1UX0YX>
- Moller, S. J. (2020). *It Will Take More Than A Biden Victory To Solve NATO's Strategic Malaise*. Retrieved from War On The Rocks: <https://warontherocks.com/2020/09/it-will-take-more-than-a-biden-victory-to-solve-natos-strategic-malaise/>
- Montesano, F., J.V, V., & Ham, P. (2016). *The Geopolitical Relevance of Piraeus and China's New Silk Road for Southeast Europe and Turkey*. Clingendael Netherlands Institute of International Relations. Retrieved from https://www.clingendael.org/sites/default/files/pdfs/Report_the%20geopolitical_relevance_of_Piraeus_and_China's_New_Silk_Road.pdf
- NATO. (1991). *The Alliance's New Strategic Concept*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_23847.htm

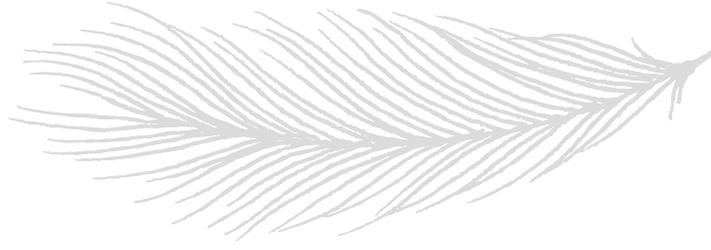
- NATO. (1995). *Study on NATO Enlargement*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_24733.htm
- NATO. (2015). *The Mediterranean Dialogue*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_60021.htm?
- NATO. (2017). *Harmel Report*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_67927.htm
- NATO. (2018). *The Istanbul Cooperation Initiative*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_52956.htm
- NATO. (2019). *Collective Defense - Article 5*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_110496.htm
- NATO. (2020a). *Relations With Russia*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_50090.htm
- NATO. (2020b). *NATO 2030: Unity For A New Era*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2020/12/pdf/201201-Reflection-Group-Final-Report-Uni.pdf
- NATO. (n.d.). *A Short History Of NATO*. Retrieved from NATO Web Page: https://www.nato.int/cps/en/natohq/declassified_139339.htm
- Ogden, T. (2020). *It's time to expel Turkey from Nato*. Retrieved from The Spectator: <https://www.spectator.co.uk/article/it-s-time-to-expel-turkey-from-nato>
- Öztuzsuz, T. (2019). *Çin ve Kore'ye Sert Uyarı: Ticaret Böyle Gitmez*. Retrieved from Sabah: <https://www.sabah.com.tr/ekonomi/2019/01/18/cin-ve-koreye-sert-uyari-ticaret-boyle-gitmez>
- Peritz, A., & Eoyang, M. (2013). *Is China Building a Trojan Horse into NATO through Turkey?* Retrieved from DefenseOne: <https://www.defenseone.com/ideas/2013/10/chi-na-building-trojan-horse-nato-through-turkey/72980/>
- Pew Research. (2019). *Several European Countries Divided On Whether They Favor China Or The U.S.* Retrieved from Pew Research Center: https://www.pewresearch.org/fact-tank/2019/03/22/few-europeans-confident-in-xi-as-he-seeks-to-extend-chinese-economic-influence-in-the-region/ft_19-03-22_xieurope_severaleuropeancountries/
- Pierini, M. (2020). *How Far Can Turkey Challenge NATO and the EU in 2020?* Retrieved from Carnegie Europe: <https://carnegieeurope.eu/2020/01/29/how-far-can-turkey-challenge-nato-and-eu-in-2020-pub-80912>
- Psarapoulos, J. (2019). *Greece And China Hail Strategic Partnership, As US And EU Look On*. Retrieved from Al Jazeera: <https://www.aljazeera.com/economy/2019/11/11/greece-and-china-hail-strategic-partnership-as-us-and-eu-look-on>
- Ray Haber. (2019). *Yavuz Sultan Selim Köprüsü 688 Milyon Dolara Çinlilere Satıldı*. Retrieved from Ray Haber: <https://rayhaber.com/2019/12/yavuz-sultan-selim-koprusu-688-milyon-dolara-cinlilere-satildi/>
- Ringsmose, J., & Rynning, S. (2020). *China Brought NATO Closer Together*. Retrieved from War On The Rocks: <https://warontherocks.com/2020/02/china-brought-nato-closer-together/>
- Romano, D. (2020). *How Erdogan-led Turkey went from NATO ally to liability*. Retrieved from Arab News: <https://arabnews.com/node/1739061/middle-east>
- Rupp, R. (2000). NATO 1949 And NATO 2000: From Collective Defense Toward Collective Security. *Journal of Strategic Studies*, 23(3), 154-176.
- Sari, A. (2019). *Can Turkey be Expelled from NATO? It's Legally Possible, Whether or Not Politically Prudent*. Retrieved from Just Security: <https://www.justsecurity.org/66574/can-turkey-be-expelled-from-nato/>
- Schultz, K. (2017). *Sri Lanka, Struggling With Debt, Hands A Major Port To China*. Retrieved from The New York Times:

- <https://www.nytimes.com/2017/12/12/world/asia/sri-lanka-china-port.html>
- Silver, L., Devlin, K., & Huang, C. (2019). *People Around The Globe Are Divided In Their Opinions Of China*. Retrieved from Pew Research Center: <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2019/12/05/people-around-the-globe-are-divided-in-their-opinions-of-china/>
- Speranza, L. (2020). *China Is NATO's New Problem*. Retrieved from Foreign Policy: <https://foreignpolicy.com/2020/07/08/china-nato-hybrid-threats-europe-cyber/>
- Sula, İ. E., & Lüleci, Ç. (2013). Bridging The Gap Between Theory And Practice: The Evolution Of NATO's Security Agenda. *Alternatives*, 12(2), 30-41.
- Şahin, T. (2020). *Türkiye Wealth Fund, Chinese Insurance Agency Ink Deal*. Retrieved from Anadolu Agency: <https://www.aa.com.tr/en/economy/turkiye-wealth-fund-chinese-insurance-agency-ink-deal/1780370>
- Taylor, P. (2020). *Turkey's Year Of Belligerence*. Retrieved from Politico: <https://www.politico.eu/article/turkey-erdogan-year-of-belligerence/>
- Tonchev, P. (2017). China's Growing Economic And Political Clout Through Investment In Greece. In J. Seaman, M. Huotari, & M. Iglesias, *Chinese Investment In Europe: A Country Level Approach* (pp. 69-75). The European Think-Tank Network On China.
- Tracey, G. (2017). NATO And The Enlargement Debate: Enhancing Euro-Atlantic Security Or Inciting Confrontation? *International Affairs*, 93(2), 291-308.
- Turkish Ministry of Foreign Affairs. (2020). *Turkey- People's Republic of China Economic and Trade Relations*. Retrieved from MFA: http://www.mfa.gov.tr/turkey_s-commercial-and-economic-relations-with-china.en.mfa
- Üngör, Ç. (2019). Heading towards the East? Sino-Turkish Relations after the July 15 Coup Attempt. In E. Erşen, & S. Köstem, *Turkey's Pivot to Eurasia: Geopolitics and Foreign Policy in a Changing World Order* (pp. 64-78). Routledge.
- Wallander, C. (2018, July-August). NATO's Enemies Within: How Democratic Decline Could Destroy the Alliance. *Foreign Affairs*, 70-81.
- Westcott, B. (2019). *22 Countries Sign Letter Calling On China To Close Xinjiang Uyghur Camps*. Retrieved from CNN: <https://edition.cnn.com/2019/07/11/asia/xinjiang-uyghur-un-letter-intl-hnk/index.html>
- Wu, P.-K., & Jensen, M. D. (2017). Examining the EU-China Relationship in the Aftermath of the Economic Crisis. *International Journal of Public Administration*, 40(14), 1223-1236.
- Xinhua. (2019a). *Spotlight: Erdogan's visit sign of aligned Turkish-Chinese interests: experts*. Retrieved from Xinhua News: www.xinhuanet.com/english/2019-07/02/c_138193140.htm
- Xinhua. (2019b). *China's Power Plant Project With Wirect Investment In Turkey Starts Construction*. Retrieved from Xinhua News: http://www.xinhuanet.com/english/2019-09/23/c_138413218.htm
- Yost, D. S. (1998). *NATO Transformed: The Alliance's New Roles in International Security*. Washington D.C.: United States Institute of Peace Press.
- Zambelis, C. (2011). Sino-Turkish Strategic Partnership: Implications of Anatolian Eagle 2010. *Jamestown Foundation China Brief*, 11(1), 8-12.

ULİSA12, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Uluslararası İlişkiler ve Stratejik Araştırmalar (ULİSA) Enstitüsü'nün aylık politika notu yayınıdır. Her konu bir sayı editörü rehberliğinde ele alınmaktadır. Yazarların görüşleri kendilerini bağlar. Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi ve ULİSA yazarların görüşlerinden dolayı sorumlu tutulamaz.

Adres: Güvenciler Mah.
Cinnah Cad. No: 16
Çankaya/ANKARA
Tel : 0(312)906-1313
e-posta : ulisa@ybu.edu.tr
Web Sayfası : www.ybu.edu.tr/yulisa/

©2021 ULİSA

